EUROPOS KOMISIJA

Briuselis, 2011.7.20
KOM(2011) 453 galutinis

2011/0203 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių įmonių papildomos priežiūros

(Tekstas svarbus EEE)

{SEK(2011) 952 galutinis}
{SEK(2011) 953 galutinis}

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. TEISĖS AKTO PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo pateikiamos nuostatos, glaudžiai susijusios su nacionalinių nuostatų, kuriomis reglamentuojama galimybė verstis kredito įstaigų veikla ir jų priežiūros tvarka, koordinavimu (pavyzdžiui, nuostatų, kuriomis reglamentuojamas veiklos leidimų išdavimas, naudojimasis įsisteigimo laisve, buveinės ir priimančiosios valstybių narių priežiūros institucijų įgaliojimai šioje srityje ir kredito įstaigų priežiūrinis tikrinimas). Tačiau toje direktyvoje, Direktyvoje 2006/49/EB ir visų pirma jų prieduose taip pat nustatytos rizikos ribojimo taisyklės. Siekiant dar geriau suderinti teisės aktų nuostatas, kuriomis direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB perkeliamos į nacionalinę teisę, ir užtikrinti, kad joms tiesiogiai būtų taikomos vienodos rizikos ribojimo taisyklės, o tai yra ypač svarbu vidaus rinkos veikimui, šios rizikos ribojimo taisyklės išdėstytos Reglamento [įrašo Leidinių biuras] pasiūlyme, kuris su šiuo pasiūlymu sudaro bendrą pasiūlymo paketą.

Į šį pasiūlymą įtraukti šie nauji aspektai: nuostatos dėl sankcijų, veiksmingo įmonių valdymo ir dėl pernelyg didelio kliovimosi išorės kreditų reitingais prevencijos. Todėl šiame aiškinamajame memorandume bus aptariami tik šie nauji aspektai. Kitose šios direktyvos nuostatose pakartojamos esamų teisės aktų nuostatos arba tomis nuostatomis direktyva derinama su siūlomu reglamentu. Kad būtų aiškiau, šiame pasiūlyme taip pat sujungiamos kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms (pastarosios reglamentuojamos Direktyva 2006/49/EB) taikomos nuostatos. Tai išsamiau aptarta 5 skyriuje. Pakeitimai, susiję su susitarimu „Bazelis III“, išdėstyti reglamento pasiūlyme, išskyrus nuostatas dėl kapitalo rezervų, kurios sudaro šio direktyvos pasiūlymo dalį. Todėl šiame aiškinamajame memorandume aptariami tik kapitalo rezervų tikslai ir teisiniai aspektai. Bendrosios susitarimo „Bazelis III“ aplinkybės, taip pat poveikio vertinimo ir viešų konsultacijų rezultatai išsamiai paaiškinti reglamento pasiūlyme.

1.1. Pasiūlymo pagrindas ir tikslai

1.1.1. Sankcijos

Veiksmingų, proporcingų ir atgrasių sankcijų taikymo režimai yra ypač svarbūs siekiant užtikrinti, kad būtų laikomasi ES bankininkystės taisyklių, apsaugoti bankininkystės paslaugų vartotojus ir užtikrinti bankininkystės rinkų saugumą, stabilumą ir vientisumą.

Analizuojant nacionalinius sankcijų taikymo režimus šios direktyvos ir reglamento taikymo srityse atskleista teisinės sistemos, kuria reglamentuojami nacionalinių institucijų įgaliojimai taikyti sankcijas ir vykdyti tyrimus, skirtumų ir trūkumų.

Kai sankcijos yra skirtingos ir pernelyg švelnios, kyla rizika, kad jų nepakaks tam, kad būtų veiksmingai užkirstas kelias šios direktyvos ir reglamento pažeidimams, užtikrinta veiksminga priežiūra ir sukurtos vienodos veiklos sąlygos. Todėl Komisija siūlo griežtinti ir suderinti valstybių narių teisinę administracinių sankcijų ir priemonių sistemą: numatyti pakankamai atgrasias administracines sankcijas, kurios būtų taikomos už pagrindinius šios direktyvos ir reglamento pažeidimus, užtikrinti tinkamą asmeninį administracinių sankcijų poveikį, sankcijas skelbti ir diegti mechanizmus, kuriais būtų skatinama pranešti apie pažeidimus.

1.1.2. Įmonių valdymas

Dėl finansų rinkų griūties 2008 m. rudenį ir paskesnio kreditų stygiaus galima kaltinti daugialypius, dažnai tarpusavyje susijusius makroekonominio ir mikroekonominio lygio veiksnius, kaip nurodyta 2009 m. vasario 25 d. paskelbtoje ES finansinės priežiūros aukšto lygio grupės ataskaitoje, visų pirma tai, kad finansų sistemoje buvo prisiimama pernelyg didelė rizika. Tokia pernelyg didelė rizika iš dalies susikaupė dėl finansų įstaigų, ypač bankų, valdymo spragų. Nors nuo sisteminių valdymo tvarkos spragų nukentėjo ne visi bankai, Bazelio bankų priežiūros komitetas (BBPK) pažymėjo „ne vieną įmonių valdymo trūkumą ir klaidą“.

Pokyčių šioje srityje būtinybė visuotinai pripažinta. Įmonės, kompetentingos institucijos ir tarptautinės organizacijos (OECD, Finansinio stabilumo taryba (FST) ir BBPK) jau persvarstė arba šiuo metu persvarsto taikomą praktiką ir gaires. Įmonių valdymo stiprinimas yra Komisijos prioritetas, ypač įgyvendinant finansų rinkų reformą ir krizių prevencijos programą.

1.1.3. Pernelyg didelis kliovimasis išorės reitingais

Pernelyg didelis kliovimasis išorės reitingais reiškia, kad finansų įstaigos ir instituciniai investuotojai kredito reitingų agentūrų nustatytais kreditų reitingais remiasi mechaniškai arba remiasi vien tik jais, nepaisydami savo pačių išsamaus patikrinimo ir vidaus rizikos valdymo prievolių. Tai, kad pernelyg kliaujamasi kreditų reitingais, gali nulemti „bandos principu“ grindžiamą finansų veikėjų elgseną, pvz., skolos priemonių pardavimą visiems vienu metu, kai tos priemonės reitingas krinta žemiau investicinio lygio, o tai gali paveikti finansinį stabilumą, ypač kai kelios stambios reitingų agentūros suklysta rengdamos savo vertinimus.

1.1.4. Įstaigų skolinimo procikliškumas

Procikliškumo poveikis – tai toks poveikis, kuris atkartoja ekonominio ciklo kryptį ir sustiprina jo padarinius. Viena iš dabartinio rizika pagrįsto kapitalo poreikio savybių yra ta, kad per ekonominį ciklą šis poreikis kinta. Jeigu kredito įstaiga gali šį poreikį patenkinti, atskirų reguliavimo apribojimų dėl rizikos, kurią ji gali prisiimti, taigi dėl finansinio sverto, nėra.

1.2. Bendrosios aplinkybės

1.2.1. Sankcijos

2010 m. komunikate „Sankcijų taikymo režimų finansinių paslaugų sektoriuje griežtinimas“[1] Komisija numatė ES teisėkūros priemones, kuriomis tam tikrose sankcijų taikymo režimų srityse būtų nustatyti būtiniausi bendri standartai, kuriuos reikėtų pritaikyti pagal įvairių sektorių specifiką.

Pirma, sankcijos už pagrindinius direktyvos dėl kapitalo poreikio pažeidimus, pavyzdžiui, veiklos leidimų reikalavimų, rizikos ribojimo ir atsiskaitymo prievolių pažeidimus, įvairiose valstybėse narėse skiriasi ir ne visuomet yra pakankamai veiksmingos, proporcingos ir atgrasios.

---

[1] COM(2010) 716 galutinis.

Antra, tam tikrų skirtumų pastebima tarp įvairiose valstybėse narėse, įskaitant ir tas valstybes nares, kurių bankų sektoriai yra panašaus dydžio, nusistovėjusio sankcijų taikymo lygio; kai kuriose valstybėse narėse jokios sankcijos nebuvo taikomos daugiau kaip vienus metus, o tai gali būti silpno ES taisyklių vykdymo užtikrinimo požymis.

1.2.2. Įmonių valdymas

2009 m. kovo 4 d. komunikate[2] Europos Komisija paskelbė, kad i) išnagrinės finansų įstaigų valdymo taisykles ir praktiką finansų krizės sąlygomis ir ii) prireikus pateiks rekomendacijas arba pasiūlys reguliavimo priemones, kad pašalintų visas šio svarbaus ūkio sektoriaus įmonių valdymo sistemos spragas.

2010 m. birželio mėn. Komisija paskelbė žaliąją knygą „Bendrasis finansų įstaigų valdymas ir atlyginimų politika“[3] ir prie jos pridedamą Komisijos tarnybų darbinį dokumentą[4], kuriuose išanalizavo finansinių paslaugų sektoriaus įmonių valdymo priemonių trūkumus ir pateikė pasiūlymų dėl galimų tolesnių veiksmų.

Per šias viešas konsultacijas paaiškėjo, kad nustatyti trūkumai visuotinai pripažįstami, įvairios institucijos ir valstybės narės išreiškė savo paramą. Europos Parlamentas savo pranešime dėl bendrovių, kurių vertybiniai popieriai yra įtraukti į biržos sąrašus, direktorių atlyginimų nustatymo ir finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos[5] taip pat pripažino, kad svarbu griežtinti finansų įstaigų valdymo standartus ir praktiką. Ekonomikos ir socialinių reikalų komitetas savo nuomonėje dėl žaliosios knygos „Bendrasis finansų įstaigų valdymas ir atlyginimų politika“[6] palankiai vertina Komisijos žaliąją knygą ir remia siūlomus veiksmus.

1.2.3. Pernelyg didelis kliovimasis išorės reitingais

Tarptautiniu lygmeniu FST neseniai paskelbė principus, kuriais siekiama sumažinti valdžios institucijų ir finansų įstaigų kliovimąsi išorės reitingais[7]. Pagal šiuos principus raginama iš teisės aktų išbraukti nuorodas į tokius reitingus arba jas pakeisti, jei įmanoma, alternatyviais kreditingumo standartais, taip pat reikalauti, kad bankai kreditus vertintų patys. Siūlomos nuostatos atitinka FST principus.

1.2.4. Kapitalo rezervai

Kapitalo apsauga, visų pirma anticikliniai kapitalo rezervai, skirti procikliškumo rizikai ir pernelyg didelio finansinio sverto rizikai, nurodytai 1.1.4 punkte, sumažinti.

1.3. Galiojančios Bendrijos nuostatos šioje srityje

Direktyvoje 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo reikalaujama, kad kredito įstaigose būtų įdiegta tvirta valdymo tvarka. Tačiau joje išsamiai nenurodyta, kokia ši valdymo tvarka turėtų būti.

---

2 COM(2009) 114 galutinis.
3 COM(2010) 284 galutinis.
4 SEC(2010) 669 galutinis.
5 2010/2009(INI).
6 INT/527.
7 http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf.

Siekiant sumažinti kliovimąsi išorės reitingais, Direktyvoje 2006/48/EB nustatyta bankų prievolė patiems atlikti išsamų pagrindinio turto, susijusio su pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijomis, patikrinimą.

1.4. Derėjimas su kitomis politikos sritimis

Įgyvendinant Europos priežiūros sistemos reformą, griežtinant kapitalo poreikio reikalavimus, krizės valdymo ir jos keliamų problemų sprendimo tvarką, siūloma kredito įstaigų valdymo reforma sudaro neatskiriamą bendros finansinių paslaugų sektoriaus reformos dalį. Įmonių valdymo reformą taip pat reikėtų vertinti atsižvelgiant į neseniai priimtą Komisijos komunikatą „Sankcijų taikymo režimų finansinių paslaugų sektoriuje griežtinimas“.

Komisija pradėjo horizontaliąją iniciatyvą, kad paskatintų sektorių į valdybas priimti daugiau moterų, o po metų ji vertins, ar savireguliavimo iniciatyvos turėjo norimą poveikį, o jei ne, svarstys galimybę imtis teisėkūros priemonių. Kadangi iš poveikio vertinimo matyti, kad šis klausimas bankų sektoriui yra aktualus, šiame etape taikomas metodas atitinka principą „iš apačios į viršų“. Tačiau, jeigu po metų atliekant platesnį vertinimą bus nustatyta, kad reikia imtis teisėkūros priemonių, šiame sektoriuje taikomą metodą reikės tikslinti.

2. KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS REZULTATAI IR POVEIKIO VERTINIMAS

2.1. Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis

2.1.1. Sankcijos

Iki 2011 m. vasario 19 d. Komisija vykdė viešas konsultacijas dėl numatomų priemonių, kuriomis siekiama griežtinti ir suderinti sankcijų taikymo režimus finansų sektoriuje[8], taip pat dėl bankų sektoriui aktualių klausimų, nustatytų remiantis Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto atliktu nacionalinių šio sektoriaus sankcijų taikymo režimų tyrimu[9].

Komisija gavo pastabų iš įvairių respondentų, tarp jų – iš nemažo skaičiaus bankų sektoriaus suinteresuotųjų subjektų (priežiūros institucijų, centrinių bankų, bankų ir bankininkų asociacijų), kurie pateikė pastabų dėl ES veiksmų poreikio šioje srityje, reikiamo suderinimo lygio, pasiūlymų dėl konkrečių veiksmų ir dėl jų galimos naudos arba trūkumų.

Numatyti veiksmai sankcijų taikymo režimams derinti ir griežtinti su valstybėmis narėmis taip pat aptarti 2011 m. sausio 17 d. Finansinių paslaugų komiteto susitikime.

2.1.2. Įmonių valdymas

Ši iniciatyva ir poveikio vertinimas – tai išsamaus nuolatinio dialogo ir konsultacijų su visais pagrindiniais suinteresuotaisiais subjektais, tarp jų – vertybinių popierių priežiūros institucijomis, rinkos dalyviais (emitentais, tarpininkais ir investuotojais) ir vartotojais, rezultatas.

---

8 http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/sanctions_en.htm.

9 Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto dokumentas *Mapping of supervisory objectives, including early intervention measures and sanctioning powers*, kovo mėn. 2009/47, paskelbta http://www.c-ebs.org/home.aspx. Šiame pranešime pateikta informacija vėliau atnaujinta atsižvelgiant į valstybių narių pateiktas pastabas.

Klausimynai apie įmonių valdymo praktiką buvo išsiųsti 10 įvairių stambiausių ES įsteigtų bankų arba draudimo bendrovių, įtrauktų į biržos sąrašus. Klausimynuose pateiktai informacijai papildyti vėliau surengta 30 pokalbių su valdybos nariais, įmonių sekretoriais, vyriausiaisiais finansininkais, vyriausiaisiais rizikos specialistais, vidaus kontrolieriais.

Klausimynas nuomonei apie finansų įstaigų valdymą ir jo vaidmenį sužinoti taip pat išsiųstas Europos bankininkystės priežiūros institucijoms. Įvairiems Europos instituciniams investuotojams ir akcininkų asociacijoms taip pat pateikti klausimynai apie jų praktiką ir lūkesčius dėl finansų įstaigų valdymo. 2010 m. vasario 2 d. surengtas paskesnis susitikimas su beveik 30 investuotojų.

Pagaliau paskelbus žaliąją knygą pradėtos nuo 2010 m. birželio 2 d. iki 2010 m. rugsėjo 1 d. trukusios viešos konsultacijos dėl galimų būdų šalinti finansų įstaigų valdymo trūkumus. Atsakymai ir jų analizė pateikta Komisijos interneto svetainėje[10].

2.1.3. Pernelyg didelis kliovimasis išorės reitingais

Komisija surengė viešas konsultacijas dėl išorės reitingų, per kurias aptartas ir pernelyg didelis kliovimasis jais. Konsultacijos baigtos 2011 m. sausio 7 d., gauti 93 atsakymai. Pasiūlyta įvairių galimybių: ir intensyviau taikyti vidaus modelius, ir reikalauti, kad įmonės savo riziką valdytų pačios, o ne išimtinai arba mechaniškai kliautųsi išorės reitingais. Atsakymai ir jų analizė pateikta Komisijos interneto svetainėje[11].

2.1.4. Kapitalo rezervai

Kapitalo rezervai yra BBPK 2010 m. susitarimo dalis, dėl jų išsamiai konsultuotasi tiek pagal Bazelio sistemą, tiek per Komisijos rengtas specialias konsultacijas.

2.2. Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas

2.2.1. Sankcijos

Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto 2008 m. parengtame tyrime[12] pateikta informacija apie nacionalinės teisės aktuose nustatytas administracines sankcijas ir tai, kaip bankininkystės priežiūros institucijos šias sankcijas faktiškai taiko. 2011 m. Komisija surinko papildomą informaciją apie nacionalinės teisės aktuose nustatytas sankcijas už pagrindinius direktyvos dėl kapitalo poreikio pažeidimus.

Siūlomos priemonės grindžiamos šia informacija ir per viešas konsultacijas gautais atsakymais.

---

10 http://ec.europa.eu/internal_market/company/modern/corporate_governance_in_financial_institutions_en.htm#consultation2010.

11 http://circa.europa.eu/Public/irc/markt/markt_consultations/library?l=/financial_services/credit_agencies_2011&vm=detailed&sb=Title.

12 Žr. nuorodą 9 išnašoje.

2.2.2. Įmonių valdymas

Vykdydamos konsultacijas ir rengdamos žaliąją knygą, Komisijos tarnybos 2009 m. spalio 12 d. taip pat organizavo viešą konferenciją, kurioje dalyvavo nemažai suinteresuotųjų subjektų. Daugiausia diskutuota apie direktorių valdybos vaidmenį ir kompetenciją, valdymo klausimus, susijusius su vidaus kontrole ir rizikos valdymu, atitinkamą akcininkų, priežiūros organų ir teisės aktų nustatytą auditą atliekančių auditorių vaidmenį.

Žalioji knyga taip pat grindžiama viešųjų arba privačiųjų organizacijų tarptautiniu, Europos ir nacionaliniu lygmenimis atlikta arba dar atliekama analize ir tyrimais. Savo darbe Komisijos tarnybos naudojosi Europos įmonių valdymo forumo ir *ad hoc* patariamosios įmonių valdymo grupės, kurią sudaro kai kurie Europos įmonių valdymo forumo nariai ir kiti garsūs įmonių valdymo specialistai, konsultacijomis.

2.2.3. Pernelyg didelis kliovimasis išorės reitingais

Komisija aktyviai dalyvauja pirmiau aptartame FST darbe. Be to, ji dalyvauja BBPK, kurio Likvidumo ir Reitingų bei pakeitimo vertybiniais popieriais darbo grupės taip pat dirba, siekdamos sumažinti kliovimąsi reitingais, darbe.

2.2.4. Kapitalo rezervai

Direktyvos dėl kapitalo poreikio darbo grupės pogrupiai, kurių narius paskyrė Europos bankininkystės komitetas, techniniu lygmeniu taip pat sprendė kapitalo rezervų klausimus.

2.3. Poveikio vertinimas

2.3.1. Sankcijos

Kartu su komunikatu „Sankcijų taikymo režimų finansinių paslaugų sektoriuje griežtinimas“ parengta poveikio vertinimo ataskaita, kurioje išanalizuotos politikos, kuria siekiama derinti ir griežtinti sankcijų taikymo už finansinių paslaugų taisyklių pažeidimus, taip pat ir bankų sektoriuje, režimus, pagrindinės politikos galimybės. Antras poveikio vertinimas pateiktas kartu su šiuo pasiūlymu, jame išsamiau analizuojamos specifinės su kapitalo poreikiu susijusios problemos.

Pagrindinis siūlomų priemonių tikslas – užtikrinti, kad būtų geriau laikomasi ES bankininkystės taisyklių, didinant nacionalinių sankcijų taikymo režimų veiksmingumą ir atgrasomąjį poveikį. Tam reikia įvykdyti šiuos veiklos uždavinius:

- sugriežtinti ir suderinti sankcijų teisinę bazę, užtikrinant:
  - tinkamas administracines sankcijas už pagrindinius direktyvos dėl kapitalo poreikio pažeidimus,
  - tinkamą asmeninį administracinių sankcijų poveikį,
  - sankcijų paskelbimą;
- sugriežtinti ir suderinti mechanizmus, kurie padeda nustatyti pažeidimus, užtikrinant:
  - veiksmingus skatinimo pranešti apie netinkamą elgseną mechanizmus.

2.3.2. Įmonių valdymas

Bendras šios iniciatyvos tikslas – užtikrinti, kad būtų padidintas Europos kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos valdymo veiksmingumas. Numatytos priemonės turėtų padėti neleisti pavienėms kredito įstaigoms prisiimti pernelyg didelę riziką ir galiausiai pernelyg didelei rizikai kauptis finansų sistemoje. Kad šis tikslas būtų pasiektas, šioje iniciatyvoje dėmesys sutelkiamas į šiuos veiklos uždavinius:

– valdybų vykdomos rizikos priežiūros veiksmingumo didinimą;

– rizikos valdymo funkcijų padėties gerinimą ir

– užtikrinimą, kad priežiūros institucijos vykdytų veiksmingą rizikos valdymo stebėseną.

Kad pasiektų šiuos tikslus, Komisija nusprendė tobulinti esamą teisinę bazę.

Reikalavimais dėl valdybos sudėties ir valdybos narių atrankos bus užtikrinta tinkamesnė elgsena, kompetencija, skiriamas laikas ir didesnė atskaitomybė. Gerai informuoti kompetentingi valdybos nariai bei stipri rizikos valdymo funkcija padidins kredito įstaigų gebėjimą nustatyti ir valdyti kilusią riziką ir taip apsisaugoti nuo pernelyg didelės rizikos prisiėmimo. Informacijos atskleidimo reikalavimai padės padidinti skaidrumą, taip rinka bus geriau informuota ir padidės rinkos drausmė.

Atvėrus galimybę į valdybą patekti įvairesniems kandidatams, žmonėms, iki tol nedalyvavusiems valdybos darbe, galima būtų suteikti galimybę tapti jos nariais. Taip padidėtų tinkamų kandidatų į valdybos narius skaičius ir pagerėtų kompetencija. Todėl bet koks galimas neigiamas pasiūlymo poveikis tinkamų kandidatų skaičiui neturėtų būti reikšmingas.

Griežtesni reikalavimai Europos lygmeniu galėtų padaryti neigiamą poveikį Europos kredito įstaigų konkurencingumui tarptautiniu lygmeniu. Tačiau galimas konkurencingumo sumažėjimas dėl griežtesnių reikalavimų turėtų būti kompensuotas teigiamu poveikiu investuotojams, indėlininkams ir kitiems suinteresuotiesiems subjektams. Geresnis rizikos valdymas padėtų sustiprinti bankų sektoriaus atsparumą.

Pasiūlymas nesukeltų nei didelių kredito įstaigų išlaidų, nei didelio poveikio skolinimo veiklai.

2.3.3. Pernelyg didelis kliovimasis išorės reitingais

Bendrieji pernelyg didelio kliovimosi išorės reitingais aspektai, taip pat aptartieji pasiūlyme, bus vertinami atliekant artimiausią naujos iniciatyvos dėl kredito reitingų agentūrų poveikio vertinimą (numatoma, kad jis bus pradėtas 2011 m. liepos mėn. pradžioje).

2.3.4. Kapitalo rezervai

Kadangi kapitalo rezervai yra susitarimo „Bazelis“ dalis, jų poveikis vertinamas kartu su kitų priemonių poveikiu ir išsamiai apibūdintas kartu su šia direktyva pateiktame reglamente.

3. POVEIKIS BIUDŽETUI

Šis pasiūlymas nedaro poveikio ES biudžetui.

4. TEISINIAI PASIŪLYMO ASPEKTAI

4.1. Teisinis pagrindas

Teisinis šio pasiūlymo pagrindas yra Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 53 straipsnio 1 dalis. Direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB, vietoje kurių būtų priimta ši direktyva ir siūlomas Reglamentas [įrašo Leidinių biuras], yra itin svarbi priemonė vidaus rinkai sukurti tiek įsisteigimo laisvės, tiek laisvės teikti finansines paslaugas atžvilgiu kredito įstaigų ir investicinių įmonių veiklos srityje. Šiuo pasiūlymu pakeičiamos direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB, siekiant suderinti nacionalines nuostatas, kuriomis reglamentuojamas veiklos leidimų išdavimas, kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimas, naudojimasis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, buveinės ir priimančiosios valstybių narių priežiūros institucijų įgaliojimai šioje srityje, taip pat nuostatas dėl kredito įstaigų ir investicinių įmonių pradinio kapitalo ir priežiūrinio tikrinimo. Pagrindinis šio pasiūlymo tikslas ir dalykas – suderinti nacionalines nuostatas dėl galimybės verstis kredito įstaigų ir investicinių įmonių veikla, jų valdymo metodų ir priežiūros sistemos. Todėl pasiūlymo pagrindas yra SESV 53 straipsnio 1 dalis.

Šiuo pasiūlymu papildomas Reglamento [įrašo Leidinių biuras] pasiūlymas, kuriuo kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms nustatomi vienodi ir tiesiogiai taikomi rizikos ribojimo reikalavimai, nes tokie reikalavimai yra glaudžiai susiję su finansų rinkų veikimo aspektais – taikomi tam tikram kredito įstaigų ir investicinių įmonių turimam turtui; tas pasiūlymas grindžiamas SESV 114 straipsniu.

4.2. Subsidiarumas

Pagal SESV 5 straipsnyje nustatytus subsidiarumo ir proporcingumo principus siūlomo veiksmo tikslų valstybės narės deramai pasiekti negali, todėl jų geriau siekti ES lygiu. Siūlomomis nuostatomis neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti. Tik ES veiksmais galima užtikrinti, kad daugiau nei vienoje valstybėje narėje veikiančioms kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms būtų taikomi vienodi reikalavimai, ir taip užtikrinti vienodas veiklos sąlygas, supaprastinti reguliavimą, išvengti nereikalingų atitikties išlaidų, kai vykdoma tarpvalstybinė veikla, skatinti tolesnę ES rinkos integraciją ir padėti panaikinti reguliacinio arbitražo galimybes. ES veiksmai taip pat užtikrina aukštą ES finansinio stabilumo lygį.

4.3. Suderinamumas su SESV 290 ir 291 straipsniais

2009 m. rugsėjo 23 d. Komisija priėmė reglamentų, kuriais įsteigiamos EBI, EDPPI ir EVPRI, pasiūlymus[13]. Šiuo atžvilgiu Komisija nori priminti pareiškimus, susijusius su SESV 290 ir 291 straipsniais, padarytus priimant Europos priežiūros institucijų steigimo reglamentus, kuriais teigiama: „Reguliavimo standartų priėmimo proceso klausimu Komisija pabrėžia finansinių paslaugų sektoriaus unikalų pobūdį, kuris susiformavo atsižvelgiant į Lamfalussy struktūrą ir kuris aiškiai pripažintas SESV 39 deklaracijoje. Tačiau Komisija turi

[13] COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

rimtų abejonių dėl to, ar jos vaidmeniui priimant deleguotus aktus ir įgyvendinant priemones taikomi apribojimai atitinka SESV 290 ir 291 straipsnius.“

5. IŠSAMUS PAAIŠKINIMAS

5.1. Pasiūlymo aspektų tarpusavio sąveika ir nuoseklumas

Ši direktyva ir siūlomas Reglamentas [įrašo Leidinių biuras] sudaro vieną pasiūlymo paketą. Šiuo pasiūlymo paketu būtų pakeistos direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB. Tai reiškia, kad ir direktyva, ir reglamentu būtų reglamentuojamos ir kredito įstaigos, ir investicinės įmonės. Šiuo metu pastarosios yra tik „pridėtos“ prie Direktyvos 2006/48/EB pagal Direktyvą 2006/49/EB. Dažniausiai joje tik pateikiamos nuorodos į Direktyvą 2006/48/EB. Todėl šiame pasiūlymo pakete sujungus abiejų tipų įmones reglamentuojančias nuostatas, šias nuostatas bus lengviau suprasti. Be to, išsamūs abiejų direktyvų priedai būtų įtraukti į pagrindines nuostatas, taigi jas taikyti būtų paprasčiau.

Bankams ir investicinėms įmonėms tiesiogiai taikomi rizikos ribojimo reikalavimai nustatyti reglamento pasiūlyme. Direktyvos pasiūlyme paliekamos nuostatos dėl veiklos leidimų išdavimo kredito įstaigoms, naudojimosi įsisteigimo laisve ir laisvo paslaugų judėjimo. Jos nebūtų taikomos investicinėms įmonėms, nes atitinkamos tų įmonių teisės ir pareigos reglamentuojamos Direktyva 2004/39/EB (Finansinių priemonių rinkų direktyva, FPRD). Valstybėms narėms ir jų kompetentingoms institucijoms skirti bendrieji kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros principai taip pat liktų direktyvoje. Tai, visų pirma, keitimosi informacija, užduočių pasiskirstymo tarp buveinės ir priimančiosios šalies priežiūros institucijų ir naudojimosi įgaliojimais taikyti sankcijas principai (pastarieji būtų nustatyti naujai). Direktyvoje liktų nuostatos, reglamentuojančios kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūrinį tikrinimą, kurį atlieka valstybių narių kompetentingos institucijos. Pagal šias nuostatas reglamente išdėstyti bendrieji kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos ribojimo reikalavimai papildomi konkrečia tvarka, dėl kurios sprendžia kompetentingos institucijos, nuolat vykdydamos atskirų kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūrinį tikrinimą. Tokios priežiūros tvarkos mastas būtų nustatytas direktyvoje, nes kompetentingoms institucijoms turėtų būti palikta teisė spręsti, kokią tvarką taikyti. Tai, be kita ko, taikytina kredito įstaigų ir investicinių įmonių vidaus procesams, būtent susijusiems su rizikos valdymo ir naujai nustatomais įmonių valdymo reikalavimais.

5.2. Sankcijos

Valstybės narės turėtų numatyti, kad už bankininkystės teisės aktų pažeidimus būtų galima taikyti atitinkamas administracines sankcijas ir priemones. Šiuo tikslu direktyvoje bus reikalaujama, kad jos laikytųsi toliau išvardytų būtiniausių taisyklių.

Pirma, administracinės sankcijos ir priemonės turėtų būti taikomos už pažeidimą atsakingiems fiziniams ar juridiniams asmenims. Jais laikomos kredito įstaigos, investicinės įmonės ir, kai tinka, pavieniai asmenys.

Antra, kompetentingoms institucijoms turėtų būti parengtas būtiniausių administracinių sankcijų ir priemonių, kurios būtų taikomos pažeidus pagrindines šios direktyvos ir reglamento nuostatas, rinkinys. Į šį rinkinį įtraukiamas veiklos leidimo panaikinimas, įsakymai sustabdyti pažeidimus ir jų nebedaryti, viešas pranešimas, vadovų atleidimas, administracinės piniginės sankcijos.

Trečia, maksimalus administracinių piniginių sankcijų, nustatytų nacionalinės teisės aktuose, dydis turėtų viršyti dėl pažeidimo gautą naudą, jei ją galima apskaičiuoti, ir bet kuriuo atveju neturėtų būti mažesnis už direktyvoje nurodytą dydį (juridinio asmens atveju – 10 proc. bendros atitinkamos įstaigos metinės apyvartos, fizinio asmens atveju – 5 mln. EUR arba 10 proc. asmens pajamų).

Ketvirta, kriterijai, į kuriuos kompetentingos institucijos konkrečiu atveju atsižvelgia nustatydamos taikytinos sankcijos rūšį ir dydį, turėtų apimti bent direktyvoje nustatytus kriterijus (pvz., dėl pažeidimo gautą naudą arba trečiosioms šalims padarytus nuostolius, atsakingo asmens bendradarbiavimą ir pan.).

Penkta, taikomos sankcijos ir priemonės turėtų būti paskelbtos, kaip numatyta šioje direktyvoje.

Pagaliau turėtų būti įdiegtas tinkamas mechanizmas, kuriuo būtų skatinama pranešti apie pažeidimus kredito įstaigose ir investicinėse įmonėse.

Baudžiamosios sankcijos šiame pasiūlyme neaptariamos.

5.3. Įmonių valdymas

Visos kredito įstaigos arba investicinės įmonės valdymo organas visais atvejais turėtų skirti pakankamai laiko, turėti pakankamų žinių, įgūdžių ir patirties, kad suprastų kredito įstaigos veiklą ir pagrindines jos rizikos pozicijas. Visi valdymo organo nariai turėtų būti pakankamai geros reputacijos, turėti tokių asmeninių savybių ir gebėti savarankiškai mąstyti, kad galėtų konstruktyviai kritikuoti ir prižiūrėti vadovybės sprendimus. Kad būtų išvengta grupinio mąstymo ir kad būtų lengviau kritiškai vertinti sprendimus, kredito įstaigų valdybos sudėtis turėtų būti pakankamai įvairi amžiaus, lyties, geografinės kilmės, išsilavinimo ir profesiniu požiūriu, kad būtų galima remtis įvairiais požiūriais ir patirtimi. Lyčių pusiausvyra yra ypač svarbi, norint užtikrinti, kad būtų tinkamai atstovaujama demografinė realybė.

Kad valdymo organas galėtų veiksmingai prižiūrėti ir kontroliuoti riziką, jis turėtų būti atsakingas ir atskaitingas už visą kredito įstaigos arba investicinės įmonės rizikos strategiją ir rizikos valdymo sistemų tinkamumą, atsižvelgdamas į kredito įstaigos rizikos pobūdį. Atsižvelgdamas į tvirto kredito įstaigų rizikos valdymo svarbą valdymo organas, vykdydamas priežiūros funkciją, turėtų įsteigti atskirą rizikos komitetą, kuris spręstų konkrečius rizikos klausimus ir rengtų valdymo organo sprendimus rizikos klausimais. Rizikos komitetas turėtų padėti valdymo organui vykdyti rizikos priežiūrą, bet galutinė atsakomybė už rizikos strategiją turėtų tekti valdymo organui.

Kad vyresnioji vadovybė ir valdymo organas turėtų išsamią informaciją apie riziką, kredito įstaigose ir investicinėse įmonėse turėtų būti užtikrinta nepriklausoma rizikos valdymo funkcija, kurią atliekantys darbuotojai padėtų veiksmingai ir visapusiškai vertinti visus kredito įstaigos rizikos veiksnius. Rizikos valdymo funkciją atliekantiems asmenims turėtų būti suteikta pakankamai galios ir įgaliojimų paveikti strateginius rizikos valdymo sprendimus, jie taip pat turėtų turėti galimybę tiesiogiai bendrauti su valdymo organu.

5.4. Pernelyg didelis kliovimasis išorės reitingais

Kredito įstaigų ir investicinių įmonių reikalaujama turėti savus patikimus kreditų suteikimo kriterijus ir sprendimų dėl kreditų priėmimo tvarką. Šis reikalavimas taikomas nepaisant to, ar įstaigos teikia paskolas vartotojams ir ar turi pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijų. Šiame

procese išorės kreditų reitingais gali būti kliaujamasi kaip vienu iš kriterijų, bet ne kaip pagrindiniu kriterijumi. Ypač vidaus metodikos neturi būti vien tik arba mechaniškai paremtos išorės reitingais.

Konkrečiais tikslais apskaičiuojant priežiūros teisės aktuose nustatytą banko kapitalo poreikį, tam tikrais atvejais reitingų agentūrų vertinimai yra taikomi kapitalo poreikiui skirstyti pagal riziką, bet ne minimaliam reikalingam paties kapitalo dydžiui nustatyti. Pagal direktyvą dėl kapitalo poreikio bankai apskritai skatinami naudotis vidaus, o ne išorės kreditų reitingais, net ir apskaičiuojant priežiūros teisės aktuose nustatytą kapitalo poreikį.

Pagal siūlomas nuostatas kredito įstaigų ir investicinių įmonių, kurių kreditų rizikos pozicija yra didelė arba kurių sandorio šalių skaičius yra didelis, būtų reikalaujama parengti ir naudoti vidinius modelius, o ne standartinę išorės reitingais grindžiamą metodiką.

Be to, siūloma, kad Europos bankininkystės institucija (EBI) kasmet viešai skelbtų informaciją apie tai, kokių priemonių ėmėsi įstaigos ir priežiūros institucijos, kad sumažintų pernelyg didelį kliovimąsi išorės reitingais, ir tuo tikslu teiktų ataskaitas dėl priežiūros konvergencijos lygio.

5.5. Kapitalo rezervai

Remiantis susitarimu „Bazelis III“ šiame pasiūlyme papildomai numatomi du kapitalo rezervai: kapitalo apsaugos rezervas ir anticiklinis kapitalo rezervas.

Kapitalo apsaugos rezervą sudaro 2,5 proc. pagal riziką įvertinto turto, jis galioja visą laiką ir jį sudaro aukščiausios kokybės kapitalas.

Jo paskirtis – užtikrinti, kad įstaiga gebėtų padengti nuostolius nepalankiausiais laikotarpiais, kurie gali trukti kelerius metus. Įstaigos turėtų šį rezervą sukaupti ekonomikos pakilimo laikotarpiu. Toms kredito įstaigoms, kurios neturi nustatyto dydžio rezervo, bus taikomi apribojimai savo nuožiūra skirstyti pajamas tol, kol nepasiektas nustatytas rezervo dydis.

Anticiklinio kapitalo rezervo paskirtis – pasiekti platesnį makrolygio rizikos ribojimo tikslą apsaugoti bankų sektorių ir realiąją ekonomiką nuo sisteminės rizikos, kurią kelia spartaus bendro kreditų augimo ir staigaus to augimo nuosmukio ciklai, taip pat apskritai nuo visų kitų struktūrinių kintamųjų ir visų kitų bankų sektoriaus patiriamų rizikos veiksnių, susijusių su rizika finansiniam stabilumui. Jis bus sudaromas koreguojant kapitalo apsaugos rezervo teikiamos apsaugos lygį – jį gali sudaryti dar iki 2,5 proc. kapitalo.

Anticiklinį kapitalo rezervą nacionalinės institucijos nustato fiziniams ir juridiniams asmenims teikiamoms paskoloms savo valstybėse narėse. Jo dydis gali būti 0–2,5 proc. pagal riziką įvertinto turto, jį taip pat turi sudaryti aukščiausios kokybės kapitalas. Pagrįstais atvejais institucijos net gali nustatyti didesnį už 2,5 proc. rezervą. Anticiklinio kapitalo rezervo bus reikalaujama pernelyg spartaus kreditų augimo laikotarpiu, o augimo mažėjimo laikotarpiu jo nereikalaujama. ESRV gali parengti rekomendacijas dėl nacionalinių institucijų nustatomų rezervų aspektų ir stebėsenos, įskaitant atvejus, kai rezervas yra didesnis kaip 2,5 proc. Jeigu anticiklinis kapitalo rezervas yra mažesnis už 2,5 proc., valstybės narės turi tarpusavyje pripažinti ir taikyti kapitalo poreikio koeficientus bankams savo teritorijoje. Dėl 2,5 proc. ribą viršijančios rezervo dalies institucijos gali pačios spręsti, ar pripažinti kitų valstybių narių institucijų sprendimus ir įstaigoms, gavusioms veiklos leidimą toje valstybėje narėje, taikyti didesnę ribą, ar toms įstaigoms palikti 2,5 proc. ribą.

Kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms, kurių kapitalas nesiekia rezervo ribos, bus taikomi pelno paskirstymo, mokėjimų už papildomas 1 lygio priemones, kintamosios atlyginimo dalies mokėjimo ir savo nuožiūra mokamų pensijų išmokų apribojimai. Be to, šios įstaigos turės priežiūros institucijoms pateikti kapitalo apsaugos planus, taip siekiant užtikrinti operatyvų rezervų papildymą.

2011/0203 (COD)

Pasiūlymas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA

dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros, kuria iš dalies keičiama Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių įmonių papildomos priežiūros

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 53 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

perdavus įstatymo galią turinčio teisės akto projektą nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos centrinio banko nuomonę[14],

atsižvelgdami į Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno nuomonę[15],

laikydamiesi įprastos teisėkūros procedūros,

kadangi:

(1) 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo[16] ir 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva dėl investicinių įmonių ir kredito įstaigų (toliau – įstaigos) kapitalo pakankamumo[17] keletą kartų buvo iš esmės keičiamos. Daugelis direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatų taikomos ir kredito įstaigoms, ir investicinėms įmonėms. Kad būtų aiškiau, taip pat siekiant užtikrinti, kad tos nuostatos būtų taikomos darniai, jas derėtų sujungti į naujus teisės aktus, kurie būtų taikomi ir kredito įstaigoms, ir investicinėms įmonėms. Kad teisės aktus būtų lengviau suprasti, tų direktyvų priedų nuostatos turėtų būti įtrauktos į pagrindines naujųjų teisės aktų nuostatas;

(2) naujuosius teisės aktus turėtų sudaryti du atskiri teisės aktai. Šioje direktyvoje turėtų būti išdėstytos nuostatos, kuriomis reglamentuojamas veiklos leidimų išdavimas,

---

14 OL C , , p. .
15 OL C , , p. .
16 OL L 177, 2006 6 30, p. 1.
17 OL L 177, 2006 6 30, p. 201.

kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimas, naudojimasis įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, buveinės ir priimančiosios valstybių narių priežiūros institucijų įgaliojimai šioje srityje, taip pat nuostatos, kuriomis reglamentuojamas kredito įstaigų ir investicinių įmonių pradinis kapitalas ir priežiūrinis tikrinimas. Pagrindinis šios direktyvos tikslas ir dalykas – suderinti nacionalines nuostatas dėl galimybės verstis kredito įstaigų ir investicinių įmonių veikla, jų valdymo metodų ir priežiūros sistemos. Be šių nuostatų, direktyvose 2006/48/EB ir 2006/49/EB taip pat nustatyti kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos ribojimo reikalavimai. Šie reikalavimai turėtų būti išdėstyti reglamente, kuriuo kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms nustatomi vienodi ir tiesiogiai taikomi rizikos ribojimo reikalavimai, nes šie reikalavimai yra glaudžiai susiję su finansų rinkų veikimo aspektais – taikomi tam tikram kredito įstaigų ir investicinių įmonių turimam turtui. Todėl šią direktyvą reikėtų skaityti kartu su tuo reglamentu. Abu teisės aktai turėtų sudaryti teisinę bazę, pagal kurią būtų reglamentuojama bankininkystės veikla ir kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms taikomos rizikos ribojimo taisyklės;

(3) Reglamente [įrašo Leidinių biuras] nustatyti bendrieji rizikos ribojimo reikalavimai papildomi konkrečia tvarka, dėl kurios turi spręsti kompetentingos institucijos, nuolat vykdydamos atskirų kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūrinį tikrinimą. Tokios priežiūros tvarkos mastas turėtų būti nustatytas šioje direktyvoje, o kompetentingoms institucijoms turėtų būti palikta galimybė spręsti, kokią tvarką taikyti. Tuo atveju, kai tokia konkreti tvarka susijusi su likvidumu, kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į Europos bankininkystės priežiūros institucijų komiteto parengtose likvidumo gairėse išdėstytus principus[18];

(4) pagal 2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų[19] investicinėms įmonėms, kurioms veiklos leidimus išduoda ir kurias prižiūri jų buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, leidžiama laisvai steigti filialus ir teikti paslaugas kitose valstybėse narėse. Toje direktyvoje atitinkamai numatyta suderinti investicinių įmonių veiklos leidimų išdavimo ir veiklos vykdymo taisykles. Tačiau joje nenustatytas tokių įmonių pradinio kapitalo dydis ar bendra jų prisiimamos rizikos stebėsenos sistema – juos reikėtų nustatyti šia direktyva;

(5) ši direktyva ir įsisteigimo laisvės, ir laisvės teikti finansines paslaugas atžvilgiu turėtų būti svarbiausia vidaus rinkos kūrimo priemonė kredito įstaigų veiklos srityje;

(6) kad vidaus rinka veiktų sklandžiai, reikalingos ne tik teisinės normos, bet ir glaudus bei reguliarus valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimas ir daug glaudesnė reguliavimo ir priežiūros praktikos konvergencija;

(7) 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1093/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos bankininkystės institucija)[20], įsteigta EBI. Šioje direktyvoje turėtų būti atsižvelgta į tame reglamente nustatytą EBI vaidmenį ir funkcijas, taip pat į tvarką, kurios reikia laikytis pavedant užduotis EBI;

---

18 *Guidelines on Liquidity Cost Benefit Allocation*, 2007 m. spalio 27 d. (http://www.eba.europa.eu).

19 OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

20 OL L 331, 2010 12 15, p. 12.

(8) priemonės, skirtos kredito įstaigų priežiūrai koordinuoti, kad būtų apsaugotos santaupos ir sudarytos vienodos šių įstaigų konkurencijos sąlygos, turėtų būti taikomos joms visoms. Tačiau reikėtų tinkamai atsižvelgti į objektyvius jų įstatų ir joms būdingų tikslų, nurodytų nacionaliniuose įstatymuose, skirtumus;

(9) dėl to priemonių taikymo sritis turi būti kuo platesnė, apimti visas įstaigas, kurių veikla yra priimti grąžintinas lėšas iš visuomenės indėlių ar kita forma, pavyzdžiui, nuolatos išleidžiant obligacijas ar kitus panašius vertybinius popierius, ir savo sąskaita teikti kreditus. Reikėtų numatyti išimtis tam tikroms kredito įstaigoms, kurioms ši direktyva netaikoma. Šios direktyvos nuostatos neturėtų paveikti galimybės taikyti nacionalinius įstatymus, kuriuose numatyta, kad kredito įstaigos turi gauti papildomus veiklos leidimus, kad galėtų verstis konkrečia veikla ar vykdyti konkrečių rūšių operacijas;

(10) tikslinga derinti tuos dalykus, kurie būtini ir kurių pakanka, kad būtų užtikrintas veiklos leidimų ir rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros sistemų tarpusavio pripažinimas, ir kurie suteikia galimybę visoje Sąjungoje pripažinti vieną veiklos leidimą ir taikyti buveinės valstybės narės rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros principus;

(11) pagal tarpusavio pripažinimo ir buveinės valstybės narės priežiūros principus reikia, kad valstybių narių kompetentingos institucijos neišduotų leidimų arba juos panaikintų, jeigu tokie veiksniai, kaip antai veiklos programų turinys, geografinis veiklos pasiskirstymas ar realiai vykdoma veikla, aiškiai rodo, kad kredito įstaiga nusprendė vadovautis tam tikros valstybės narės teisine sistema, siekdama išvengti griežtesnių kitoje valstybėje narėje, kurios teritorijoje ji vykdo ar ketina vykdyti didesnę savo veiklos dalį, taikomų standartų. Jei nėra akivaizdžių tokios veiklos požymių, bet didžioji dalis kokiai nors bankų grupei priklausančių subjektų turto yra kitoje valstybėje narėje, kurios kompetentingos institucijos yra atsakingos už konsoliduotos priežiūros vykdymą, atsakomybė už konsoliduotos priežiūros vykdymą turėtų būti keičiama tik toms kompetentingoms institucijoms sutikus;

(12) kompetentingos institucijos kredito įstaigai neturėtų išduoti veiklos leidimo ar pratęsti jo galiojimo, jeigu dėl tos įstaigos ir kitų fizinių ar juridinių asmenų glaudžių ryšių joms gali būti sutrukdyta veiksmingai atlikti priežiūros funkcijas. Kredito įstaigos, jau gavusios veiklos leidimus, taip pat turėtų atitikti kompetentingų institucijų reikalavimus, susijusius su tais glaudžiais ryšiais;

(13) kai minimos veiksmingos priežiūros institucijų atliekamos priežiūros funkcijos, omenyje taip pat turima konsoliduota priežiūra, kuri turėtų būti taikoma kredito įstaigai ar investicinei įmonei, kai tai numatyta Sąjungos teisės nuostatose. Tokiais atvejais institucijos, į kurias kreipiamasi dėl veiklos leidimo, turėtų galėti nustatyti, kurios institucijos yra kompetentingos vykdyti konsoliduotą tos kredito įstaigos ar investicinės įmonės priežiūrą;

(14) kredito įstaigoms, gavusioms veiklos leidimus savo buveinės valstybėje narėje, turėtų būti leidžiama visoje Sąjungoje užsiimti bet kurių ar visų šios direktyvos I priede išvardytų rūšių veikla steigiant filialus arba teikiant paslaugas;

(15) šios direktyvos I priede išvardytas veiklos rūšis taip pat tikslinga pripažinti tarpusavyje, jeigu jomis užsiima finansų įstaigos, kurios yra kredito įstaigų

patronuojamosios įmonės, ir jeigu šioms patronuojamosioms įmonėms taikoma konsoliduota jų patronuojančiųjų įmonių priežiūra ir jos atitinka tam tikras griežtas sąlygas;

(16) priimančioji valstybė narė naudojimosi įsisteigimo teise ir laisve teikti paslaugas srityje turėtų galėti reikalauti, kad įstaigos, kurios savo buveinės valstybėje narėje nėra gavusios leidimų veikti kaip kredito įstaigos, laikytųsi konkrečių jos nacionalinių įstatymų ar taisyklių, arba to reikalauti veiklos, kuri nėra nurodyta šios direktyvos I priede, atžvilgiu, jeigu, pirma, tokios nuostatos dar nėra įtrauktos į Reglamentą [įrašo Leidinių biuras], atitinka Sąjungos teisę ir yra skirtos visuotinei gerovei užtikrinti ir jeigu, antra, tokioms įstaigoms arba tokiai veiklai netaikomos lygiavertės taisyklės pagal šį teisės aktą arba buveinės valstybių narių teisės aktus;

(17) be Reglamento [įrašo Leidinių biuras], kuriuo nustatomos kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms tiesiogiai taikomos rizikos ribojimo taisyklės, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tų rūšių veiklą, kuriai taikomas tarpusavio pripažinimas, nebūtų kliūčių vykdyti taip, kaip buveinės valstybėje narėje, jeigu toji veikla neprieštarauja teisinėms nuostatoms, ginančioms visuotinę gerovę priimančiojoje valstybėje narėje;

(18) taisyklės, kuriomis reglamentuojama kredito įstaigų, kurių pagrindinė buveinė yra ne Sąjungoje, filialų veikla, turėtų būti analogiškos visose valstybėse narėse. Svarbu numatyti, kad tokios taisyklės nebūtų palankesnės už taisykles, taikomas kitos valstybės narės kredito įstaigų filialams. Sąjunga su trečiosiomis šalimis turėtų galėti sudaryti susitarimus, kuriuose būtų numatytos taisyklės, pagal kurias šiems filialams visoje jos teritorijoje būtų sudarytos vienodos sąlygos. Kredito įstaigų, gavusių veiklos leidimus trečiosiose šalyse, filialai laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve neturėtų naudotis kitose valstybėse narėse, o tik tose, kuriose yra įsteigti;

(19) turėtų būti sudarytas Sąjungos ir trečiųjų šalių susitarimas, kuriame būtų numatytas leidimas praktiškai vykdyti konsoliduotą priežiūrą kuo didesnėje geografinėje teritorijoje;

(20) atsakomybė už kredito įstaigos finansinės būklės, ypač jos mokumo, priežiūrą turėtų tekti jos buveinės valstybei narei. Rinkos rizikos priežiūra turėtų būti vykdoma glaudžiai bendradarbiaujant buveinės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms;

(21) priimančiosios valstybės narės institucijos turėtų gauti informaciją apie jų teritorijoje vykdomą veiklą. Buveinės valstybės narės institucijos turėtų imtis priežiūros priemonių, išskyrus tuos atvejus, kai priimančiosios valstybės narės institucijos turi imtis kritinių atsargumo priemonių;

(22) kad bankų vidaus rinka veiktų sklandžiai, reikalingos ne tik teisinės normos, bet ir glaudus bei reguliarus valstybių narių kompetentingų institucijų bendradarbiavimas ir daug glaudesnė reguliavimo ir priežiūros praktikos konvergencija. Šiuo tikslu pasitelkus EBI turėtų būti svarstomos su atskiromis kredito įstaigomis susijusios problemos ir keičiamasi informacija. Keitimosi informacija procedūra jokiu būdu neturėtų atstoti dvišalio bendradarbiavimo. Priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos kritiniais atvejais visada turėtų galėti savo arba buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų iniciatyva tikrinti, ar jų teritorijoje įsteigta

kredito įstaiga vykdydama savo veiklą laikosi atitinkamų įstatymų, patikimos administravimo ir apskaitos tvarkos principų ir vykdo pakankamą vidaus kontrolę;

(23) kompetentingoms institucijoms tikslinga leisti keistis informacija su kitomis institucijomis arba organais, kurie vykdydami savo funkcijas padeda stiprinti finansų sistemos stabilumą. Kad būtų išsaugotas perduodamos informacijos konfidencialumas, adresatų sąrašas turėtų būti griežtai ribojamas;

(24) tam tikras elgesys, kaip antai sukčiavimas ar nusižengimai, susiję su prekyba vertybiniais popieriais pasinaudojant viešai neatskleista informacija, gali pakenkti finansų sistemos stabilumui, taip pat jos vientisumui. Būtina nustatyti sąlygas, kuriomis tokiais atvejais leidžiama keistis informacija;

(25) kai nurodyta, kad informacija gali būti atskleista tik gavus aiškų kompetentingų institucijų sutikimą, jos turėtų galėti nustatyti, kad sutikimą duos tik jei bus įvykdytos griežtos sąlygos;

(26) taip pat turėtų būti leidžiama tarpusavyje keistis informacija kompetentingoms institucijoms, centriniams bankams, kitiems organams, kurie, kaip pinigų politiką įgyvendinančios institucijos, vykdo panašias funkcijas, ir, prireikus, kitoms už mokėjimo sistemų priežiūrą atsakingoms valdžios institucijoms ir centrinės valdžios administracijos tarnyboms;

(27) kad būtų sustiprinta rizikos ribojimu pagrįsta įstaigų priežiūra ir kredito įstaigų klientų apsauga, auditorių pareiga turėtų būti iš karto informuoti kompetentingas institucijas visais atvejais, kai jie, atlikdami savo užduotis, sužino tam tikrus faktus, kurie gali smarkiai paveikti įstaigos finansinę būklę arba jos administracinę ar apskaitos sistemas. Dėl tos pačios priežasties valstybės narės taip pat turėtų numatyti, kad tokia pareiga galioja visomis aplinkybėmis, kai auditorius tokius faktus atskleidžia vykdydamas savo užduotis glaudžiais ryšiais su kredito įstaiga susijusioje įmonėje. Auditorių pareiga atitinkamais atvejais pranešti kompetentingoms institucijoms apie tam tikrus su įstaiga susijusius faktus ir sprendimus, apie kuriuos jie sužino atlikdami užduotis ne finansų įmonėje, savaime neturėtų keisti nei jų darbo pobūdžio toje įmonėje, nei tvarkos, kuria šis darbas toje įmonėje atliekamas;

(28) siekiant užtikrinti, kad įstaigos, taip pat jų veiklą veiksmingai kontroliuojantys subjektai ir tų įstaigų valdymo organų nariai laikytųsi šios direktyvos ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] prievolių ir kad visoje Sąjungoje jiems būtų sudarytos panašios sąlygos, valstybių narių turėtų būti reikalaujama numatyti administracines sankcijas ir priemones, kurios būtų veiksmingos, proporcingos ir atgrasios. Todėl valstybių narių nustatytos administracinės sankcijos ir priemonės turėtų atitikti tam tikrus esminius reikalavimus dėl subjektų, kuriems taikoma sankcija arba priemonė, kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti taikant sankciją arba priemonę, sankcijų arba priemonių skelbimo, pagrindinių įgaliojimų taikyti sankcijas ir administracinių piniginių sankcijų dydžių;

(29) visų pirma kompetentingoms institucijoms turėtų būti suteikti įgaliojimai taikyti pinigines sankcijas, kurios būtų pakankamai didelės, kad nusvertų tikėtiną naudą ir turėtų atgrasomąjį poveikį net didesnėms įstaigoms ir jų vadovams;

(30) siekiant užtikrinti, kad sankcijos visose valstybėse narėse būtų taikomos nuosekliai, nustatant administracinės sankcijos arba priemonės rūšį ir administracinės piniginės

sankcijos dydį, valstybių narių turėtų būti reikalaujama užtikrinti, kad kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes;

(31) siekiant užtikrinti sankcijų atgrasomąjį poveikį plačiajai visuomenei, apie sankcijas paprastai turėtų būti skelbiama, išskyrus atvejus, kai susidaro tam tikros aiškiai nurodytos aplinkybės;

(32) kad kompetentingos institucijos galėtų nustatyti galimus pažeidimus, joms turėtų būti suteikti reikiami tyrimo įgaliojimai, jos turėtų sukurti veiksmingus mechanizmus, kuriais skatintų pranešti apie galimus arba padarytus pažeidimus. Šiais mechanizmais neturėtų būti pažeista atitinkama kaltinamų asmenų apsauga;

(33) šioje direktyvoje turėtų būti nurodytos ir administracinės sankcijos, ir priemonės, kad ją būtų galima taikyti visiems veiksmams, kurių imamasi padarius pažeidimą ir kuriais siekiama užkirsti kelią tolesniems pažeidimams, nepaisant to, ar pagal nacionalinę teisę jie priskiriami prie sankcijų, ar prie priemonių;

(34) šia direktyva neturėtų būti pažeidžiamos jokios valstybių narių teisės nuostatos, susijusios su baudžiamosiomis sankcijomis;

(35) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kredito įstaigos ir investicinės įmonės turėtų vidaus kapitalo, kuris, atsižvelgiant į riziką, su kuria jos susiduria arba gali susidurti, būtų pakankamo dydžio ir kokybės bei tinkamai paskirstytas. Todėl valstybės narės turėtų užtikrinti, kad kredito įstaigos ir investicinės įmonės taikytų strategijas ir procesus savo vidaus kapitalo pakankamumui įvertinti ir palaikyti;

(36) kompetentingoms institucijoms turėtų būti pavesta užtikrinti, kad įstaigos būtų gerai organizuotos ir turėtų pakankamai nuosavų lėšų, atsižvelgiant į riziką, su kuria jos susiduria ar galėtų susidurti. Taigi, valstybių narių kompetentingos institucijos taip pat gali atsižvelgti į riziką, kylančią įstaigų balansų daliai, kad nustatytų pakankamą nuosavų lėšų lygį;

(37) siekiant užtikrinti, kad keliose valstybėse narėse veikiančioms kredito įstaigoms nebūtų sukurta neproporcinga našta dėl to, kad atsakomybė už veiklos leidimų išdavimą ir priežiūrą ir toliau tenka tam tikros valstybės narės kompetentingoms institucijoms, itin svarbu labai sustiprinti kompetentingų institucijų bendradarbiavimą. Todėl reikėtų stiprinti konsoliduotos priežiūros institucijos vaidmenį. EBI turėtų remti ir stiprinti šį bendradarbiavimą;

(38) siekiant užtikrinti visapusišką rinkos drausmę visoje Sąjungoje, reikėtų, kad kompetentingos institucijos skelbtų informaciją apie tai, kaip kredito įstaigos ir investicinės įmonės vykdo veiklą. Tokia informacija turėtų būti pakankama, kad būtų galima palyginti skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų taikomus metodus ir papildyti reglamente nustatytus reikalavimus dėl įstaigų atskleistinos techninės informacijos;

(39) konsoliduota įstaigų priežiūra siekiama apsaugoti įstaigų indėlininkų ir investuotojų interesus ir užtikrinti finansų sistemos stabilumą. Todėl, kad būtų veiksminga, konsoliduota priežiūra turėtų būti taikoma visoms bankų grupėms, įskaitant ir tas, kurių patronuojančiosios įmonės nėra kredito įstaigos arba investicinės įmonės.

Valstybės narės turėtų suteikti kompetentingoms institucijoms tokiai priežiūrai vykdyti būtinas teisines priemones;

(40) jeigu grupė vykdo diversifikuotą veiklą ir jos patronuojančioji įmonė kontroliuoja bent vieną patronuojamąją įmonę, kompetentingos institucijos turėtų galėti įvertinti tokiai grupei priklausančios kredito įstaigos ar investicinės įmonės finansinę būklę. Kompetentingos institucijos turėtų turėti bent tokių priemonių, kurias taikydamos jos galėtų iš visų grupės įmonių gauti savo funkcijoms vykdyti būtiną informaciją. Kai vykdoma skirtingų rūšių finansine veikla užsiimančių įmonių grupių priežiūra, už skirtingų finansų sektorių priežiūrą atsakingos institucijos turėtų bendradarbiauti;

(41) valstybės narės turėtų galėti atsisakyti išduoti leidimą verstis banko veikla arba jį panaikinti, jeigu tam tikros grupės struktūros yra laikomos netinkamomis verstis banko veikla pirmiausia dėl to, kad tokių grupės struktūrų negalima veiksmingai prižiūrėti. Tokiais atvejais kompetentingos institucijos turėtų turėti įgaliojimus, būtinus siekiant užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimu pagrįstą kredito įstaigų valdymą;

(42) kompetentingoms institucijoms suteikiant įgaliojimus turėtų būti tinkamai atsižvelgta į Sąjungos aspektą. Todėl kompetentingos institucijos turėtų deramai atsižvelgti į savo sprendimų poveikį visų atitinkamų valstybių narių finansų sistemų stabilumui. Atsižvelgiant į nacionalinę teisę, šis principas turėtų būti taikomas finansiniam stabilumui visoje Sąjungoje skatinti ir neturėtų teisiškai įpareigoti kompetentingų institucijų pasiekti konkretų rezultatą;

(43) daugelio įstaigų valdymo trūkumai buvo vienas veiksnių, lėmusių, kad bankų sektorius prisiėmė pernelyg didelę ir nepagrįstą riziką, dėl to kai kurios pavienės įstaigos žlugo, o valstybėse narėse ir visame pasaulyje kilo sisteminių problemų. Labai bendro pobūdžio įmonių valdymo nuostatos ir didelės įmonių valdymo sistemos dalies neprivalomas pobūdis (iš esmės ji grindžiama savanoriškais elgesio kodeksais) nesudarė geresnių sąlygų įstaigose veiksmingai įgyvendinti patikimo įmonių valdymo praktikos. Įstaigose neatliekamos veiksmingos patikros ir neužtikrinama galių pusiausvyra, todėl nevykdoma veiksminga vadovų sprendimų priėmimo priežiūra, o tai paskatino rinktis trumpalaikes ir pernelyg rizikingas valdymo strategijas. Neaiškus kompetentingų institucijų vaidmuo prižiūrint įmonių valdymo sistemas neleido tinkamai prižiūrėti vidaus valdymo procesų veiksmingumo;

(44) kad pašalintų galimai žalingą prastos įmonių valdymo priemonių poveikį patikimam rizikos valdymui, valstybės narės turėtų nustatyti principus ir standartus, kuriais užtikrintų, kad valdymo organas vykdytų veiksmingą priežiūrą, visais kredito įstaigos ir investicinės įmonės lygmenimis būtų skatinama brandi rizikos kultūra ir būtų sudarytos sąlygos kompetentingoms institucijoms vykdyti vidaus valdymo priemonių pakankamumo stebėseną. Šie principai ir standartai turėtų būti taikomi atsižvelgiant į įstaigų veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą;

(45) kad galėtų veiksmingai užtikrinti vadovybės veiksmų ir sprendimų stebėseną, įstaigos valdymo organas turėtų skirti pakankamai laiko savo funkcijoms atlikti ir turėtų suprasti įstaigos veiklą, pagrindines jos rizikos pozicijas, taip pat veiklos ir rizikos strategijos poveikį. Jei valdymo organo narys tuo pat metu eitų per daug vadovaujamų pareigų, jis negalėtų skirti pakankamai laiko savo priežiūros funkcijai atlikti. Todėl

būtina apriboti mandatų, kuriuos įstaigos valdymo organo narys gali tuo pat metu turėti skirtinguose subjektuose, skaičių;

(46) tai, kad valdybos nevykdo pakankamos vadovybės sprendimų stebėsenos, iš dalies lemia grupinis mąstymas. Šį reiškinį, be kitų priežasčių, lemia nepakankama valdybų sudėties įvairovė. Siekiant užtikrinti nepriklausomą nuomonę ir ypač svarbią kritiką, įstaigų valdymo organų sudėtis turėtų būti pakankamai įvairi narių amžiaus, lyties, geografinės kilmės, išsilavinimo ir profesinės kompetencijos požiūriu, kad būtų galima remtis įvairiais požiūriais ir patirtimi. Lyčių pusiausvyra yra ypač svarbi, norint užtikrinti, kad būtų tinkamai atstovaujami visi gyventojai. Įvairesnės sudėties valdybos turėtų veiksmingiau vykdyti vadovybės stebėseną ir taip padėti gerinti įstaigų rizikos priežiūrą ir didinti jų atsparumą. Taigi įvairovė turėtų būti vienas iš valdybos sudėties kriterijų;

(47) atlyginimų politika, kuria skatinama prisiimti pernelyg didelę riziką, gali susilpninti patikimą ir veiksmingą kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos valdymą. G 20 įsipareigojo įgyvendinti Finansinio stabilumo tarybos (FST) patikimos atlyginimų praktikos principus ir įgyvendinimo standartus (FST principus ir standartus), kuriais siekiama pašalinti galimą žalingą prastos atlyginimų struktūros poveikį patikimam rizikos valdymui ir asmenų prisiimamos rizikos kontrolei. Šia direktyva siekiama Europos lygmeniu įgyvendinti tarptautinius principus ir standartus: nustatyti aiškią kredito įstaigų ir investicinių įmonių prievolę sukurti ir taikyti darbuotojų, kurių profesinė veikla daro didelį poveikį kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos pobūdžiui, atlyginimų politiką ir praktiką, kuri atitiktų veiksmingo rizikos valdymo reikalavimus;

(48) siekiant užtikrinti, kad kredito įstaigos ir investicinės įmonės diegtų ir taikytų patikimą atlyginimų politiką, tikslinga nustatyti aiškius atlyginimų politikos valdymo ir struktūros principus. Visų pirma, atlyginimų politika turėtų būti suderinta su kredito įstaigai arba investicinei įmonei priimtina rizika, jų vertybėmis ir ilgalaikiais interesais. Šiuo tikslu atlyginimo dalių, kurios priklauso nuo veiklos rezultatų, vertinimas turėtų būti grindžiamas ilgesnio laikotarpio veiklos rezultatais ir turėtų būti atsižvelgiama į esamą ir būsimą su tais veiklos rezultatais susijusią riziką. Siekiant užtikrinti, kad atlyginimų politikos formavimas būtų integruotas į kredito įstaigos rizikos valdymą, valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją, turėtų patvirtinti ir periodiškai peržiūrėti atlyginimų politiką. Nuostatose dėl atlyginimų proporcingai atsispindi įvairių tipų kredito įstaigų ir investicinių įmonių dydžio, organizacinės vidaus struktūros, veiklos pobūdžio, masto ir sudėtingumo skirtumai; visų pirma tam tikrų tipų investicinėms įmonėms reikalavimas laikytis visų principų gali būti neproporcingas;

(49) dėl prastos atlyginimų politikos ir paskatų schemų rizika, su kuria susiduria kredito įstaigos ir investicinės įmonės, gali padidėti iki nepriimtino lygio, todėl reikėtų imtis skubių taisomųjų veiksmų ir, jei reikia, atitinkamų korekcinių priemonių. Todėl tikslinga užtikrinti, kad kompetentingos institucijos būtų įgaliotos atitinkamoms įmonėms taikyti kokybines arba kiekybines priemones, kurios būtų skirtos vykdant priežiūrinį tikrinimą nustatytoms su atlyginimų politika susijusioms problemoms spręsti;

(50) nuostatomis dėl atlyginimų neturėtų būti pažeidžiama galimybė visapusiškai naudotis pagrindinėmis SESV 153 straipsnio 5 dalyje įtvirtintomis teisėmis, nacionalinės

sutarčių ir darbo teisės bendrieji principai, teisės aktai dėl akcininkų teisių bei dalyvavimo ir atitinkamos įstaigos valdymo organų bendrieji įsipareigojimai, taip pat, kai taikoma, socialinių partnerių teisės sudaryti kolektyvinius susitarimus ir užtikrinti jų vykdymą laikantis nacionalinės teisės ir papročių;

(51) kapitalo poreikis kredito rizikai ir rinkos rizikai padengti turėtų būti grindžiamas išorės kreditų reitingais tik tokia apimtimi, kokia yra būtina. Jeigu kredito rizika yra didelė, įstaigos turėtų apskritai siekti įgyvendinti vidaus reitingais grindžiamus metodus arba vidaus modelius. Tačiau standartiniai metodai, grindžiami išorės reitingais, gali būti naudojami tada, kai rizika mažesnė, kaip paprastai būna ne tokiose sudėtingose įstaigose, nedidelės rizikos pozicijose arba tada, kai naudoti vidaus metodus būtų pernelyg sudėtinga;

(52) atsakomybė už likvidumo priežiūrą turėtų tekti buveinės valstybės narėms, kai tik pradedami taikyti išsamūs likvidumo užtikrinimo reikalavimo kriterijai. Todėl šioje srityje būtina sukurti priežiūros koordinavimo sistemą, kad iki to laiko būtų galima pradėti taikyti buveinės valstybės narės priežiūros principą. Kad užtikrintų veiksmingą priežiūrą, buveinės ir priimančiosios šalies institucijos turėtų toliau bendradarbiauti likvidumo srityje;

(53) jeigu vienos tai pačiai grupei priklausančios įstaigos likvidusis turtas nepalankiausiomis sąlygomis patenkina kitos tos grupės narės likvidumo poreikius, kompetentingos institucijos turėtų atleisti tą įstaigą nuo likvidumo užtikrinimo reikalavimų ir tuos reikalavimus taikyti konsoliduotai;

(54) priemonės, kurių imamasi pagal 2001 m. balandžio 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/24/EB dėl kredito įstaigų reorganizavimo ir likvidavimo[21], neturėtų prieštarauti priemonėms, kurių imamasi pagal šią direktyvą. Priežiūros priemonėmis skirtingų valstybių narių kreditoriai neturėtų būti diskriminuojami;

(55) atsižvelgdama į finansų krizę ir procikliškus mechanizmus, kurie prisidėjo prie to, kad krizė kilo, ir sustiprino jos padarinius, FST, Bazelio bankų priežiūros komitetas (BBPK) ir G 20 pateikė rekomendacijas procikliškam finansų reguliavimo poveikiui mažinti. 2010 m. gruodžio mėn. BBPK parengė naujus visuotinius bankų kapitalo pakankamumo reguliavimo standartus, įskaitant taisykles, pagal kurias reikalaujama turėti kapitalo apsaugos ir anticiklinius kapitalo rezervus;

(56) todėl tikslinga reikalauti, kad, be kitų nuosavų lėšų reikalavimų, kredito įstaigos ir investicinės įmonės turėtų kapitalo apsaugos rezervą ir anticiklinį kapitalo rezervą, siekiant užtikrinti, kad kredito įstaigos ir investicinės įmonės ekonomikos augimo laikotarpiais sukauptų pakankamą kapitalo bazę, kad galėtų padengti nepalankiu metu patiriamus nuostolius. Anticiklinis kapitalo rezervas būtų kaupiamas tuo metu, kai laikoma, kad bendras kreditų augimas yra susijęs su sisteminės rizikos didėjimu, ir panaudojamas nepalankiausiais laikotarpiais;

(57) siekiant užtikrinti, kad anticiklinis kapitalo rezervas tinkamai atspindėtų bankų sektoriaus patiriamą pernelyg didelio kreditų augimo riziką, kredito įstaigos ir investicinės įmonės turėtų apskaičiuoti konkretų savo įstaigos rezervą kaip svertinį

---

[21] OL L 125, 2001 5 5, p. 15.

anticiklinio rezervo normų, kurios taikomos šalyse, kuriose jos turi kredito pozicijų, vidurkį. Todėl kiekviena valstybė narė turėtų paskirti atsakingą instituciją, kuri kas ketvirtį nustatytų anticiklinio kapitalo rezervo normos dydį toje valstybėje narėje esančioms pozicijoms. Ta rezervo norma turėtų būti atsižvelgta į kreditavimo augimą bei kreditų ir BVP santykio pokyčius toje valstybėje narėje, taip pat į visus kitus kintamuosius, susijusius su rizika finansiniam stabilumui;

(58) siekdamas didinti tarptautinį anticiklinių kapitalo rezervų normų nuoseklumą, BBPK parengė metodiką, grindžiamą kreditų ir BVP santykiu. Atitinkamos nacionalinės institucijos ja gali remtis priimdamos sprendimus dėl rezervo normų, tačiau negalima jos naudoti rezervui nustatyti automatiškai, ir ji paskirtai institucijai nėra privaloma. Visų pirma, paskirtos institucijos taip pat galėtų atsižvelgti į struktūrinius kintamuosius ir visus kitus bankų sektoriaus patiriamus rizikos veiksnius, susijusius su rizika finansiniam stabilumui;

(59) kad reikalavimai būtų darniai taikomi ir kad būtų užtikrinta makrolygio rizikos ribojimo priežiūra visoje Sąjungoje, tikslinga, kad Europos sisteminės rizikos valdyba (ESRV) parengtų specialiai Sąjungos ekonomikai pritaikytus principus ir prisiimtų atsakomybę už jų taikymo stebėseną. Šia direktyva neturėtų būti užkertamas kelias ESRV imtis veiksmų, kai ji mano, kad to reikia pagal 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo[22];

(60) valstybių narių sprendimus dėl anticiklinio rezervo normų tikslinga kuo labiau derinti. Šiuo atžvilgiu ESRV, jei nacionalinės institucijos prašo, galėtų organizuoti jų diskusijas dėl siūlomų rezervo normų. Siekiant derinti požiūrį į veiksnius, kuriais paskirtos institucijos grindžia tuos sprendimus, ir užtikrinti, kad anticiklinio rezervo normos būtų nustatomos vadovaujantis pagrindiniais vidaus rinkos principais, taip pat reikėtų reikalauti, kad paskirtos institucijos ESRV ir EBI kiekvienu atveju praneštų, kai atsižvelgia į kitus kintamuosius, išskyrus nuokrypį nuo kreditų ir BVP santykio ilgalaikės tendencijos ir su tuo susijusias ESRV gaires, ir dėl to nustato didesnę rezervo normą, negu ji būtų neatsižvelgus į tuos kintamuosius. Tokiu pranešimu būtų siekiama, kad ESRV ir EBI įvertintų tų kintamųjų pobūdį ir tai, ar rezervo normos nustatymas atitinka vidaus rinkos principus;

(61) jeigu kredito įstaiga arba investicinė įmonė įvykdo ne visus reikalavimus dėl kapitalo apsaugos rezervo ir bet kurio papildomo anticiklinio rezervo, jai turėtų būti taikomos priemonės, skirtos užtikrinti, kad ji laiku atkurtų nuosavų lėšų lygį. Norint apsaugoti kapitalą, tikslinga nustatyti proporcingus pelno paskirstymo savo nuožiūra, įskaitant dividendų ir kintamosios atlyginimo dalies mokėjimus, apribojimus. Norint užtikrinti, kad tokios įstaigos arba įmonės turėtų patikimą nuosavų lėšų lygio atkūrimo strategiją, jų reikėtų reikalauti sudaryti ir su kompetentingomis institucijomis suderinti kapitalo apsaugos planą, kuriame būtų nustatyta, kaip bus taikomi paskirstymo apribojimai ir kitos priemonės, kurių ta įstaiga arba įmonė ketina imtis, kad užtikrintų atitiktį visiems reikalavimams dėl rezervų;

---

[22] OL L 331, 2010 12 15, p. 1.

(62) techniniais finansinių paslaugų standartais turėtų būti užtikrintas nuoseklus derinimas ir pakankama indėlininkų, investuotojų ir vartotojų apsauga visoje Sąjungoje. Su politikos pasirinkimu nesusijusių techninių reguliavimo ir įgyvendinimo standartų projektus, kurie būtų teikiami Komisijai, būtų veiksminga ir tinkama patikėti rengti EBI, kuri yra itin specializuotą kompetenciją turinti įstaiga;

(63) Komisija turėtų priimti EBI parengtus techninių reguliavimo standartų projektus dėl veiklos leidimų, didelės kredito įstaigų akcijų paketo dalies įsigijimo, kompetentingų institucijų keitimosi informacija, naudojimosi įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, bendradarbiavimo priežiūros srityje, valdymo, atlyginimų politikos, kredito įstaigų ir investicinių įmonių vidaus kontrolės mechanizmų, mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių priežiūros ir priežiūrinio tikrinimo, priimdama deleguotuosius teisės aktus pagal SESV 290 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius;

(64) Komisija taip pat turėtų būti įgaliota priimti techninius įgyvendinimo standartus dėl veiklos leidimų, didelės kredito įstaigų akcijų paketo dalies įsigijimo, kompetentingų institucijų keitimosi informacija, bendradarbiavimo priežiūros srityje, konkrečių rizikos ribojimo reikalavimų ir priežiūros institucijų informacijos atskleidimo, priimdama deleguotuosius teisės aktus pagal SESV 291 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį. EBI turėtų būti pavesta parengti techninių įgyvendinimo standartų projektus ir pateikti juos Komisijai;

(65) siekiant užtikrinti vienodas šios direktyvos įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamasi pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai[23];

(66) kad šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus būtų galima išdėstyti išsamiau, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti deleguojami įgaliojimai priimti teisės aktus, kuriais būtų paaiškinamos šioje direktyvoje vartojamos apibrėžtys ir terminija, išplėstas priede pateiktas veiklos, kuriai turėtų būti taikomas tarpusavio pripažinimas, sąrašas, pagerintas keitimasis informacija apie kredito įstaigų filialus, tikslinamos nuostatos dėl vidaus tvarkos, procesų ir mechanizmų. Labai svarbu, kad Komisija parengiamojo darbo etape tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu;

(67) rengdama deleguotuosius teisės aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad atitinkami dokumentai tuo pat metu, laiku ir tinkamai būtų perduoti Europos Parlamentui ir Tarybai;

(68) 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/138/EB dėl draudimo ir perdraudimo veiklos pradėjimo ir jos vykdymo („Mokumas II“)[24] taikoma, kai įsigyjamos kredito įstaigos kvalifikuotosios akcijų paketo dalys;

---

[23] OL L 55, 2011 2 28, p. 13.
[24] OL L 335, 2009 12 17, p. 1.

(69) galiojančiuose nacionaliniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į šia direktyva panaikinamas direktyvas turėtų būti suprantamos kaip nuorodos į šią direktyvą;

(70) 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančioje direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančioje Direktyvą 97/5/EB[25], 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/65/EB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su kolektyvinio investavimo į perleidžiamus vertybinius popierius subjektais (KIPVPS), derinimo[26], 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/110/EB dėl elektroninių pinigų įstaigų steigimosi, veiklos ir rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros, iš dalies keičiančioje Direktyvas 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančioje Direktyvą 2000/46/EB[27], 2002 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2002/87/EB dėl finansiniam konglomeratui priklausančių kredito įstaigų, draudimo įmonių ir investicinių firmų papildomos priežiūros[28] ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje dėl alternatyvaus investavimo fondų valdytojų [AIFVD], kuria iš dalies keičiamos direktyvos 2003/41/EB ir 2009/65/EB, daromos nuorodos į direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatas, kuriose nustatyti nuosavų lėšų reikalavimai ir kurios dabar išdėstytos Reglamente [įrašo Leidinių biuras]. Todėl tose direktyvose pateiktos nuorodos į direktyvas 2006/48/EB ir 2006/49/EB turėtų būti suprantamos kaip nuorodos į minėto reglamento nuostatas, kuriomis reglamentuojami nuosavų lėšų reikalavimai;

(71) siekiant parengti techninius standartus, kuriais būtų užtikrinta, kad įstaigos, kurios priklauso finansiniam konglomeratui, taikytų tinkamus skaičiavimo metodus konsoliduotam kapitalo poreikiui nustatyti, Direktyva 2002/87/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies keičiama;

(72) kad bankų vidaus rinka veiktų vis sklandžiau ir kad Sąjungos piliečiams būtų užtikrintas pakankamas skaidrumas, būtina, kad kompetentingos institucijos skelbtų informaciją, kurią būtų galima prasmingai lyginti, apie tai, kaip įgyvendinama ši direktyva;

(73) likvidumo priežiūros srityje turėtų būti nustatytas laikotarpis, per kurį valstybės narės pereina prie reguliavimo režimo, pagal kurį taikomi išsamūs likvidumo užtikrinimo reikalavimo kriterijai;

(74) pagal šią direktyvą tvarkant asmens duomenis visais atžvilgiais taikoma 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo[29] ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo[30];

---

25 OL L 319, 2007 12 5, p. 1.
26 OL L 302, 2009 11 17, p. 32.
27 OL L 267, 2009 10 10, p. 7.
28 OL L 35, 2003 2 11, p. 1.
29 OL L 281, 1995 11 23, p. 31.
30 OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

(75) kadangi šios direktyvos tikslų, t. y. nustatyti vertimosi kredito įstaigų veikla ir kredito įstaigų ir investicinių įmonių rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros taisykles, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Europos Sąjungos (toliau – Sąjungos) lygiu, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

(76) pareiga perkelti šią direktyvą į nacionalinę teisę turėtų apsiriboti tomis nuostatomis, kuriomis iš esmės keičiamos ankstesnės direktyvos;

(77) todėl 2006 m. birželio 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/48/EB dėl kredito įstaigų veiklos pradėjimo ir vykdymo ir Direktyva 2006/49/EB turėtų būti panaikintos,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

TURINYS

I antraštinė dalis Dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys 29

II antraštinė dalis Kompetentingos institucijos 32

III antraštinė dalis Galimybės verstis kredito įstaigų veikla reikalavimai 34

1 skyrius Bendrieji galimybės verstis kredito įstaigų veikla reikalavimai 34

2 skyrius Kvalifikuotoji kredito įstaigos akcijų paketo dalis 39

IV antraštinė dalis Pradinis investicinių įmonių kapitalas 45

V antraštinė dalis Nuostatos dėl įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas 48

1 skyrius Bendrieji principai 48

2 skyrius Kredito įstaigų įsisteigimo teisė 49

3 skyrius Naudojimasis laisve teikti paslaugas 52

4 skyrius Priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų įgaliojimai 53

VI antraštinė dalis Santykiai su trečiosiomis šalimis 56

VII antraštinė dalis Rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra 58

1 skyrius Rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros principai 58

I skirsnis Buveinės ir priimančiosios valstybių narių kompetencija 58

II skirsnis Keitimasis informacija ir profesinė paslaptis 63

III skirsnis Asmenų, atsakingų už metinių ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų teisinę kontrolę, pareigos 68

IV skirsnis Priežiūros įgaliojimai, įgaliojimai taikyti sankcijas ir teisė pateikti skundą 69

2 skyrius Peržiūros procesai 75

I skirsnis Vidaus kapitalo pakankamumo vertinimo procesas 75

II skirsnis Įstaigų tvarka, procesai ir mechanizmai 75

1 poskirsnis Bendrieji principai 75

2 poskirsnis Rizikos valdymo ir vertinimo techniniai kriterijai 77

3 poskirsnis Valdymas 83

III skirsnis Priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesas 89

IV skirsnis Priežiūros priemonės..... 95

V skirsnis Taikymo lygis..... 97

3 skyrius Konsoliduota priežiūra..... 99

I skirsnis Konsoliduotos priežiūros vykdymo principai..... 99

II skirsnis Finansų kontroliuojančiosios bendrovės ir mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės..... 108

4 skyrius Kapitalo rezervai..... 112

I skirsnis Kapitalo apsaugos ir anticiklinis kapitalo rezervai 112

II skirsnis Anticiklinio kapitalo rezervo nustatymas ir apskaičiavimas 114

III skirsnis Kapitalo apsaugos priemonės..... 120

VIII antraštinė dalis Kompetentingų institucijų atskleidžiama informacija..... 125

IX antraštinė dalis Deleguotieji ir įgyvendinimo teisės aktai 128

X antraštinė dalis Direktyvos 2002/87/EB pakeitimai 130

XI antraštinė dalis Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos 131

1 skyrius Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl kredito įstaigų, kurios naudojasi įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, priežiūros 131

2 skyrius Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl kapitalo rezervų..... 135

3 skyrius Baigiamosios nuostatos 136

I priedas Veiklos rūšių, kurioms taikomas tarpusavio pripažinimo principas, sąrašas 139

II priedas Atitikties lentelė 141

I antraštinė dalis

Dalykas, taikymo sritis ir apibrėžtys

1 straipsnis

Dalykas

Šioje direktyvoje nustatomos taisyklės, pagal kurias valstybių narių reikalaujama pasiekti bendrų rezultatų šiose srityse:

a) galimybė verstis kredito įstaigų ir investicinių įmonių (toliau – įstaigos) veikla;

b) priežiūros įgaliojimai ir kompetentingų institucijų vykdomos rizikos ribojimu pagrįstos įstaigų priežiūros priemonės;

c) kompetentingų institucijų vykdoma rizikos ribojimu pagrįsta įstaigų priežiūra, kiek tai susiję su rizika, nereglamentuojama bendromis Reglamento [įrašo Leidinių biuras] taisyklėmis;

d) kompetentingoms institucijoms taikomi informacijos skelbimo reikalavimai rizikos ribojimu pagrįsto įstaigų reguliavimo ir priežiūros srityse.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. 34 straipsnis ir VII antraštinės dalies 3 skyrius taikomi finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms kontroliuojančiosioms bendrovėms, kurių pagrindinės buveinės yra Sąjungoje.

2. Įstaigos, kurioms ši direktyva netaikoma pagal šio straipsnio 3 dalį, išskyrus centrinius bankus, taikant 34 straipsnį ir VII antraštinės dalies 3 skyrių vertinamos kaip finansų įstaigos.

3. Ši direktyva netaikoma:

   (1) galimybei verstis investicinių įmonių veikla tiek, kiek ji reglamentuojama Direktyva 2004/39/EB,

   (2) centriniams bankams,

   (3) pašto pinigų persiuntimo sistemų (žiro) įstaigoms,

   (4) Belgijoje – *Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut*,

(5) Danijoje – *Dansk Eksportfinansieringsfond*, *Danmarks Skibskredit A/S* ir *KommuneKredit*,

(6) Vokietijoje – *Kreditanstalt für Wiederaufbau*, t. y. įmonėms, kurios pagal *Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz* pripažįstamos valstybinės aprūpinimo būstu politikos įgyvendinimo institucijomis ir kurių pagrindinė veikla nėra bankinės operacijos, taip pat įmonėms, kurios pagal tą įstatymą pripažįstamos pelno nesiekiančiomis aprūpinimo būstu įmonėmis,

(7) Graikijoje – *Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων* (*Tamio Parakatathikon kai Danion*),

(8) Ispanijoje – *Instituto de Crédito Oficial*,

(9) Prancūzijoje – *Caisse des dépôts et consignations*,

(10) Airijoje – kredito unijoms ir savišalpos draugijoms,

(11) Italijoje – *Cassa depositi et prestiti*,

(12) Latvijoje – *krājaizdevu sabiedrības* įmonėms, kurios pagal *krājaizdevu sabiedrību likums* pripažintos kooperatinėmis įmonėmis, kurios teikia finansines paslaugas tik savo nariams,

(13) Lietuvoje – kredito unijoms, išskyrus Centrinę kredito uniją,

(14) Vengrijoje – *Magyar Fejlesztési Bank Rt.* ir *Magyar Export-Import Bank Rt.*,

(15) Nyderlanduose – *Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV, NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij, NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering* ir *Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV*,

(16) Austrijoje – įmonėms, kurios, atsižvelgiant į visuomenės interesus, pripažintos namų asociacijomis, ir *Österreichische Kontrollbank AG*,

(17) Lenkijoje – *Spółdzielcze Kasy Oszczędnościowo – Kredytowe* ir *Bank Gospodarstwa Krajowego*,

(18) Portugalijoje – *Caixas Económicas*, veikusioms 1986 m. sausio 1 d., išskyrus tas, kurios įkurtos kaip ribotos atsakomybės bendrovės, ir išskyrus *Caixa Económica Monterpio Geral*,

(19) Suomijoje – *Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB* ir *Finnvera Oyj/Finnvera Abp*,

(20) Švedijoje – *Svenska Skeppshypotekskassan*,

(21) Jungtinėje Karalystėje – *National Savings Bank*, *Commonwealth Development Finance Company Ltd*, *Agricultural Mortgage Corporation Ltd*, *Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd*, *Crown Agents for overseas*

governments and administrations, kredito unijoms ir municipaliniams bankams,

(22) Slovėnijoje – *SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana*.

3 straipsnis

Draudimas įmonėms, kurios nėra kredito įstaigos, verstis indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės

1. Valstybės narės draudžia asmenims arba įmonėms, kurios nėra kredito įstaigos, verstis indėlių ar kitokių grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės.

2. 1 dalis netaikoma tais atvejais, kai priimami indėliai ar kitos lėšos, kuriuos grąžinti turės valstybė narė, valstybės narės regiono ar vietos valdžios institucijos arba tarptautinės viešosios organizacijos, kurioms priklauso viena ar kelios valstybės narės, taip pat tais atvejais, kurie aiškiai numatyti nacionaliniuose arba Sąjungos teisės aktuose, jei tokiai veiklai tais atvejais taikomos reguliavimo ir kontrolės priemonės, skirtos indėlininkams bei investuotojams apsaugoti.

4 straipsnis

Apibrėžtys

1. Šioje direktyvoje vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 4 straipsnyje.

2. Šioje direktyvoje taip pat vartojamų terminų apibrėžtys:

(a) papildomas paslaugas teikianti įmonė – įmonė, kurios pagrindinė veikla yra turto kaip nuosavybės turėjimas arba valdymas, duomenų apdorojimo paslaugų valdymas arba kita panaši veikla, papildanti vienos arba kelių kredito įstaigų pagrindinę veiklą;

(b) pernelyg didelio finansinio sverto rizika – rizika, kuri kyla dėl įstaigos pažeidžiamumo, susijusio su finansiniu svertu arba nenumatytu finansiniu svertu, dėl kurio verslo plane gali prireikti taikyti nenumatytas taisomąsias priemones, tarp jų – skubiai parduoti turtą, ir dėl to gali būti patirta nuostolių arba gali prireikti koreguoti likusio turto vertę;

(c) vidaus metodai – Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 138 straipsnio 1 dalyje, 216 straipsnyje, 220 straipsnyje, 301 straipsnio 2 dalyje, 277 straipsnyje, 352 straipsnyje ir 254 straipsnio 3 dalyje nurodyti metodai.

II antraštinė dalis

Kompetentingos institucijos

5 straipsnis

Kompetentingų institucijų paskyrimas ir įgaliojimai

1. Valstybės narės paskiria kompetentingas institucijas, kurios vykdo šioje direktyvoje numatytas pareigas. Valstybės narės apie paskirtas institucijas ir apie bet kokį pareigų paskirstymą informuoja Komisiją ir EBI.

2. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos vykdytų įstaigų veiklos stebėseną, siekdamos įvertinti, ar laikomasi šios direktyvos ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] reikalavimų.

3. Valstybės narės užtikrina, kad būtų įdiegtos tinkamos priemonės, kad kompetentingos institucijos gautų informaciją, kurios reikia norint įvertinti, kaip įstaigos vykdo tas prievoles.

4. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos turėtų kompetencijos, išteklių, veiklos pajėgumų ir būtų nepriklausomos, kad galėtų vykdyti šioje direktyvoje ir Reglamente [įrašo Leidinių biuras] nurodytas priežiūros ir tyrimo funkcijas. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi priežiūros ir tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti.

5. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos savo buveinės valstybių narių kompetentingoms institucijoms pateiktų visą informaciją, kuri reikalinga įvertinti, kaip jos laikosi pagal šią direktyvą ir Reglamentą [įrašo Leidinių biuras] priimtų taisyklių. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad vidaus kontrolės mechanizmai ir administracinės bei apskaitos procedūros būtų tokie, kad bet kuriuo metu būtų galima patikrinti, kaip jos laikosi tokių taisyklių.

6. Valstybės narės užtikrina, kad įstaigos registruotų visus savo sandorius ir dokumentais įformintų sistemas bei procesus, kuriems taikoma ši direktyva ir Reglamentas [įrašo Leidinių biuras], taip, kad kompetentingos institucijos galėtų bet kuriuo metu patikrinti, kaip laikomasi šios direktyvos ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] reikalavimų.

6 straipsnis

Koordinavimas valstybėse narėse

Jeigu valstybėse narėse yra daugiau kaip viena kompetentinga institucija, atliekanti rizikos ribojimu pagrįstą kredito įstaigų, investicinių įmonių ir finansų įstaigų priežiūrą, valstybės narės imasi būtinų priemonių tokių institucijų veiksmų koordinavimui organizuoti.

7 straipsnis

Bendradarbiavimas su EBI

Vykdydamos savo pareigas, kompetentingos institucijos atsižvelgia į priežiūros priemonių ir praktikos taikant įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus vadovaujantis šia direktyva, konvergenciją. Tuo tikslu valstybės narės užtikrina, kad:

a) kompetentingos institucijos dalyvautų EBI veikloje;

b) kompetentingos institucijos dėtų visas pastangas siekdamos laikytis EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį parengtų gairių ir rekomendacijų;

c) kompetentingoms institucijoms suteikti nacionaliniai įgaliojimai netrukdytų joms atlikti savo, kaip EBI narių, pareigų arba pareigų pagal šią direktyvą ir Reglamentą [įrašo Leidinių biuras].

8 straipsnis

Europinis priežiūros aspektas

Vienos valstybės narės kompetentingos institucijos, vykdydamos savo bendrąsias pareigas, remdamosi atitinkamu laikotarpiu turima informacija deramai atsižvelgia, visų pirma kritiniais atvejais, į galimą savo sprendimų poveikį visų atitinkamų valstybių narių finansų sistemų stabilumui.

III antraštinė dalis

Galimybės verstis kredito įstaigų veikla reikalavimai

1 skyrius

Bendrieji galimybės verstis kredito įstaigų veikla reikalavimai

9 straipsnis

Veiklos leidimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad kredito įstaigos prieš pradėdamos veiklą gautų leidimą. Nepažeisdamos 10–14 straipsnių jos nustato reikalavimus tokiems leidimams gauti ir informuoja EBI.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nurodo:

   a) kokią informaciją reikia pateikti kompetentingoms institucijoms teikiant prašymą išduoti kredito įstaigos veiklos leidimą, įskaitant 10 straipsnyje numatytą veiklos programą;

   b) atitikties 13 straipsnyje nurodytam reikalavimui sąlygas;

   c) akcininkams ir kvalifikuotąją akcijų paketo dalį turintiems nariams taikomus reikalavimus;

   d) kliūtis, kurios gali kompetentingai institucijai trukdyti veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas, kaip numatyta 14 straipsnyje.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmos pastraipos a–d punktuose nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų dėl standartinių tokios informacijos teikimo formų, šablonų ir procedūrų projektus.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

4. 2 ir 3 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2015 m. gruodžio 31 d.

10 straipsnis

Veiklos programa ir organizacinė struktūra

Valstybės narės reikalauja, kad prie prašymų išduoti veiklos leidimą būtų pridedama veiklos programa, kurioje būtų nurodytos planuojamos veiklos rūšys ir organizacinė kredito įstaigos struktūra.

11 straipsnis

Ekonominiai poreikiai

Valstybės narės nereikalauja, kad prašymas išduoti veiklos leidimą būtų nagrinėjamas rinkos ekonominių poreikių požiūriu.

12 straipsnis

Pradinis kapitalas

1. Nepažeisdamos kitų bendrųjų nacionalinėje teisėje nustatytų sąlygų, kompetentingos institucijos veiklos leidimo neišduoda tais atvejais, kai kredito įstaiga neturi atskirų nuosavų lėšų arba kai pradinis kapitalas yra mažesnis negu 5 mln. EUR.

2. Pradinis kapitalas apima kapitalą ir rezervus, nurodytus Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 24 straipsnio a–e punktuose.

3. Valstybės narės gali nuspręsti, kad kredito įstaigos, kurios neatitinka atskirų nuosavų lėšų reikalavimo ir kurios veikė 1979 m. gruodžio 15 d., gali toliau vykdyti savo veiklą. Valstybės narės gali atleisti tokias kredito įstaigas nuo 13 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje numatyto reikalavimo vykdymo.

4. Valstybės narės gali išduoti veiklos leidimą tam tikrų kategorijų kredito įstaigoms, kurių pradinis kapitalas yra mažesnis, negu nurodyta 1 dalyje, laikydamosi šių sąlygų:

   a) pradinis kapitalas yra ne mažesnis kaip 1 mln. EUR;

   b) atitinkamos valstybės narės Komisijai ir EBI praneša, dėl kokių priežasčių jos pasinaudojo šia galimybe.

13 straipsnis

Veiksmingas vadovavimas veiklai ir pagrindinės buveinės vieta

1. Kompetentingos institucijos kredito įstaigai išduoda veiklos leidimą tik tada, jei yra bent du asmenys, veiksmingai vadovaujantys kredito įstaigos veiklai.

   Jos veiklos leidimo neišduoda, jei šių asmenų reputacija nėra pakankamai gera arba jie stokoja žinių, įgūdžių ir patirties, kad galėtų eiti tokias pareigas.

2. Kiekviena valstybė narė reikalauja, kad:

a) kiekvienos kredito įstaigos, kuri yra juridinis asmuo ir turi pagal atitinkamos valstybės narės teisę registruotą buveinę, pagrindinė buveinė būtų toje pačioje valstybėje narėje, kurioje yra jos registruota buveinė;

b) kiekviena kredito įstaiga turėtų savo pagrindinę buveinę toje valstybėje narėje, kuri jai išdavė veiklos leidimą ir kurioje ji realiai vykdo veiklą.

14 straipsnis

Akcininkai ir nariai

1. Kompetentingos institucijos neišduoda leidimo pradėti kredito įstaigų veiklą, jei negauna informacijos apie akcininkų arba tiesioginių ar netiesioginių narių, fizinių ar juridinių asmenų, kurie turi kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis, tapatybę ir apie tų dalių dydžius.

Nustatant, ar tenkinami kvalifikuotosios akcijų paketo dalies kriterijai, atsižvelgiama į Direktyvos 2004/109/EB[31] 9 ir 10 straipsniuose nurodytas balsavimo teises, taip pat sąlygas dėl jų jungimo, nurodytas tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse.

Valstybės narės neatsižvelgia į balsavimo teises arba akcijas, kurias investicinės įmonės arba kredito įstaigos gali turėti dėl to, kad prisiima Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 6 punkte nurodytą įsipareigojimą pirkti ar parduoti finansines priemones ir (arba) platina finansines priemones tvirtai įsipareigojus pirkti, jeigu tomis teisėmis nesinaudojama arba jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jeigu jos perleidžiamos per vienus metus nuo įsigijimo.

2. Kompetentingos institucijos neišduoda veiklos leidimo, jeigu, atsižvelgdamos į būtinybę užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimu pagrįstą kredito įstaigos valdymą, nėra tikros, kad akcininkai arba nariai yra tinkami.

3. Jeigu kredito įstaiga ir kiti fiziniai ar juridiniai asmenys yra susiję glaudžiais ryšiais, kompetentingos institucijos išduoda veiklos leidimą tik tuo atveju, jei tokie ryšiai joms netrukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijų.

Kompetentingos institucijos neišduoda veiklos leidimo, jei trečiosios šalies įstatymai ir kiti teisės aktai, reglamentuojantys vieno ar kelių fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais kredito įstaiga susijusi glaudžiais ryšiais, veiklą, arba sunkumai, atsirandantys įgyvendinant tuos įstatymus ir kitus teisės aktus, joms trukdo veiksmingai vykdyti priežiūros funkcijas.

Kompetentingos institucijos reikalauja, kad kredito įstaigos teiktų joms informaciją, kurios reikia nuolat stebėti, kaip laikomasi šioje dalyje nurodytų sąlygų.

---

[31] 2004 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/109/EB dėl informacijos apie emitentus, kurių vertybiniais popieriais leista prekiauti reguliuojamoje rinkoje, skaidrumo reikalavimų suderinimo (OL L 390, 2004 12 31, p. 38).

15 straipsnis

Atsisakymas išduoti veiklos leidimą

Jei kompetentinga institucija priima sprendimą neišduoti veiklos leidimo, ji praneša apie savo sprendimą ir jo motyvus prašymo teikėjui per šešis mėnesius nuo prašymo gavimo dienos arba, jei prašymas buvo neišsamus, per šešis mėnesius nuo tos dienos, kai prašymo teikėjas pateikė sprendimui priimti reikalingą papildomą informaciją.

Sprendimas visais atvejais priimamas per 12 mėnesių nuo prašymo gavimo dienos.

16 straipsnis

Išankstinės konsultacijos su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis

1. Kompetentinga institucija, prieš išduodama kredito įstaigai veiklos leidimą, konsultuojasi su kitos susijusios valstybės narės kompetentingomis institucijomis, kai:

   a) atitinkama kredito įstaiga yra kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos patronuojamoji įmonė;

   b) atitinkama kredito įstaiga yra kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė;

   c) atitinkama kredito įstaiga yra kontroliuojama tų pačių fizinių ar juridinių asmenų, kurie kontroliuoja kitą kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusią kredito įstaigą.

2. Kompetentinga institucija, prieš išduodama kredito įstaigai veiklos leidimą, konsultuojasi su kitos susijusios valstybės narės kompetentinga institucija, atsakinga už draudimo įmonių arba investicinių įmonių priežiūrą, kai:

   a) atitinkama kredito įstaiga yra Sąjungoje veiklos leidimą gavusios draudimo įmonės arba investicinės įmonės patronuojamoji įmonė;

   b) atitinkama kredito įstaiga yra Sąjungoje veiklos leidimą gavusios draudimo įmonės arba investicinės įmonės patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė;

   c) atitinkama kredito įstaiga yra kontroliuojama to paties fizinio arba juridinio asmens, kuris kontroliuoja Sąjungoje veiklos leidimą gavusią draudimo arba investicinę įmonę.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytos atitinkamos kompetentingos institucijos visų pirma tarpusavyje konsultuojasi tada, kai vertina akcininkų tinkamumą ir kitos tos pačios grupės įmonės valdyme dalyvaujančių valdymo organo narių reputaciją bei patirtį. Jos keičiasi informacija apie akcininkų tinkamumą ir valdymo organo narių reputaciją bei patirtį, kuri yra svarbi išduodant veiklos leidimus ir nuolat vertinant, kaip laikomasi veiklos sąlygų.

17 straipsnis

Kredito įstaigų, gavusių veiklos leidimą kitoje valstybėje narėje, filialai

Priimančiosios valstybės narės nereikalauja, kad kitose valstybėse narėse veiklos leidimus gavusių kredito įstaigų filialai iš naujo gautų veiklos leidimus arba turėtų negrąžintinai perduotą kapitalą. Tokie filialai steigiami ir prižiūrimi vadovaujantis 35 straipsniu, 36 straipsnio 1–3 dalimis, 37, 40–46, 49, 73 ir 74 straipsniais.

18 straipsnis

Veiklos leidimo panaikinimas

Kredito įstaigai išduotą veiklos leidimą kompetentingos institucijos gali panaikinti tik bet kuriuo iš toliau išvardytų atvejų, kai tokia įstaiga:

a) per 12 mėnesių nepasinaudoja šiuo leidimu, aiškiai atsisako šio leidimo arba ilgiau kaip šešis mėnesius nevykdo veiklos ir jeigu atitinkama valstybė narė nėra numačiusi, kad tokiu atveju šis leidimas netenka galios;

b) gavo veiklos leidimą pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis;

c) nebeatitinka tų sąlygų, pagal kurias buvo išduotas veiklos leidimas;

d) nebeturi pakankamai nuosavų lėšų arba nebegalima tikėti, kad įvykdys savo įsipareigojimus kreditoriams, ypač jeigu kredito įstaiga nebeužtikrina jai patikėto turto saugumo;

e) patenka į tam tikras aplinkybes, dėl kurių nacionalinėje teisėje numatyta galimybė panaikinti veiklos leidimą;

f) padaro vieną ir pažeidimų, nurodytų 67 straipsnio 1 dalyje.

19 straipsnis

Kredito įstaigų pavadinimai

Vykdydamos veiklą, kredito įstaigos gali visoje Sąjungos teritorijoje naudoti tą patį pavadinimą, kurį naudoja toje valstybėje narėje, kurioje yra jų pagrindinė buveinė, nepaisant jokių priimančiosios valstybės narės nuostatų dėl sąvokų „bankas“, „taupomasis bankas“ ar kitų bankų pavadinimų naudojimo. Jeigu kyla kokios nors painiavos pavojus, priimančioji valstybė narė dėl aiškumo gali reikalauti, kad prie tokio pavadinimo būtų pridedami tam tikri paaiškinamieji žodžiai.

20 straipsnis

Pranešimas apie veiklos leidimą ir jo panaikinimą EBI

1. Kompetentingos institucijos praneša EBI apie kiekvieną pagal 9 straipsnį išduotą veiklos leidimą.

2. Visų kredito įstaigų, kurioms suteiktas veiklos leidimas, pavadinimai įtraukiami į sąrašą, kuris skelbiamas EBI svetainėje ir reguliariai atnaujinamas.

3. Konsoliduotos priežiūros institucija atitinkamoms kompetentingoms institucijoms ir EBI teikia visą informaciją apie įstaigų grupę pagal 14 straipsnio 3 dalį, 73 straipsnio 1 dalį ir 104 straipsnio 2 dalį, visų pirma apie teisinę ir organizacinę grupės struktūrą ir jos valdymą.

4. Sąraše nurodomas kiekvienos kredito įstaigos, kuri neturi 12 straipsnio 1 dalyje nurodyto kapitalo, pavadinimas.

5. Kompetentingos institucijos praneša EBI apie visus panaikintus veiklos leidimus, kartu nurodydamos tokio sprendimo motyvus.

21 straipsnis

Išimtys, taikomos centrinės įstaigos nuolatos kontroliuojamoms kredito įstaigoms

1. Kompetentingos institucijos kredito įstaigai, kuri atitinka Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 9 straipsnyje nustatytas sąlygas, gali netaikyti šios direktyvos 10, 12 straipsnių ir 13 straipsnio 1 dalies to reglamento 9 straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

2. Jeigu kompetentingos institucijos taiko išimtis pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 9 straipsnį, šios direktyvos 17, 33, 34, 35 straipsniai, 36 straipsnio 1–3 dalys ir 39–46 straipsniai taikomi tai visumai, kurią sudaro centrinė įstaiga su savo kontroliuojamomis įstaigomis.

2 skyrius

Kvalifikuotoji kredito įstaigos akcijų paketo dalis

22 straipsnis

Pranešimas apie siūlomą įsigijimą ir siūlomo įsigijimo vertinimas

1. Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo arba kartu veikiantys tokie asmenys (toliau – siūlomas įsigyjantis asmuo), nusprendę tiesiogiai ar netiesiogiai įsigyti kredito įstaigos kvalifikuotąją akcijų paketo dalį arba tiesiogiai ar netiesiogiai padidinti tokią kredito įstaigos kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų arba viršytų 20, 30 ar

50 proc., arba tiek, kad ta kredito įstaiga taptų jų patronuojamąja įmone (toliau – siūlomas įsigijimas), pirmiausia raštu apie tai praneštų kredito įstaigos, kurios kvalifikuotąją akcijų paketo dalį jie siekia įsigyti arba padidinti, kompetentingoms institucijoms, nurodydami numatomos kvalifikuotosios akcijų paketo dalies dydį ir pateikdami 23 straipsnio 4 dalyje nurodytą svarbią informaciją. Valstybės narės gali netaikyti 30 proc. ribos, jeigu pagal Direktyvos 2004/109/EB 9 straipsnio 3 dalies a punktą taiko vieno trečdalio ribą.

2. Kompetentingos institucijos nedelsdamos ir bet kuriuo atveju per dvi darbo dienas nuo pranešimo gavimo, taip pat vėliau gavusios bet kokią 3 dalyje nurodytą informaciją siūlomam įsigyjančiam asmeniui raštu patvirtina, kad informacija gauta.

Kompetentingos institucijos ne vėliau kaip per šešiasdešimt darbo dienų nuo rašytinio patvirtinimo, kad pranešimas ir visi dokumentai, kuriuos valstybė narė reikalauja pateikti kartu su pranešimu pagal 23 straipsnio 4 dalyje nurodytą sąrašą, gauti (toliau – vertinimo laikotarpis), atlieka 23 straipsnio 1 dalyje numatytą vertinimą (toliau – vertinimas).

Patvirtindamos, kad pranešimas gautas, kompetentingos institucijos praneša siūlomam įsigyjančiam asmeniui datą, kada baigiasi vertinimo laikotarpis.

3. Vertinimo laikotarpiu kompetentingos institucijos gali, jei reikia, bet ne vėliau kaip penkiasdešimtą vertinimo laikotarpio darbo dieną, prašyti pateikti papildomą vertinimui užbaigti reikalingą informaciją. Šis prašymas teikiamas raštu nurodant, kokios papildomos informacijos reikia.

Nuo tos dienos, kai kompetentingos institucijos pateikia prašymą pateikti informaciją, iki siūlomo įsigyjančio asmens atsakymo gavimo dienos vertinimo laikotarpis stabdomas. Sustabdyti galima ne ilgiau kaip dvidešimčiai darbo dienų. Kompetentingos institucijos savo nuožiūra gali teikti tolesnius prašymus pateikti išsamesnę informaciją ar ją patikslinti, tačiau dėl to vertinimo laikotarpis daugiau nebegali būti stabdomas.

4. Kompetentingos institucijos gali pratęsti 3 dalies antroje pastraipoje nurodytą sustabdymo laikotarpį ne daugiau kaip trisdešimčiai darbo dienų, jei siūlomas įsigyjantis asmuo yra įsteigtas arba jo veikla yra reglamentuojama ne Sąjungoje arba jeigu jis yra fizinis arba juridinis asmuo, kuriam netaikoma priežiūra pagal šią direktyvą arba direktyvas 2009/65/EB, 2009/138/EB arba 2004/39/EB.

5. Jei užbaigusios vertinimą kompetentingos institucijos nusprendžia pareikšti prieštaravimą dėl siūlomo įsigijimo, jos per dvi darbo dienas ir iki vertinimo laikotarpio pabaigos raštu praneša apie tai siūlomam įsigyjančiam asmeniui, nurodydamos tokio sprendimo motyvus. Pagal nacionalinę teisę atitinkamas sprendimo motyvų pareiškimas gali būti pateikiamas visuomenei susipažinti siūlomo įsigyjančio asmens prašymu. Tai neužkerta kelio valstybei narei leisti kompetentingai institucijai skelbti tokią informaciją siūlomam įsigyjančiam asmeniui neprašant.

6. Jei kompetentingos institucijos per vertinimo laikotarpį raštu nepareiškia prieštaravimo dėl siūlomo įsigijimo, siūlomas įsigijimas laikomas patvirtintu.

7. Kompetentingos institucijos gali nustatyti ilgiausią terminą siūlomam įsigijimui įgyvendinti ir prireikus jį pratęsti.

8. Valstybės narės negali nustatyti griežtesnių reikalavimų dėl pranešimo kompetentingoms institucijoms apie tiesioginį ar netiesioginį balsavimo teisių ar kapitalo įsigijimą ir dėl kompetentingų institucijų suteikiamo patvirtinimo negu nustatytieji šioje direktyvoje.

9. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose pateikia baigtinį 23 straipsnio 4 dalyje nurodytos informacijos, kurią siūlomi įsigyjantys asmenys turi pateikti savo pranešime, sąrašą, nepažeidžiant šio straipsnio 3 dalies.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

10. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nustato bendras procedūras, formas ir šablonus, naudotinus 24 straipsnyje nurodytame atitinkamų kompetentingų institucijų konsultavimosi procese.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

11. 9 ir 10 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2015 m. gruodžio 31 d.

23 straipsnis

Vertinimo kriterijai

1. Vertindamos 22 straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą ir 22 straipsnio 3 dalyje nurodytą informaciją kompetentingos institucijos, siekdamos užtikrinti patikimą ir rizikos ribojimu pagrįstą kredito įstaigos, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, valdymą ir atsižvelgdamos į galimą siūlomo įsigyjančio asmens įtaką kredito įstaigai, vertina siūlomo įsigyjančio asmens tinkamumą ir siūlomo įsigijimo finansinį patikimumą pagal šiuos kriterijus:

a) siūlomo įsigyjančio asmens reputaciją;

b) asmens, kuris vadovaus kredito įstaigos veiklai po siūlomo įsigijimo, reputaciją ir patirtį;

c) siūlomo įsigyjančio asmens finansinį patikimumą, ypač kredito įstaigos, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, vykdomos ir numatomos vykdyti veiklos rūšies atžvilgiu;

d) tai, ar kredito įstaiga galės nuolat laikytis rizikos ribojimo reikalavimų pagal šią direktyvą ir Reglamentą [įrašo Leidinių biuras], ir, jei taikoma, pagal kitas direktyvas, būtent direktyvas 2009/110/EB ir 2002/87/EB, visų pirma tai, ar grupės, kurios dalimi ji taps, struktūra sudaro sąlygas vykdyti veiksmingą priežiūrą, kompetentingoms institucijoms veiksmingai keistis informacija ir apibrėžti kompetentingų institucijų atsakomybės pasiskirstymą;

e) tai, ar yra pagrįstų priežasčių įtarti, kad siekiant įgyvendinti siūlomą įsigijimą vykdomas, buvo įvykdytas arba bandytas įvykdyti pinigų plovimas ar teroristų finansavimas, kaip apibrėžta Direktyvos 2005/60/EB[32] 1 straipsnyje, ar kad siūlomas įsigijimas gali padidinti tokį pavojų.

2. Kompetentingos institucijos gali pareikšti prieštaravimą siūlomam įsigijimui tik jei tam yra tinkamas pagrindas, remiantis 1 dalyje nurodytais kriterijais, arba jei siūlomo įsigyjančio asmens pateikta informacija yra neišsami.

3. Valstybės narės nenustato jokių išankstinių sąlygų dėl privalomo įsigyti akcijų paketo dydžio ir neleidžia savo kompetentingoms institucijoms nagrinėti siūlomo įsigijimo rinkos ekonominių poreikių atžvilgiu.

4. Valstybės narės skelbia sąrašą, kuriame nurodo informaciją, kuri yra būtina vertinimui atlikti ir kuri turi būti pateikiama kompetentingoms institucijoms teikiant 22 straipsnio 1 dalyje nurodytą pranešimą. Reikalaujama informacija turi būti proporcinga ir pritaikyta pagal siūlomo įsigyjančio asmens ir siūlomo įsigijimo pobūdį. Valstybės narės nereikalauja pateikti informacijos, kuri nėra reikalinga rizikos ribojimu pagrįstam vertinimui atlikti.

5. Nepaisant 22 straipsnio 2, 3 ir 4 dalių, jei kompetentingai institucijai pranešama apie du ar kelis pasiūlymus įsigyti ar padidinti kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis toje pačioje kredito įstaigoje, ji siūlomus įsigyjančius asmenis vertina nediskriminuodama.

24 straipsnis

Kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Atitinkamos kompetentingos institucijos atlikdamos vertinimą išsamiai konsultuojasi tarpusavyje, jei siūlomas įsigyjantis asmuo yra:

a) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusi kredito įstaiga, gyvybės draudimo įmonė, draudimo įmonė, perdraudimo įmonė, investicinė įmonė ar valdymo įmonė, kaip apibrėžta Direktyvos 2009/65/EB 2 straipsnio 1 dalies b punkte (toliau – KIPVPS valdymo įmonė);

b) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusios kredito įstaigos, gyvybės draudimo įmonės, draudimo įmonės, perdraudimo įmonės, investicinės įmonės ar KIPVPS valdymo įmonės patronuojančioji įmonė;

c) kitoje valstybėje narėje arba kitame sektoriuje nei tas, kuriame siūloma įsigyti akcijų paketą, veiklos leidimą gavusią kredito įstaigą, gyvybės draudimo įmonę, draudimo įmonę, perdraudimo įmonę, investicinę įmonę ar KIPVPS valdymo įmonę kontroliuojantis fizinis arba juridinis asmuo.

---

[32] 2005 m. spalio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2005/60/EB dėl finansų sistemos apsaugos nuo jos panaudojimo pinigų plovimui ir teroristų finansavimui (OL L 309, 2005 11 25, p. 15).

2. Kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos teikia viena kitai visą vertinimui būtiną arba svarbią informaciją. Šiuo atžvilgiu kompetentingos institucijos paprašytos pateikia viena kitai visą svarbią informaciją ir savo iniciatyva pateikia visą būtiną informaciją. Kompetentingos institucijos, išdavusios leidimą kredito įstaigai, kurios akcijų paketą siūloma įsigyti, sprendime nurodomos visos siūlomą įsigyjantį asmenį prižiūrinčios kompetentingos institucijos pareikštos nuomonės ar išlygos.

25 straipsnis

Pranešimas apie pardavimą

Valstybės narės reikalauja, kad kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo, priėmęs sprendimą tiesiogiai ar netiesiogiai perleisti kvalifikuotąją kredito įstaigos akcijų paketo dalį, pirma raštu informuotų kompetentingas institucijas, nurodydamas numatomos perleisti akcijų dalies dydį. Toks asmuo taip pat informuoja kompetentingas institucijas, jeigu priima sprendimą sumažinti savo kvalifikuotąją akcijų paketo dalį tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalys būtų mažesnės nei 20, 30 ar 50 proc., arba tiek, kad ta kredito įstaiga nustotų buvusi jo patronuojamąja įmone. Valstybės narės gali netaikyti 30 proc. ribos, jeigu pagal Direktyvos 2004/109/EB 9 straipsnio 3 dalies a punktą taiko vieno trečdalio ribą.

26 straipsnis

Prievolės teikti informaciją ir sankcijos

1. Kredito įstaigos, sužinojusios apie bet kokios jų akcijų dalies įsigijimą ar perleidimą, dėl kurio turimų akcijų dalis viršija arba tampa mažesnė už vieną iš 22 straipsnio 1 dalyje ir 25 straipsnyje nurodytų ribų, apie tokį įsigijimą arba perleidimą informuoja kompetentingas institucijas.

   Kredito įstaigos, įtrauktos į biržos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, kuri nurodyta pagal Direktyvos 2004/39/EB 47 straipsnį Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (EVPRI) skelbiamame sąraše, bent kartą per metus kompetentingoms institucijoms praneša kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis turinčių akcininkų bei narių vardus ir pavardes (pavadinimus) ir tokių akcijų dalių dydžius, remdamosi informacija, kuri, pavyzdžiui, gaunama per metinius visuotinius akcininkų ir narių susirinkimus arba vykdant į vertybinių popierių biržos prekybos sąrašus įtrauktoms bendrovėms taikomus reikalavimus.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kompetentingos institucijos imtųsi tinkamų priemonių susidariusiai padėčiai pakeisti, jei tikėtina, kad 22 straipsnio 1 dalyje nurodyti asmenys gali daryti neigiamą įtaką rizikos ribojimu pagrįstam ir patikimam įstaigos valdymui. Tokios priemonės gali būti teismo uždraudimai, sankcijų taikymas pagal 65–69 straipsnius valdymo organo nariams ir vadovams arba naudojimosi balsavimo teisėmis, kurias suteikia aptariamų kredito įstaigos akcininkų ar narių turimos akcijos, sustabdymas.

Panašios priemonės taikomos fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie nesilaiko prievolės iš anksto pateikti informaciją, kaip nustatyta 22 straipsnio 1 dalyje ir pagal 65–69 straipsnius.

Jeigu akcijų dalis įsigyjama nepaisant kompetentingų institucijų prieštaravimo, valstybės narės, neatsižvelgdamos į visas kitas taikytinas sankcijas, numato naudojimosi atitinkamomis balsavimo teisėmis sustabdymą, balsų paskelbimą negaliojančiais arba jų anuliavimą.

27 straipsnis

Kvalifikuotosios akcijų paketo dalies kriterijai

Nustatant, ar pagal 22, 25 ir 26 straipsnius tenkinami kvalifikuotosios akcijų paketo dalies kriterijai, atsižvelgiama į Direktyvos 2004/109/EB 9 ir 10 straipsniuose nurodytas balsavimo teises, taip pat sąlygas dėl jų jungimo, nurodytas tos direktyvos 12 straipsnio 4 ir 5 dalyse.

Nustatydamos, ar pagal 26 straipsnį tenkinami kvalifikuotosios akcijų paketo dalies kriterijai, valstybės narės neatsižvelgia į balsavimo teises arba akcijas, kurias investicinės įmonės arba kredito įstaigos gali turėti dėl to, kad prisiima Direktyvos 2004/39/EB I priedo A skirsnio 6 punkte nurodytą įsipareigojimą pirkti ar parduoti finansines priemones ir (arba) platina finansines priemones tvirtai įsipareigojus pirkti, jeigu tomis teisėmis nesinaudojama arba jos kitaip nenaudojamos siekiant kištis į emitento valdymą ir jeigu jos perleidžiamos per vienus metus nuo įsigijimo.

IV antraštinė dalis

Pradinis investicinių įmonių kapitalas

28 straipsnis

Pradinis investicinių įmonių kapitalas

1. Pradinis investicinių įmonių kapitalas apima tik Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 24 straipsnio a–e punktuose nurodytus straipsnius.

2. Visos investicinės įmonės, išskyrus nurodytąsias 29–31 straipsniuose, turi 730 000 EUR pradinį kapitalą.

29 straipsnis

Pradinis tam tikrų tipų investicinių įmonių kapitalas

1. Pradinį 125 000 EUR kapitalą privalo turėti investicinė įmonė, kuri nesudaro sandorių dėl finansinių priemonių savo sąskaita arba neplatina finansinių priemonių emisijos prisiimdama tvirtus įsipareigojimus, bet kuri laiko klientų pinigus arba vertybinius popierius ir siūlo vieną arba daugiau iš šių paslaugų:

   (a) priimti ir persiųsti investuotojų pavedimus dėl finansinių priemonių;

   (b) vykdyti investuotojų pavedimus dėl finansinių priemonių;

   (c) valdyti atskirus investicijų į finansines priemones portfelius.

2. Kompetentingos institucijos gali leisti investicinei įmonei, vykdančiai investuotojų pavedimus dėl finansinių priemonių, laikyti tokias finansines priemones savo sąskaitoje, jeigu įvykdomos šios sąlygos:

   (a) tokios pozicijos atsiranda tik dėl to, kad įmonei nepavyko tiksliai suderinti investuotojų pavedimų;

   (b) visų tokių pozicijų bendra rinkos vertė neviršija 15 proc. įmonės pradinio kapitalo;

   (c) įmonė atitinka Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87–90 straipsniuose ir ketvirtoje dalyje nustatytus reikalavimus;

   (d) tokios pozicijos yra atsitiktinio ir laikino pobūdžio ir yra griežtai apribotos laikotarpiu, kuris reikalingas atitinkamam sandoriui įvykdyti.

3. Valstybės narės gali sumažinti 1 dalyje nurodytą sumą iki 50 000 EUR tais atvejais, kai įmonė neturi leidimo laikyti klientų pinigų arba vertybinių popierių, taip pat

neturi leidimo sudaryti sandorius savo sąskaita arba platinti vertybinių popierių emisiją prisiimdama tvirtus įsipareigojimus.

4. Ne prekybos knygos finansinių priemonių pozicijų turėjimas norint investuoti nuosavas lėšas 1 dalyje nurodytų paslaugų atžvilgiu arba pagal 3 dalį nėra laikomas sandoriu.

30 straipsnis

Vietinių įmonių pradinis kapitalas

Vietinės įmonės turi 50 000 EUR pradinį kapitalą, jeigu jos naudojasi Direktyvos 2004/39/EB 31 ir 32 straipsniuose nurodyta įsisteigimo laisve arba laisve teikti paslaugas.

31 straipsnis

Įmonės, kurios nelaiko jų klientams priklausančių pinigų arba vertybinių popierių

1. Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 4 straipsnio 8 dalies c punkte nurodytos įmonės turi turėti vienos iš šių formų apsaugą:

   (a) 50 000 EUR pradinį kapitalą;

   (b) profesinės civilinės atsakomybės draudimą, galiojantį visoje Sąjungos teritorijoje, ar kitą panašią apsaugą nuo atsakomybės už profesinį aplaidumą ne mažiau kaip 1 000 000 EUR vienam ieškiniui ir 1 500 000 EUR per metus bendrai visiems ieškiniams;

   (c) pradinio kapitalo ir profesinės civilinės atsakomybės draudimą, kurie kartu suteiktų a ar b punkte nurodyto lygio apsaugą.

   Komisija periodiškai tikslina pirmoje pastraipoje nurodytas sumas, atsižvelgdama į Eurostato skelbiamus Europos vartotojų kainų indekso pokyčius, atitinkančius tuo pat metu pagal 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo[33] 4 straipsnio 7 dalį padarytus patikslinimus.

2. Jeigu Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 4 straipsnio 8 dalies c punkte nurodyta įmonė taip pat yra įregistruota pagal Direktyvą 2002/92/EB[34], ji turi atitikti tos direktyvos 4 straipsnio 3 dalį ir turėti vienos iš šių formų apsaugą:

   (a) 25 000 EUR pradinį kapitalą;

   (b) profesinės civilinės atsakomybės draudimą, galiojantį visoje Sąjungos teritorijoje, ar kitą panašią apsaugą nuo atsakomybės už profesinį aplaidumą ne

---

[33] OL L 9, 2003 1 15, p. 3.

[34] 2002 m. gruodžio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/92/EB dėl draudimo tarpininkavimo (OL L 9, 2003 1 15, p. 3).

mažiau kaip 500 000 EUR vienam ieškiniui ir 750 000 EUR per metus bendrai visiems ieškiniams;

(c) pradinio kapitalo ir profesinės civilinės atsakomybės draudimą, kurie kartu suteiktų a ar b punkte nurodyto lygio apsaugą.

32 straipsnis

Tęstinumo išlyga

1. Nukrypdamos nuo 28 straipsnio 2 dalies, 29 straipsnio 1 ir 3 dalių ir 30 straipsnio, valstybės narės gali ir toliau leisti veikti investicinėms įmonėms bei 30 straipsnyje nurodytoms įmonėms, veikusioms iki 1995 m. gruodžio 31 d., kurių nuosavos lėšos yra mažesnės už 28 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 1 ir 3 dalyse ir 30 straipsnyje nustatytą pradinio kapitalo dydį.

   Tokių įmonių arba investicinių įmonių nuosavos lėšos negali būti mažesnės nei didžiausias referentinis dydis, apskaičiuotas po 1993 m. kovo 23 d. Tas referentinis dydis yra vienos dienos vidutinis nuosavų lėšų dydis per šešių mėnesių laikotarpį iki apskaičiavimo dienos. Jis apskaičiuojamas kas šešis mėnesius pagal atitinkamą praėjusį laikotarpį.

2. Jeigu 1 dalyje nurodytos įmonės kontrolę perima kitas nei anksčiau ją kontroliavęs fizinis arba juridinis asmuo, tos įmonės nuosavos lėšos turi būti ne mažesnės už 28 straipsnio 2 dalyje, 29 straipsnio 1 ir 3 dalyse ir 30 straipsnyje nustatytą dydį, išskyrus pirmojo perdavimo pagal paveldėjimo teisę po 1995 m. gruodžio 31 d. atveju, gavus kompetentingų institucijų pritarimą, tačiau ne ilgiau kaip 10 metų nuo tokio perdavimo dienos.

V antraštinė dalis

Nuostatos dėl įsisteigimo laisvės ir laisvės teikti paslaugas

1 skyrius

Bendrieji principai

33 straipsnis

Kredito įstaigos

Valstybės narės numato, kad šios direktyvos I priede išvardytų rūšių veikla steigdama filialus arba teikdama paslaugas pagal 35 straipsnį, 36 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, 39 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 40–46 straipsnius jų teritorijose gali užsiimti kiekviena kredito įstaiga, kuriai veiklos leidimą išdavė ir kurią prižiūri kitos valstybės narės kompetentingos institucijos, jeigu tokia veikla yra numatyta leidime.

34 straipsnis

Finansų įstaigos

1. Valstybės narės numato, kad šios direktyvos I priede išvardytų rūšių veikla steigdama filialus arba teikdama paslaugas pagal 35 straipsnį, 36 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis, 39 straipsnio 1 ir 2 dalis ir 40–46 straipsnius jų teritorijose gali užsiimti kiekviena kitos valstybės narės finansų įstaiga, kuri yra kredito įstaigos patronuojamoji įmonė arba dviem ar daugiau kredito įstaigų priklausanti patronuojamoji įmonė, kurios steigimo sutartis bei įstatai leidžia užsiimti minėta veikla ir kuri atitinka visas šias sąlygas:

   a) patronuojančioji įmonė ar įmonės turi leidimą verstis kredito įstaigų veikla toje valstybėje narėje, kurios įstatymai reglamentuoja finansų įstaigos veiklą;

   b) aptariamoji veikla faktiškai vykdoma tos pačios valstybės teritorijoje;

   c) patronuojančioji įmonė ar įmonės turi 90 proc. ar daugiau balsavimo teisių, kurias suteikia turimos finansų įstaigos kapitalo akcijos;

   d) patronuojančioji įmonė ar įmonės atitinka kompetentingų institucijų reikalavimus dėl finansų įstaigos rizikos ribojimu pagrįsto valdymo ir, atitinkamoms buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms pritarus, yra pareiškusios, kad jos solidariai garantuoja finansų įstaigos prisiimtus įsipareigojimus;

e) finansų įstaiga, ypač aptariamos veiklos rūšies atžvilgiu, yra veiksmingai įtraukta į patronuojančiosios įmonės arba kiekvienos iš patronuojančiųjų įmonių konsoliduotą priežiūrą pagal šios direktyvos VII antraštinės dalies 3 skyrių ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyrių (rizikos ribojimu pagrįstas konsolidavimas), visų pirma taikant Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnyje nustatytus nuosavų lėšų reikalavimus, kontroliuojant dideles pozicijas, kaip numatyta to reglamento ketvirtoje dalyje, ir siekiant riboti akcijų dalių dydžius, kaip numatyta to reglamento 84 ir 85 straipsniuose.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos tikrina, ar laikomasi šių sąlygų, ir išduoda finansų įstaigai pažymą dėl reikalavimų atitikties, kuri sudaro 35 ir 39 straipsniuose nurodyto pranešimo dalį.

2. Jei 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodyta finansų įstaiga nebeatitinka nors vienos iš nustatytų sąlygų, buveinės valstybė narė apie tai praneša priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir tos finansų įstaigos priimančiojoje valstybėje narėje vykdomai veiklai pradedami taikyti priimančiosios valstybės narės teisės aktai.

3. 1 ir 2 dalys atitinkamai yra taikomos finansų įstaigos patronuojamosioms įmonėms, kaip nurodyta 1 dalies pirmoje pastraipoje.

2 skyrius

Kredito įstaigų įsisteigimo teisė

35 straipsnis

Reikalavimas pranešti ir kompetentingų institucijų bendradarbiavimas

1. Kredito įstaiga, norinti steigti filialą kitos valstybės narės teritorijoje, apie tai praneša savo buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

2. Valstybės narės reikalauja, kad kiekviena kredito įstaiga, norinti steigti filialą kitoje valstybėje narėje, pateikdama 1 dalyje nurodytą pranešimą nurodytų visą šią informaciją:

a) valstybę narę, kurios teritorijoje ketina steigti filialą;

b) veiklos programą, kurioje, be kitų dalykų, būtų nurodytos numatomos veiklos rūšys bei organizacinė filialo struktūra;

c) adresą priimančiojoje valstybėje narėje, kur galima gauti dokumentus;

d) už filialo valdymą būsiančių atsakingų asmenų vardus ir pavardes.

3. Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į numatomas veiklos rūšis, neturi priežasčių abejoti kredito įstaigos administracinės

struktūros ar finansinės padėties tinkamumu, per tris mėnesius nuo 2 dalyje nurodytos informacijos gavimo dienos jos perduoda tą informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms ir atitinkamai informuoja kredito įstaigą.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat praneša apie tos kredito įstaigos nuosavų lėšų sumą ir struktūrą ir nuosavų lėšų reikalavimų sumą pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnį.

Nukrypdamos nuo antros pastraipos, 34 straipsnyje nurodytu atveju buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos praneša apie finansų įstaigos nuosavų lėšų sumą ir struktūrą ir kredito įstaigos, kuri yra jos patronuojančioji įmonė, bendros rizikos pozicijos sumas pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnį.

4. Jei buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos atsisako perduoti 2 dalyje nurodytą informaciją priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, jos per tris mėnesius nuo visos informacijos gavimo dienos atitinkamai kredito įstaigai praneša apie savo atsisakymo priežastis.

Tokio atsisakymo atveju arba nesulaukus atsakymo galima kreiptis į buveinės valstybės narės teismą.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose konkrečiai nurodo, kokią informaciją reikia pranešti pagal šį straipsnį.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

6. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose pateikia tokio pranešimo standartines formas, šablonus ir procedūras.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

7. 5 ir 6 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

36 straipsnis

Veiklos pradžia

1. Per du mėnesius nuo 35 straipsnyje nurodytos informacijos gavimo dienos iki kredito įstaigos filialui pradedant veiklą priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos pasirengia kredito įstaigos priežiūrai pagal 4 skyrių ir prireikus nurodo, kokių sąlygų visuotinės gerovės labui būtina laikytis norint priimančiojoje valstybėje narėje užsiimti tokia veikla.

2. Kai iš priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų gaunamas pranešimas arba jei pasibaigus 1 dalyje nustatytam laikotarpiui iš jų negaunama jokio pranešimo, filialas gali būti steigiamas ir pradėti veiklą.

3. Jeigu pagal 35 straipsnio 2 dalies b, c ar d punktus perduota informacija keičiama, kredito įstaiga raštu ne vėliau kaip prieš mėnesį iki pakeitimo apie tai praneša buveinės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos galėtų priimti sprendimą pagal 35 straipsnį, o priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos galėtų pagal šio straipsnio 1 dalį priimti sprendimą dėl pakeitimo sąlygų.

4. Laikoma, kad filialams, kurie pradėjo veiklą vadovaudamiesi priimančiosiose valstybėse narėse iki 1993 m. sausio 1 d. galiojusiomis nuostatomis, buvo taikoma 35 straipsnyje bei šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nustatyta tvarka. Nuo 1993 m. sausio 1 d. jų veikla reglamentuojama pagal šio straipsnio 3 dalį, 33, 53 straipsnius ir 4 skyrių.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose konkrečiai nurodo, kokią informaciją reikia pranešti pagal šį straipsnį.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

6. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose pateikia tokio pranešimo standartines formas, šablonus ir procedūras.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

7. 5 ir 6 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

37 straipsnis

Informacija apie atsisakymą

Valstybės narės informuoja Komisiją ir EBI, kiek ir kokios rūšies būta atsisakymo atvejų pagal 35 straipsnį ir 36 straipsnio 1, 2 ir 3 dalis.

38 straipsnis

Filialų jungimas

Bet koks kredito įstaigos, kurios pagrindinė buveinė yra vienoje valstybėje narėje, veiklos vietų, įsteigtų kitoje valstybėje narėje, skaičius yra laikomas vienu filialu.

3 skyrius

Naudojimasis laisve teikti paslaugas

39 straipsnis

Pranešimo procedūra

1. Kiekviena kredito įstaiga, norinti pasinaudoti laisve teikti paslaugas ir pradėti veiklą kitos valstybės narės teritorijoje, pirmą kartą buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša apie šios direktyvos I priede pateiktame sąraše numatytų rūšių veiklą, kurią ji ketina vykdyti.

2. Per mėnesį nuo 1 dalyje numatyto pranešimo gavimo dienos buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos persiunčia tą pranešimą priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

3. Šis straipsnis nepakeičia kredito įstaigų, teikusių paslaugas iki 1993 m. sausio 1 d., įgytų teisių.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose konkrečiai nurodo, kokią informaciją reikia pranešti pagal šį straipsnį.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose pateikia tokio pranešimo standartines formas, šablonus ir procedūras.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

6. 4 ir 5 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

4 skyrius

Priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų įgaliojimai

40 straipsnis

Ataskaitų teikimo reikalavimai

Priimančiųjų valstybių narių kompetentingos institucijos gali reikalauti, kad visos kredito įstaigos, turinčios filialų jų teritorijoje, joms periodiškai teiktų ataskaitas apie savo veiklą tose priimančiosiose valstybėse narėse.

Teikti tokias ataskaitas gali būti reikalaujama tik informacijos ir 52 straipsnio 1 dalies taikymo tikslais.

Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos visų pirma gali reikalauti, kad pirmoje pastraipoje nurodytos kredito įstaigos teiktų informaciją tam, kad tos kompetentingos institucijos galėtų įvertinti, ar filialas yra svarbus pagal 52 straipsnio 1 dalį.

41 straipsnis

Priemonės, kurių imasi buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos dėl priimančiojoje valstybėje narėje vykdomos veiklos

1. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos nustato, kad jos teritorijoje filialą turinti ar paslaugas teikianti kredito įstaiga, vykdydama veiklą toje priimančiojoje valstybėje narėje, atitinka kurią nors iš toliau išvardytų sąlygų, jos informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, kad:

   a) kredito įstaiga nesilaiko nacionalinių nuostatų, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, arba Reglamento [įrašo Leidinių biuras];

   b) numatoma, kad kredito įstaiga nesilaikys nacionalinių nuostatų, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, arba Reglamento [įrašo Leidinių biuras].

   Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos imasi visų tinkamų priemonių siekdamos užtikrinti, kad ta kredito įstaiga pašalintų pažeidimus, arba imasi priemonių nesilaikymo rizikai panaikinti. Apie tokias priemones pranešama priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

2. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos kaltina buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, kad šios neįvykdė savo prievolių arba neįvykdys savo prievolės pagal 1 dalį, jos gali perduoti klausimą EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Tokiu atveju EBI gali imtis veiksmų pagal tuo straipsniu jai suteiktus įgaliojimus. Visus sprendimus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį EBI priima per 24 valandas.

42 straipsnis

Pagrindimas

Kiekviena priemonė, kurios imamasi pagal 41 straipsnio 1 dalį, 43 arba 44 straipsnį, įskaitant nuobaudas ar naudojimosi laisve teikti paslaugas arba įsisteigimo laisve apribojimus, tinkamai pagrindžiama ir apie ją pranešama atitinkamai kredito įstaigai.

43 straipsnis

Atsargumo priemonės

1. Prieš pradėdamos 41 straipsnyje nurodytą procedūrą, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos kritiniais atvejais, kol nepriimtos buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų priemonės arba Direktyvos 2001/24/EB 2 straipsnyje nurodytos reorganizavimo priemonės, gali imtis atsargumo priemonių, būtinų kolektyviniams indėlininkų, investuotojų ir klientų interesams priimančiojoje valstybėje narėje apsaugoti.

2. Atsargumo priemonės yra proporcingos siekiamam tikslui – iš anksto apsisaugoti nuo žalingo poveikio kolektyviniams indėlininkų, investuotojų ir klientų interesams priimančiojoje valstybėje narėje. Viena iš priemonių gali būti mokėjimo sustabdymas. Jos neturi suteikti pranašumo kredito įstaigos kreditoriams priimančiojoje valstybėje narėje, palyginti su kitų valstybių narių kreditoriais.

3. Atsargumo priemonių galima imtis tik prieš tai, kai imamasi Direktyvos 2001/24/EB 2 straipsnyje nurodytos reorganizavimo priemonės. Bet kuri atsargumo priemonė nustoja galioti, kai buveinės valstybės narės administracinės arba teismo institucijos imasi reorganizavimo priemonių, apibrėžtų Direktyvos 2001/24/EB 2 straipsnyje.

4. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos nutraukia atsargumo priemonių taikymą, jei šios priemonės tampa neaktualios pagal 41 straipsnį, išskyrus tuos atvejus, kai jos nustoja galioti pagal 3 dalį.

5. Apie atsargumo priemones nepagrįstai nedelsiant pranešama Komisijai, EBI ir kitų atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

   Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos prieštarauja dėl priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų taikytų priemonių, jos gali perduoti klausimą EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Tokiu atveju EBI gali imtis veiksmų pagal tuo straipsniu jai suteiktus įgaliojimus. Kai EBI imasi veiksmų, visus sprendimus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį ji priima per 24 valandas.

6. Komisija, pasikonsultavusi su atitinkamų valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir EBI, gali nuspręsti, kad atitinkama valstybė narė atsargumo priemones turi iš dalies pakeisti arba atšaukti.

44 straipsnis

Priimančiųjų valstybių narių įgaliojimai

Priimančiosios valstybės narės gali, nepriklausomai nuo 40 ir 41 straipsnių, pasinaudoti joms pagal šią direktyvą suteiktais įgaliojimais imtis atitinkamų priemonių, kad savo teritorijose užkirstų kelią pažeidimams arba baustų už pažeidimus, kuriais nusižengiama teisės normoms, kurias jos yra priėmusios pagal šią direktyvą arba saugodamos visuotinės gerovės interesus. Tokiomis priemonėmis taip pat galima uždrausti nusižengusioms kredito įstaigoms jų teritorijose sudaryti naujus sandorius.

45 straipsnis

Priemonės panaikinus veiklos leidimą

Jei veiklos leidimas panaikinamas, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos informuojamos apie tai ir imasi tinkamų priemonių, kad užkirstų kelią atitinkamai kredito įstaigai jos teritorijoje sudaryti naujus sandorius ir apsaugotų indėlininkų interesus.

46 straipsnis

Reklama

Pagal šį skyrių kredito įstaigoms, kurių pagrindinės buveinės yra kitose valstybėse narėse, niekaip nedraudžiama priimančiojoje valstybėje narėje visomis komunikacijos priemonėmis reklamuoti savo paslaugas laikantis visų tokios reklamos formos ir turinio taisyklių, priimtų saugant visuotinės gerovės interesus.

VI antraštinė dalis

Santykiai su trečiosiomis šalimis

47 straipsnis

Pranešimas apie trečiųjų šalių filialus ir prieigos sąlygos tų filialų turinčioms kredito įstaigoms

1. Kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Sąjungoje, filialams, kurie pradeda arba vykdo savo veiklą, valstybės narės netaiko nuostatų, dėl kurių jiems būtų sukurtos palankesnės sąlygos nei kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra Sąjungoje, filialams sudaromos sąlygos.

2. Kompetentingos institucijos praneša Komisijai, EBI ir Europos bankininkystės komitetui apie visus veiklos leidimus, išduotus kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra trečiojoje šalyje, filialams.

3. Sąjunga, sudarydama susitarimus su viena ar keliomis trečiosiomis šalimis, gali susitarti taikyti nuostatas, kuriomis būtų sukuriamos vienodos sąlygos kredito įstaigų, kurių pagrindinės buveinės yra ne Sąjungoje, filialams visoje Sąjungos teritorijoje.

48 straipsnis

Bendradarbiavimas su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis konsoliduotos priežiūros srityje

1. Valstybės narės prašymu arba savo iniciatyva Komisija gali pateikti Tarybai pasiūlymus, skirtus deryboms dėl susitarimų su viena arba keliomis trečiosiomis šalimis sudarymo dėl šių įstaigų konsoliduotos priežiūros:

   a) įstaigų, kurių patronuojančiųjų įmonių pagrindinės buveinės yra trečiojoje šalyje;

   b) įstaigų, kurios yra trečiosiose šalyse ir kurių patronuojančiųjų įmonių (kredito įstaigų, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių) pagrindinės buveinės yra Sąjungoje.

2. 1 dalyje nurodytais susitarimais pirmiausia siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi visų šių sąlygų:

   a) valstybių narių kompetentingos institucijos galėtų gauti informaciją, reikalingą kredito įstaigų, finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių, kurios yra Sąjungos teritorijoje ir kurių patronuojamosios kredito įstaigos arba patronuojamosios finansų įstaigos yra ne Sąjungos teritorijoje arba kurios dalyvauja valdant

pastarųjų įstaigų kapitalą, priežiūrai vykdyti, remiantis konsoliduotais duomenimis apie finansinę padėtį;

b) trečiųjų šalių kompetentingos institucijos galėtų gauti informaciją, reikalingą patronuojančiųjų įmonių, kurių pagrindinės buveinės yra šių valstybių teritorijose ir kurių patronuojamosios kredito įstaigos arba patronuojamosios finansų įstaigos yra vienos arba kelių valstybių narių teritorijose arba kurios dalyvauja valdant tų įstaigų kapitalą, priežiūrai vykdyti;

c) EBI galėtų gauti informaciją iš valstybių narių kompetentingų institucijų, gautą iš trečiųjų šalių nacionalinių institucijų, pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 35 straipsnį.

3. Nepažeisdama Sutarties 218 straipsnio, Komisija, padedama Europos bankininkystės komiteto, išnagrinėja 1 dalyje nurodytų derybų rezultatus ir susidariusią padėtį.

4. Siekiant įgyvendinti šį straipsnį EBI padeda Komisijai pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį.

VII antraštinė dalis

Rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra

1 skyrius

Rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros principai

I SKIRSNIS

BUVEINĖS IR PRIIMANČIOSIOS VALSTYBIŲ NARIŲ KOMPETENCIJA

49 straipsnis

Buveinės valstybės narės kompetencija kontrolės srityje

1. Už įstaigos, įskaitant jos veiklą pagal 33 ir 34 straipsnius, rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą atsako buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nepažeisdamos šios direktyvos nuostatų, kuriomis numatoma priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų atsakomybė.

2. 1 dalies nuostatomis neužkertamas kelias konsoliduotai priežiūrai vykdyti.

50 straipsnis

Priimančiosios valstybės narės kompetencija

Priemonėmis, kurių imasi priimančioji valstybė narė, negalima numatyti diskriminacinių ar ribojamųjų sąlygų, grindžiamų tuo, kad įstaiga veiklos leidimą yra gavusi kitoje valstybėje narėje.

51 straipsnis

Bendradarbiavimas priežiūros srityje

1. Atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja siekdamos prižiūrėti veiklą įstaigų, kurios veikia, ypač per filialus, kitoje valstybėje narėje arba kitose valstybėse narėse, o ne tose, kuriose yra jų pagrindinės buveinės. Jos viena kitai teikia visą informaciją apie šių įstaigų valdymą ir nuosavybę, kuri gali palengvinti šių įstaigų priežiūrą ir veiklos leidimų išdavimo sąlygų nagrinėjimą, taip pat visą informaciją, kuri gali padėti vykdyti jų likvidumo, mokumo, indėlių garantijų, didelių pozicijų apribojimo, administravimo bei apskaitos procedūrų ir vidaus kontrolės mechanizmų stebėseną.

2. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms nedelsdamos pateikia visą su likvidumo priežiūra susijusią informaciją ir išvadas pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] šeštą dalį ir šios direktyvos VII antraštinės dalies 3 skyrių apie įstaigos per savo filialą vykdomą veiklą tiek, kiek ši informacija yra svarbi indėlininkų arba investuotojų apsaugai priimančiojoje valstybėje narėje.

3. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos informuoja visų priimančiųjų valstybių narių kompetentingas institucijas, jei atsiranda arba pagrįstai gali atsirasti likvidumo problemų. Kartu su šia informacija pateikiami visi išsamūs duomenys apie padėties atkūrimo plano rengimą ir įgyvendinimą ir visas rizikos ribojimo priemones, kurių imtasi tomis aplinkybėmis.

4. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas jų prašymu informuoja ir joms paaiškina, kaip atsižvelgė į suteiktą informaciją ir išvadas. Jeigu perdavus informaciją ir išvadas priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos daro išvadą, kad buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nesiėmė tinkamų priemonių, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EBI ir prašyti jos pagalbos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Tokiu atveju EBI gali imtis veiksmų pagal tuo straipsniu jai suteiktus įgaliojimus. Kai EBI imasi veiksmų, visus sprendimus ji priima per vieną mėnesį.

5. Kompetentingos institucijos gali kreiptis į EBI tais atvejais, kai prašymas bendradarbiauti, ypač keistis informacija, atmetamas arba į jį neatsakoma per pagrįstą laikotarpį. Nepažeisdama Sutarties 258 straipsnio EBI tokiais atvejais gali imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsniu jai suteiktus įgaliojimus.

6. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina šiame straipsnyje pateiktą informaciją.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

7. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose pateikia reikalavimų keistis informacija, veikiausiai padėsiančių vykdyti įstaigų stebėseną, standartines formas, šablonus ir procedūras.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

8. 6 ir 7 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2014 m. sausio 1 d.

.

52 straipsnis

Svarbūs filialai

1. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti konsoliduotos priežiūros institucijos, kai taikoma 107 straipsnio 1 dalis, arba buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų kredito įstaigos, kuri neatitinka Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 90 straipsnyje nustatytų kriterijų, filialą laikyti svarbiu.

Prašyme nurodomos priežastys tą filialą laikyti svarbiu, visų pirma atsižvelgiant į:

a) tai, ar įstaigos filialo rinkos dalis pagal indėlius priimančiojoje valstybėje narėje viršija 2 proc.;

b) tikėtiną įstaigos veiklos sustabdymo arba nutraukimo poveikį priimančiosios valstybės narės rinkos likvidumui ir mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemoms;

c) filialo dydį ir svarbą pagal klientų skaičių priimančiosios valstybės narės bankų arba finansų sistemoje.

Buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos ir konsoliduotos priežiūros institucija, kai taikomas 108 straipsnis, deda visas įmanomas pastangas, kad priimtų bendrą sprendimą dėl filialų paskelbimo svarbiais.

Jei per du mėnesius nuo prašymo pagal pirmą pastraipą gavimo bendras sprendimas nepriimamas, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos pačios priima sprendimą, ar filialas yra svarbus, per papildomą dviejų mėnesių laikotarpį. Priimdamos sprendimą priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos atsižvelgia į bet kokią konsoliduotos priežiūros institucijos arba buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų nuomonę ir išlygas.

Jeigu pasibaigus dviejų mėnesių pradiniam laikotarpiui kuri nors iš kompetentingų institucijų klausimą perdavė EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos atideda savo sprendimą ir laukia sprendimo, kurį EBI gali priimti pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos priima savo sprendimą vadovaudamosi EBI sprendimu. Šis dviejų mėnesių laikotarpis laikomas taikinimo etapu, kaip apibrėžta to reglamento 19 straipsnyje. EBI sprendimą priima per vieną mėnesį. Pasibaigus šiam pradiniam dviejų mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą, klausimas EBI neperduodamas.

Trečioje pastraipoje nurodyti sprendimai išdėstomi dokumente, kuriame pateikiamas sprendimo tekstas su išsamiais motyvais, jie perduodami atitinkamoms kompetentingoms institucijoms ir atitinkamų valstybių narių kompetentingoms institucijoms yra privalomi.

Filialo paskelbimas svarbiu nedaro įtakos kompetentingų institucijų teisėms ir pareigoms pagal šią direktyvą.

2. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos priimančiosios valstybės narės, kurioje yra įsteigtas svarbus filialas, kompetentingoms institucijoms perduoda 112 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytą informaciją ir atlieka 107 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas užduotis bendradarbiaudamos su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis.

Jei buveinės valstybės narės kompetentinga institucija sužino apie kritinę įstaigos padėtį, kaip nurodyta 109 straipsnio 1 dalyje, ji nepagrįstai nedelsdama įspėja 59 straipsnio 4 dalyje ir 60 straipsnyje nurodytas institucijas.

Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos priimančiosios valstybės narės, kurioje yra įsteigti svarbūs filialai, kompetentingoms institucijoms perduoda tokių filialų turinčių įstaigų rizikos vertinimo pagal 92 straipsnį ir, kai taikoma, 108 straipsnio 2 dalies a punktą rezultatus. Jos taip pat perduoda pagal 64, 98 ir 99 straipsnius priimtus sprendimus, jei tie vertinimai ir sprendimai filialams yra aktualūs.

Buveinės valstybių narių kompetentingos institucijos konsultuojasi su priimančiųjų valstybių narių, kuriose įsteigti svarbūs filialai, kompetentingomis institucijomis dėl veiksmų, reikalaujamų pagal 84 straipsnio 10 dalį, jei tai svarbu atsižvelgiant į likvidumo riziką priimančiosios valstybės narės valiuta.

Jeigu buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos nesikonsultuoja su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis arba jeigu buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų veiksmai, kurių jos ėmėsi pagal 84 straipsnio 10 dalį, yra netinkami, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali perduoti klausimą EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį. Tokiu atveju EBI gali imtis veiksmų pagal tuo straipsniu jai suteiktus įgaliojimus.

3. Kai 111 straipsnis netaikomas, kompetentingos institucijos, prižiūrinčios įstaigą, turinčią svarbių filialų kitose valstybėse narėse, įsteigia priežiūros institucijų kolegiją ir jai pirmininkauja, kad palengvintų bendradarbiavimą pagal šio straipsnio 2 dalį ir 51 straipsnį. Kolegija įsteigiama ir veikia remdamasi raštiškais susitarimais, kuriuos, pasikonsultavusi su atitinkamomis kompetentingomis institucijomis, turi nustatyti buveinės valstybės narės kompetentinga institucija. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija sprendžia, kurios kompetentingos institucijos dalyvaus kolegijos posėdžiuose ar veikloje.

Priimdama sprendimą, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsižvelgia į planuotinos ar koordinuotinos priežiūros veiklos svarbą toms institucijoms, visų pirma į jos galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansų sistemos stabilumui, kaip nurodyta 8 straipsnyje, ir šio straipsnio 2 dalyje nustatytoms prievolėms.

Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija visiems kolegijos nariams iš anksto teikia išsamią informaciją apie tai, kad bus rengiami tokie posėdžiai, juose svarstytinus pagrindinius klausimus ir nagrinėtiną veiklą. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija visiems kolegijos nariams taip pat laiku teikia visą informaciją apie veiksmus, kurių buvo imtasi tų posėdžių metu, arba apie įgyvendintas priemones.

4. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos turi teisę atsižvelgdamos į kiekvieną konkretų atvejį vykdyti jų teritorijoje veikiančių įstaigų filialų veiklos patikras vietoje ir prašyti, kad filialai pateiktų informaciją apie savo veiklą. Prieš patikrą konsultuojamasi su buveinės valstybės narės kompetentingomis institucijomis. Po patikros priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos buveinės valstybės narės kompetentingoms institucijoms perduoda gautą informaciją ir padarytas išvadas, kurios yra svarbios įstaigos rizikos vertinimui arba priimančiosios valstybės narės finansų sistemos stabilumui. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, rengdamos 96 straipsnyje nurodytą savo priežiūros analizės programą, deramai atsižvelgia į šią informaciją ir išvadas, taip pat atsižvelgia į priimančiosios valstybės narės finansų sistemos stabilumą.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose nustato bendrąsias priežiūros institucijų kolegijų veiklos sąlygas.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šiuos techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

6. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nustato priežiūros institucijų kolegijų veiklos funkcijas.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti šiuos techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

7. 5 ir 6 dalyse nurodytus techninių standartų projektus EBI pateikia Komisijai iki 2015 m. gruodžio 31 d.

53 straipsnis

Kitoje valstybėje narėje įsteigtų filialų patikrinimas vietoje

1. Priimančiosios valstybės narės numato, kad, jeigu kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusi įstaiga veiklą vykdo per filialą, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, prieš tai pirmiausia informavusios priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas, pačios arba pasitelkusios tuo tikslu paskirtus tarpininkus gali vietoje patikrinti 51 straipsnyje nurodytą informaciją.

2. Kad patikrintų filialus, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat gali pasinaudoti viena iš kitų 116 straipsnyje nustatytų procedūrų.

II SKIRSNIS

KEITIMASIS INFORMACIJA IR PROFESINĖ PASLAPTIS

54 straipsnis

Profesinė paslaptis

1. Valstybės narės nustato, kad visi kompetentingose institucijose dirbantys ar dirbę asmenys, taip pat kompetentingų institucijų vardu dirbantys auditoriai ar ekspertai yra saistomi įsipareigojimo laikytis profesinės paslapties.

   Jokia konfidenciali informacija, kurią jie gali gauti atlikdami savo pareigas, išskyrus informacijos santraukas ar bendrą informaciją, iš kurių nebūtų galima nustatyti atskirų kredito įstaigų, negali būti atskleista jokiam asmeniui ar institucijai, jeigu tai nesusiję su baudžiamojoje teisėje numatytais atvejais.

   Tačiau jeigu yra paskelbtas kredito įstaigos bankrotas arba ji priverstinai likviduojama, konfidenciali informacija, nesusijusi su trečiosiomis šalimis, kurios dalyvauja gelbėjant kredito įstaigą, gali būti atskleista civilinėje ar komercinėje byloje.

2. Pagal 1 dalį įvairių valstybių narių kompetentingoms institucijoms nedraudžiama keistis informacija arba perduoti informaciją EBI, kaip numatyta šioje direktyvoje, Reglamente [įrašo Leidinių biuras] ir kitose kredito įstaigoms taikomose direktyvose, taip pat Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 31 ir 35 straipsniuose. Šiai informacijai taikomos 1 dalyje nustatytos profesinės paslapties sąlygos.

3. Pagal 1 dalį kompetentingoms institucijoms nedraudžiama skelbti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 97 arba 32 straipsnį atlikto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus ir perduoti testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus EBI, kad ši paskelbtų ES mastu atlikto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus.

55 straipsnis

Konfidencialios informacijos naudojimas

Kompetentingos institucijos, pagal 54 straipsnį gavusios konfidencialią informaciją, gali ją naudoti tik atlikdamos savo pareigas ir tik tokiais tikslais:

a) tikrinti, ar laikomasi sąlygų, kuriomis reglamentuojama galimybė verstis kredito įstaigų veikla, ir remdamosi konsoliduotais ar nekonsoliduotais duomenimis pagerinti stebėjimą, kaip vykdoma tokia veikla, pirmiausia stebėti likvidumą, mokumą, dideles pozicijas, administravimo bei apskaitos procedūras ir vidaus kontrolės mechanizmus;

b) taikyti sankcijas;

c) kai apskundžiamas kompetentingos institucijos sprendimas, įskaitant teismo procesą pagal 71 straipsnį;

d) kai inicijuojamas teismo procesas pagal specialias nuostatas, numatytas Sąjungos teisės aktuose, priimtuose dėl kredito įstaigų veiklos.

56 straipsnis

Bendradarbiavimo susitarimai

Valstybės narės ir EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 33 straipsnį gali sudaryti bendradarbiavimo susitarimus, kuriuose būtų numatytas keitimasis informacija su trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis, su trečiųjų šalių institucijomis ar organais, kaip numatyta šios direktyvos 57 straipsnyje ir 58 straipsnio 1 dalyje, jeigu atskleidžiamai informacijai taikomos profesinės paslapties garantijos ne mažesnės, nei numatytos šios direktyvos 54 straipsnio 1 dalyje. Tokio keitimosi informacija tikslas turi būti tokių institucijų ar organų priežiūros užduočių atlikimas.

Jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, informacija negali būti atskleista be aiškaus ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei reikia, gali būti atskleista tik tais tikslais, dėl kurių tos institucijos davė sutikimą.

57 straipsnis

Keitimasis informacija valstybėje narėje

54 straipsnio 1 dalimi ir 55 straipsniu netrukdoma keistis informacija valstybėje narėje, jeigu toje pačioje valstybėje narėje yra dvi ar kelios kompetentingos institucijos, arba tarp valstybių narių, tarp kompetentingų institucijų ir toliau nurodytų subjektų, kai jie atlieka priežiūros funkcijas:

a) institucijų, kurioms patikėta viešoji pareiga prižiūrėti kitas finansų organizacijas bei draudimo bendroves, ir institucijų, atsakingų už finansų rinkų priežiūrą;

b) organų, dalyvaujančių kredito įstaigų likvidavimo ir bankroto bei kitose panašiose procedūrose;

c) asmenų, atsakingų už teisės aktų nustatytą kredito įstaigų ir kitų finansų įstaigų finansinių ataskaitų auditą.

54 straipsnio 1 dalimi ir 55 straipsniu taip pat netrukdoma atskleisti informacijos įstaigoms, administruojančioms indėlių garantijų sistemas, būtinos jų funkcijoms vykdyti.

Abiem atvejais gautai informacijai taikomos 54 straipsnio 1 dalyje nurodytos profesinės paslapties sąlygos.

58 straipsnis

Keitimasis informacija su priežiūros organais

1. Nepaisydamos 54–56 straipsnių, valstybės narės gali leisti keistis informacija kompetentingoms institucijoms ir:

   a) institucijoms, atsakingoms už organų, dalyvaujančių kredito įstaigų likvidavimo ir bankroto bei kitose panašiose procedūrose, priežiūrą;

   b) institucijoms, atsakingoms už asmenų, kuriems patikėta atlikti teisės aktų nustatytą draudimo įmonių, kredito įstaigų, investicinių įmonių ir kitų finansų įstaigų finansinių ataskaitų auditą, priežiūrą.

2. 1 dalyje nurodytais atvejais valstybės narės reikalauja, kad būtų įvykdytos bent šios sąlygos:

   a) informacija skiriama 1 dalyje nurodytai priežiūros užduočiai atlikti;

   b) tokiomis aplinkybėmis gautai informacijai taikomos 54 straipsnio 1 dalyje nurodytos profesinės paslapties sąlygos;

   c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, informacija negali būti atskleista be aiškaus ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei reikia, gali būti atskleista tik tais tikslais, dėl kurių tos institucijos davė sutikimą.

   Valstybės narės EBI pateikia institucijų, kurios pagal 1 ir 2 dalis gali gauti informaciją, pavadinimus.

3. Nepaisydamos 54–56 straipsnių, valstybės narės, siekdamos sustiprinti finansų sistemos stabilumą, įskaitant jos vientisumą, gali leisti kompetentingoms institucijoms ir institucijoms ar organams, pagal įstatymus atsakingiems už bendrovių teisės pažeidimų nustatymą ir tyrimą, tarpusavyje keistis informacija.

   Tokiais atvejais valstybės narės reikalauja, kad būtų įvykdytos bent šios sąlygos:

   a) informacija skiriama pirmoje pastraipoje nurodytai užduočiai atlikti;

   b) tokiomis aplinkybėmis gautai informacijai taikomos 54 straipsnio 1 dalyje nurodytos profesinės paslapties sąlygos;

   c) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, informacija negali būti atskleista be aiškaus ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimo ir, jei reikia, gali būti atskleista tik tais tikslais, dėl kurių tos institucijos davė sutikimą.

4. Jeigu 1 dalyje nurodytos institucijos ar organai valstybėje narėje savo užduotį nustatyti ar tirti pažeidimus atlieka padedami asmenų, paskirtų tuo tikslu atsižvelgiant į jų ypatingą kompetenciją, bet nedirbančių valstybiniame sektoriuje, pirmoje pastraipoje nurodyta galimybė keistis informacija gali būti taikoma ir tokiems asmenims, laikantis antroje pastraipoje nurodytų sąlygų.

5. Valstybės narės EBI pateikia institucijų ar organų, kurie gali gauti informaciją pagal šį straipsnį, pavadinimus.

6. Kad būtų galima įgyvendinti 4 dalį, institucijos ar organai, nurodyti 1 dalyje, informaciją atskleidusioms kompetentingoms institucijoms pateikia asmenų, kuriems ji turi būti siunčiama, vardus, pavardes ir tikslias pareigas.

59 straipsnis

Informacijos, susijusios su piniginiais, sisteminiais ir mokėjimo aspektais, perdavimas

1. Pagal šį skyrių kompetentingai institucijai niekaip nedraudžiama perduoti informaciją šioms institucijoms jų užduotims vykdyti:

   a) centriniams bankams ir kitoms panašias funkcijas atliekančioms pinigų institucijoms, kai informacija yra svarbi jų atitinkamoms teisės aktais nustatytoms užduotims vykdyti, įskaitant pinigų politikos vykdymą ir susijusį likvidumo užtikrinimą, mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą ir finansų sistemos stabilumo apsaugą;

   b) tam tikrais atvejais – kitoms valdžios institucijoms, atsakingoms už mokėjimo sistemų priežiūrą;

   c) Europos sisteminės rizikos valdybai (ESRV), kai ta informacija yra svarbi jos teisės aktais nustatytoms užduotims pagal Reglamentą (ES) Nr. 1092/2010[35] atlikti.

2. Pagal šį skyrių pirmoje pastraipoje nurodytoms institucijoms ar organams niekaip nedraudžiama perduoti informaciją kompetentingoms institucijoms, kurios šioms gali prireikti pagal 55 straipsnį.

3. Tokiomis aplinkybėmis gautai informacijai taikomos 54 straipsnio 1 dalyje nurodytos profesinės paslapties sąlygos.

4. Esant kritinei padėčiai, nurodytai 109 straipsnio 1 dalyje, valstybės narės leidžia kompetentingoms institucijoms nedelsiant perduoti informaciją centriniams bankams, kai ta informacija yra svarbi jų atitinkamoms teisės aktais nustatytoms užduotims vykdyti, įskaitant pinigų politikos vykdymą ir susijusį likvidumo užtikrinimą, mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemų priežiūrą ir finansų sistemos stabilumo apsaugą, ir ESRV, kai ta informacija yra svarbi jos teisės aktais nustatytoms užduotims vykdyti.

---

[35] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1092/2010 dėl Europos Sąjungos finansų sistemos makrolygio rizikos ribojimo priežiūros ir Europos sisteminės rizikos valdybos įsteigimo, OL L 331, 2010 12 15, p. 1.

60 straipsnis

Informacijos perdavimas kitiems subjektams

1. Nepaisant 54 straipsnio 1 dalies ir 55 straipsnio, valstybės narės, vadovaudamosi įstatymuose nustatyta tvarka, gali leisti atskleisti tam tikrą informaciją kitoms jų centrinės valdžios administracijos tarnyboms, atsakingoms už teisės aktus, susijusius su kredito įstaigų, finansų įstaigų, investicines paslaugas teikiančių ir draudimo bendrovių priežiūra, taip pat tų tarnybų vardu veikiantiems inspektoriams.

   Tačiau informacija taip gali būti atskleista tik tada, kai tai būtina rizikos ribojimu pagrįstai kontrolei.

   Esant kritinei padėčiai, nurodytai 109 straipsnio 1 dalyje, valstybės narės leidžia kompetentingoms institucijoms atskleisti informaciją, kuri yra svarbi pirmoje pastraipoje nurodytoms visų atitinkamų valstybių narių tarnyboms.

2. Valstybės narės gali leisti atskleisti tam tikrą informaciją, susijusią su rizikos ribojimu pagrįsta institucijų priežiūra, parlamento tyrimo komitetams, audito rūmams ir kitiems už tyrimus atsakingiems valstybės narės subjektams šiomis sąlygomis:

   a) tokie subjektai turi tikslius nacionalinėje teisėje apibrėžtus įgaliojimus tirti arba tikrinti institucijų, atsakingų už įstaigų priežiūrą arba teisės aktus dėl tokios priežiūros, veiksmus;

   b) informacija tikrai yra būtina a punkte nurodytiems įgaliojimams vykdyti;

   c) prieigą prie informacijos turintiems asmenims pagal nacionalinę teisę, kuria užtikrinama, kad informacija nebūtų atskleista asmenims, kurie nėra tokių subjektų nariai arba darbuotojai, taikomi reikalavimai saugoti paslaptį;

   d) jeigu informacijos šaltinis yra kitoje valstybėje narėje, informacija negali būti atskleista be aiškaus ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimo ir gali būti atskleista tik tais tikslais, dėl kurių tos institucijos davė sutikimą.

   Jeigu atskleidžiant informaciją, susijusią su rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, tvarkomi asmens duomenys, šiuos duomenis tvarkydami pirmiau nurodyti subjektai laikosi galiojančių nacionalinių įstatymų, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB.

61 straipsnis

Informacija, gauta atlikus patikrinimą vietoje

Valstybės narės numato, kad informacija, gauta vadovaujantis 52 straipsnio 4 dalimi, 54 straipsnio 2 dalimi ir 57 straipsniu, taip pat informacija, gauta atlikus 53 straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytą patikrinimą vietoje, negali būti atskleista 60 straipsnyje nurodytais atvejais, išskyrus atvejus, kai gaunamas aiškus informaciją atskleidusių kompetentingų institucijų arba valstybės narės, kurioje atliktas patikrinimas vietoje, kompetentingų institucijų sutikimas.

62 straipsnis

Informacija apie tarpuskaitos ir atsiskaitymo paslaugas

1. Pagal šį skyrių valstybės narės kompetentingoms institucijoms niekaip nedraudžiama perduoti informaciją, nurodytą 54–56 straipsniuose, tarpuskaitos namams ar kitai panašiai įstaigai, pripažįstamai pagal nacionalinę teisę galinčia teikti tarpuskaitos ar atsiskaitymo paslaugas vienos iš jų nacionalinei rinkai, jeigu jos laikosi nuomonės, kad perduoti šią informaciją būtina, siekiant užtikrinti tinkamą tų įstaigų veikimą, kai rinkos dalyviai neįvykdo ar gali neįvykdyti įsipareigojimų. Tokiomis aplinkybėmis gautai informacijai taikomos 54 straipsnio 1 dalyje nurodytos profesinės paslapties sąlygos.

2. Tačiau valstybės narės užtikrina, kad pagal 54 straipsnio 2 dalį gautos informacijos negalima atskleisti šioje dalyje nurodytomis aplinkybėmis be aiškaus ją atskleidusių kompetentingų institucijų sutikimo.

III SKIRSNIS

ASMENŲ, ATSAKINGŲ UŽ METINIŲ IR KONSOLIDUOTŲJŲ FINANSINIŲ ATASKAITŲ TEISINĘ KONTROLĘ, PAREIGOS

63 straipsnis

Asmenų, atsakingų už metinių ir konsoliduotųjų finansinių ataskaitų teisinę kontrolę, pareigos

1. Valstybės narės nustato bent tai, kad kiekvienas įgaliotas asmuo, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EEB[36], atliekantis įstaigoje užduotį, apibūdintą Direktyvos 78/660/EEB[37] 51 straipsnyje, Direktyvos 83/349/EEB[38] 37 straipsnyje arba Direktyvos 2009/65/EB 73 straipsnyje, arba bet kokią kitą teisės aktais nustatytą užduotį, privalo nedelsdamas informuoti kompetentingas institucijas apie bet kokį su ta įstaiga susijusį faktą ar sprendimą, apie kurį tas asmuo sužinojo vykdydamas minėtą užduotį ir dėl kurio gali būti:

   a) iš esmės pažeisti įstatymai ir kiti teisės aktai, kuriais nustatomos leidimus reglamentuojančios sąlygos arba kuriais konkrečiai reglamentuojama įstaigų veikla;

   b) pakenkta įstaigos veiklos tęstinumui;

---

36 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/43/EB dėl teisės aktų nustatyto metinės finansinės atskaitomybės ir konsoliduotos finansinės atskaitomybės audito (OL L 157, 2006 6 9, p. 87).

37 1978 m. liepos 25 d. Ketvirtoji Tarybos direktyva 78/660/EEB, grindžiama Europos ekonominės bendrijos steigimo sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl tam tikrų tipų bendrovių metinių atskaitomybių, OL L 222, 1978 8 14, p. 11.

38 1983 m. birželio 13 d. Septintoji Tarybos direktyva 83/349/EEB, pagrįsta Sutarties 54 straipsnio 3 dalies g punktu, dėl konsoliduotos atskaitomybės, OL L 193, 1983 7 18, p. 1.

c) atsisakyta pareikšti nuomonę apie finansines ataskaitas arba nuspręsta pareikšti sąlyginę nuomonę.

Valstybės narės numato bent tai, kad tas asmuo taip pat privalo pranešti apie bet kokį faktą ar sprendimą, apie kurį sužinojo atlikdamas pirmoje pastraipoje apibūdintą užduotį įmonėje, kuri dėl kontrolės santykių turi glaudžių ryšių su įstaiga, kurioje jis atlieka tą užduotį.

2. Įgaliotų asmenų, kaip apibrėžta Direktyvoje 2006/43/EEB, sąžiningas informacijos suteikimas priežiūros institucijoms apie bet kokį faktą ar sprendimą, nurodytą 1 dalyje, nelaikomas jokių apribojimų dėl informacijos suteikimo, nustatytų sutartyje arba įstatymuose ar kituose teisės aktuose, pažeidimu, ir tokiems asmenims netaikoma jokia atsakomybė.

IV SKIRSNIS

PRIEŽIŪROS ĮGALIOJIMAI, ĮGALIOJIMAI TAIKYTI SANKCIJAS IR TEISĖ PATEIKTI SKUNDĄ

64 straipsnis

Priežiūros įgaliojimai

Taikant 99 straipsnį ir Reglamentą [įrašo Leidinių biuras] kompetentingos institucijos turi bent šiuos įgaliojimus:

(a) reikalauti, kad įstaigos turėtų tam tikrų nuosavų lėšų, susijusių su rizikos aspektais ir rizika, kuriai netaikomas Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 1 straipsnis, kaip kompetentingos institucijos nustato pagal 98 straipsnį;

(b) reikalauti sustiprinti tvarką, procesus, mechanizmus ir strategijas, įdiegtus siekiant laikytis 72–74 straipsnių;

(c) reikalauti, kad įstaigos taikytų specialią atidėjinių politiką ar turto vertinimo tvarką, atsižvelgdamos į nuosavų lėšų reikalavimus;

(d) uždrausti arba apriboti veiklą, sandorius arba įstaigų tinklus arba reikalauti sumažinti investicijas į veiklą, kuri kelia pernelyg didelę riziką įstaigos stabilumui;

(e) reikalauti sumažinti įstaigų veiklai, produktams ir sistemoms būdingą riziką;

(f) reikalauti, kad įstaigos ribotų kintamąjį atlyginimą kaip procentinę grynųjų pajamų dalį, jeigu jis nesuderinamas su patikimos kapitalo bazės išlaikymu;

(g) reikalauti, kad įstaigos naudotų grynąjį pelną nuosavoms lėšoms sutvirtinti, taip pat apribojant arba uždraudžiant paskirstyti jį įstaigos akcininkams arba nariams;

(h) nustatyti reikalavimus teikti papildomas ataskaitas arba jas teikti dažniau, įskaitant kapitalo ir likvidumo pozicijų ataskaitas;

(i) nustatyti turto ir įsipareigojimų terminų neatitikimo apribojimus;

(j) drausti mokėti arba paskirstyti dividendus ir palūkanas už papildomas 1 lygio kapitalo priemones.

65 straipsnis

Sankcijos

1. Valstybės narės nustato, kad jų atitinkamos kompetentingos institucijos gali skirti atitinkamas administracines sankcijas ir imtis priemonių, kai nesilaikoma Reglamento [įrašo Leidinių biuras] nuostatų arba nacionalinės teisės nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, ir užtikrina, kad jos būtų taikomos. Sankcijos ir priemonės turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasios.

2. Valstybės narės užtikrina, kad tais atvejais, kai įstaigoms, finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms kontroliuojančiosioms bendrovėms nustatomos prievolės ir jos pažeidžiamos, sankcijas būtų galima skirti valdymo organo nariams ir visiems kitiems pagal nacionalinę teisę už pažeidimą atsakingiems asmenims.

3. Kompetentingoms institucijoms suteikiami visi tyrimo įgaliojimai, būtini jų funkcijoms vykdyti. Naudodamosi savo įgaliojimais taikyti sankcijas, kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja, kad užtikrintų, kad sankcijomis ar priemonėmis būtų pasiekti norimi rezultatai, ir kad suderintų savo veiksmus spręsdamos tarpvalstybinius klausimus.

66 straipsnis

Veiklos leidimų išdavimo reikalavimai ir kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimo reikalavimai

1. Šis straipsnis taikomas:

   a) vertimuisi indėlių ar kitų grąžintinų lėšų priėmimu iš visuomenės, kai įmonė nėra kredito įstaiga, taip pažeidžiant 3 straipsnį;

   b) kredito įstaigos veiklos pradėjimui negavus veiklos leidimo, taip pažeidžiant 9 straipsnį;

   c) tiesioginiam ar netiesioginiam kredito įstaigos kvalifikuotosios akcijų paketo dalies įsigijimui arba padidinimui tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis pasiektų arba viršytų 20, 30 ar 50 proc., arba tiek, kad ta kredito įstaiga taptų patronuojamąja įmone (toliau – siūlomas įsigijimas), pirmiausia raštu apie tai nepranešus kredito įstaigos, kurios kvalifikuotąją akcijų paketo dalį siekiama įsigyti arba padidinti, kompetentingoms institucijoms, taip pažeidžiant 22 straipsnio 1 dalį;

d) tiesioginiam arba netiesioginiam kvalifikuotosios akcijų paketo dalies perleidimui arba sumažinimui tiek, kad turimų balsavimo teisių arba kapitalo dalis taptų mažesnė nei 20, 30 ar 50 proc., arba tiek, kad ta kredito įstaiga nustotų buvusi patronuojamąja įmone, apie tai raštu nepranešus kompetentingoms institucijoms, taip pažeidžiant 25 straipsnį.

2. Valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų taikomos bent toliau nurodytos administracinės sankcijos ir priemonės:

a) viešas pranešimas, kuriame nurodomas atsakingas fizinis arba juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;

b) įsakymas atsakingam fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;

c) juridiniam asmeniui – administracinės piniginės sankcijos, kurios sudarytų iki 10 proc. įmonės bendros metinės apyvartos praėjusiais veiklos metais; jeigu įmonė yra patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, atitinkama bendra metine apyvarta laikoma bendra metinė apyvarta, nurodyta pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių veiklos metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje;

d) fiziniam asmeniui – administracinės piniginės sankcijos, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR arba valstybėse narėse, kurių oficiali valiuta nėra euro, atitinkamą sumą nacionaline valiuta šios direktyvos priėmimo dieną;

e) administracinės piniginės sankcijos, kurių suma būtų iki dviejų kartų didesnė nei dėl pažeidimo gautos naudos suma, jeigu tokią naudą galima apskaičiuoti.

67 straipsnis

Kitos nuostatos

1. Šis straipsnis taikomas visomis šiomis aplinkybėmis:

(a) įstaiga veiklos leidimą gavo pateikusi klaidingą informaciją ar pasinaudojusi kitomis neteisėtomis priemonėmis, taip pažeisdama 18 straipsnio b punktą;

(b) įstaiga, sužinojusi apie bet kokios savo akcijų dalies įsigijimą ar perleidimą, dėl kurio turimų akcijų dalis viršija arba tampa mažesnė už vieną iš 22 straipsnio 1 dalyje ir 25 straipsnyje nurodytų ribų, apie tokį įsigijimą arba perleidimą neinformuoja kompetentingų institucijų, taip pažeisdama 26 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą;

(c) įstaiga, įtraukta į biržos sąrašus reguliuojamoje rinkoje, kuri nurodyta pagal Direktyvos 2004/39/EB 47 straipsnį EVPRI skelbiamame sąraše, bent kartą per metus kompetentingoms institucijoms nepateikia kvalifikuotąsias akcijų paketo dalis turinčių akcininkų ir narių vardų ir pavardžių (pavadinimų) ir tokių akcijų dalių dydžių, taip pažeisdama 26 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą;

(d) įstaigoje nėra nustatytų valdymo priemonių, kurių reikalauja kompetentingos institucijos pagal nacionalines nuostatas, kuriomis įgyvendinamas 73 straipsnis;

(e) įstaiga kompetentingoms institucijoms nepateikia informacijos apie prievolę laikytis nuosavų lėšų reikalavimų, nustatytų Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnyje, kaip reikalaujama pagal to reglamento 95 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą;

(f) įstaiga kompetentingoms institucijoms nepateikia duomenų apie kapitalo poreikį, kurių reikalaujama pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 96 straipsnį;

(g) įstaiga kompetentingoms institucijoms nepateikia informacijos apie dideles pozicijas, kaip to reikalaujama pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 383 straipsnio 1 dalį;

(h) įstaiga kompetentingoms institucijoms nepateikia informacijos apie likvidumą, kaip to reikalaujama pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 403 straipsnio 1 ir 2 dalis;

(i) įstaiga kompetentingoms institucijoms nepateikia informacijos apie finansinio sverto koeficientą, kaip to reikalaujama pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 417 straipsnio 1 dalį;

(j) įstaiga ne visada turi likvidžiojo turto, kaip to reikalaujama pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 401 straipsnį;

(k) įstaiga įgyja poziciją, kuri viršija Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 384 straipsnyje nustatytas ribas;

(l) įstaiga, kuriai būdinga kredito rizika, susijusi su pakeitimo vertybiniais popieriais pozicija, neatitinka Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 394 straipsnyje nustatytų sąlygų;

(m) įstaiga neatskleidžia informacijos pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 418 straipsnio 1–3 dalis arba 436 straipsnio 1 dalį.

2. Nepažeisdamos kompetentingų institucijų priežiūros įgaliojimų pagal 64 straipsnį, valstybės narės užtikrina, kad 1 dalyje nurodytais atvejais būtų galima taikyti bent šias administracines sankcijas ir priemones:

a) viešas pranešimas, kuriame nurodomas fizinis arba juridinis asmuo ir pažeidimo pobūdis;

b) įsakymas fiziniam arba juridiniam asmeniui nutraukti pažeidimą ir vengti pakartotinio pažeidimo;

c) įstaigos veiklos leidimo panaikinimas pagal 18 straipsnį;

d) laikinas draudimas bet kuriam įstaigos valdymo organo nariui ar bet kuriam kitam fiziniam asmeniui, kuris laikomas atsakingu, vykdyti pareigas įstaigoje;

e) juridiniam asmeniui – administracinės piniginės sankcijos, kurios sudarytų iki 10 proc. to juridinio asmens bendros metinės apyvartos praėjusiais veiklos metais; jeigu juridinis asmuo yra patronuojančiosios įmonės patronuojamoji įmonė, atitinkama bendra metine apyvarta laikoma bendra metinė apyvarta, nurodyta pagrindinės patronuojančiosios įmonės praėjusių veiklos metų konsoliduotojoje finansinėje ataskaitoje;

f) fiziniam asmeniui – administracinės piniginės sankcijos, kurios sudarytų iki 5 000 000 EUR arba valstybėse narėse, kurių oficiali valiuta nėra euro, atitinkamą sumą nacionaline valiuta šios direktyvos įsigaliojimo dieną;

g) administracinės piniginės sankcijos, kurių suma būtų iki dviejų kartų didesnė nei dėl pažeidimo gauto pelno ar išvengtų nuostolių suma, jeigu tokią naudą ar nuostolius galima nustatyti.

68 straipsnis

Sankcijų skelbimas

Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nepagrįstai nedelsdamos skelbtų apie visas sankcijas arba priemones, skirtas už Reglamento [įrašo Leidinių biuras] nuostatų arba nacionalinės teisės nuostatų, priimtų įgyvendinant šią direktyvą, pažeidimus, nurodydamos informaciją apie pažeidimo tipą ir pobūdį ir už jį atsakingų asmenų tapatybę, išskyrus tuos atvejus, kai tai sukeltų didelį pavojų finansų rinkų stabilumui. Jei dėl paskelbimo susijusioms šalims būtų padaryta neproporcinga žala, kompetentingos institucijos informaciją apie sankcijas skelbia anonimiškai.

69 straipsnis

Veiksmingas sankcijų taikymas ir kompetentingų institucijų naudojimasis įgaliojimais taikyti sankcijas

1. Valstybės narės užtikrina, kad nustatydamos administracinių sankcijų ar priemonių rūšį ir administracinių piniginių sankcijų dydį kompetentingos institucijos atsižvelgtų į visas svarbias aplinkybes, tarp jų:

a) pažeidimo sunkumą ir trukmę;

b) atsakingo fizinio ar juridinio asmens atsakomybės laipsnį;

c) atsakingo fizinio ar juridinio asmens finansinį pajėgumą, kuris nustatomas pagal bendrą atsakingo juridinio asmens apyvartą arba atsakingo fizinio asmens metines pajamas;

d) atsakingo fizinio ar juridinio asmens gauto pelno arba išvengtų nuostolių, jei juos galima nustatyti, dydį;

e) trečiųjų šalių dėl pažeidimo patirtus nuostolius, jei juos galima nustatyti;

f) atsakingo fizinio ar juridinio asmens bendradarbiavimo su kompetentinga institucija lygį;

g) ankstesnius atsakingo fizinio ar juridinio asmens pažeidimus.

2. EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį kompetentingoms institucijoms parengia gaires dėl administracinių sankcijų ir priemonių rūšių ir administracinių piniginių sankcijų dydžio.

70 straipsnis

Pranešimas apie pažeidimus

1. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos institucijos nustatytų veiksmingus mechanizmus, kuriais būtų skatinama kompetentingoms institucijoms pranešti apie Reglamento [įrašo Leidinių biuras] nuostatų ir nacionalinės teisės nuostatų, kuriomis įgyvendinama ši direktyva, pažeidimus.

2. Pagal 1 dalį taikomi bent šie mechanizmai:

a) specialios pranešimų apie pažeidimus gavimo ir tolesnių veiksmų procedūros;

b) tinkama įstaigų darbuotojų, kurie demaskuoja toje įstaigoje padarytus pažeidimus, apsauga;

c) asmens duomenų, susijusių su asmeniu, kuris praneša apie pažeidimus, ir su fiziniu asmeniu, kuris įtariamas padaręs pažeidimą, apsauga laikantis Direktyvoje 95/46/EB nustatytų principų.

3. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos įdiegtų tinkamas procedūras, pagal kurias jų darbuotojai įstaigos viduje specialiu kanalu galėtų pranešti apie pažeidimus.

71 straipsnis

Teisė pateikti skundą

Valstybės narės užtikrina, kad sprendimus ir priemones, priimamus laikantis įstatymų ir kitų teisės aktų, priimtų vadovaujantis šia direktyva arba Reglamentu [įrašo Leidinių biuras], būtų galima apskųsti. Šis principas taikomas ir tada, kai pateikus prašymą gauti veiklos leidimą ir kartu pateikus visą pagal galiojančias nuostatas reikalingą informaciją per šešis mėnesius nepriimamas sprendimas dėl to prašymo.

2 skyrius

Peržiūros procesai

I SKIRSNIS

VIDAUS KAPITALO PAKANKAMUMO VERTINIMO PROCESAS

72 straipsnis

Vidaus kapitalas

Įstaigos taiko patikimas, veiksmingas ir išbaigtas strategijas ir procesus, siekdamos nuolat vertinti ir palaikyti vidaus kapitalo, kurį jos laiko pakankamu atitinkamo pobūdžio ir lygio rizikai, su kuria susiduria arba gali susidurti, padengti, sumas, tipus ir paskirstymą.

Šios strategijos ir procesai viduje nuolat peržiūrimi, siekiant užtikrinti, kad jie būtų išsamūs ir proporcingi atitinkamos įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui.

II SKIRSNIS

ĮSTAIGŲ TVARKA, PROCESAI IR MECHANIZMAI

1 POSKIRSNIS

BENDRIEJI PRINCIPAI

73 straipsnis

Procedūros ir vidaus kontrolės mechanizmai

1. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad visose įstaigose būtų nustatytos tvirtos valdymo priemonės, įskaitant aiškią organizacinę struktūrą su tiksliai apibrėžta, skaidria ir nuoseklia atsakomybe, veiksmingi rizikos, su kuria kredito įstaiga susiduria arba gali susidurti, nustatymo, valdymo, stebėsenos ir pranešimo apie tokią riziką procesai, tinkami vidaus kontrolės mechanizmai, įskaitant patikimas valdymo ir apskaitos procedūras, ir atlyginimų politika ir praktika, deranti su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu ir skatinanti tokį valdymą.

2. 1 dalyje nurodyta tvarka, procesai ir mechanizmai yra išsamūs ir proporcingi įstaigos veiklos pobūdžiui, mastui ir sudėtingumui. Atsižvelgiama į 2 ir 3 poskirsniuose nustatytus techninius kriterijus.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose patikslina 1 dalyje nurodytą tvarką, procesus ir mechanizmus remdamasi 2 dalyje išdėstytais proporcingumo ir išsamumo principais.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

EBI šiuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2015 m. gruodžio 31 d.

74 straipsnis

Atlyginimų politikos priežiūra

1. Kompetentingos institucijos naudoja informaciją, surinktą vadovaujantis atskleidimo kriterijais, nustatytais Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 435 straipsnio 1 dalyje, lyginamajai atlyginimų tendencijų ir praktikos analizei atlikti. Tą informaciją kompetentingos institucijos teikia EBI.

2. EBI pateikia patikimos atlyginimų politikos, atitinkančios 88 straipsnyje nustatytus principus, gaires. Šiose gairėse atsižvelgiama į patikimos atlyginimų politikos principus, išdėstytus 2009 m. balandžio 30 d. Komisijos rekomendacijoje dėl finansinių paslaugų sektoriaus atlyginimų nustatymo politikos[39].

EVPRI glaudžiai bendradarbiauja su EBI, kad būtų parengtos darbuotojų, kurie dalyvauja teikiant investicines paslaugas ir vykdant investicinę veiklą, kaip nustatyta Direktyvos 2004/39/EB 4 straipsnio 1 dalies 2 punkte, atlyginimų politikos gairės.

EBI informaciją, gautą iš kompetentingų institucijų, pagal 3 dalį naudoja lyginamajai atlyginimų tendencijų ir praktikos analizei atlikti Sąjungos lygmeniu.

3. Kompetentingos institucijos renka informaciją apie asmenų, kurių atlyginimas sudaro bent 1 mln. EUR, skaičių įstaigose, taip pat apie susijusią verslo sritį ir pagrindinius darbo užmokesčio, premijos, ilgalaikės premijos ir pensijos įmokos elementus. Ta informacija perduodama EBI, kuri skelbia apibendrintą informaciją pagal buveinės valstybes nares naudodama bendrą ataskaitų teikimo formą. EBI gali parengti gaires, skirtas šios dalies įgyvendinimui palengvinti ir surinktos informacijos nuoseklumui užtikrinti.

---

[39] C(2009) 3159.

2 POSKIRSNIS

RIZIKOS VALDYMO IR VERTINIMO TECHNINIAI KRITERIJAI

75 straipsnis

Rizikos vertinimas

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad valdymo organas tvirtintų ir reguliariai peržiūrėtų rizikos, su kuria įstaiga susiduria arba gali susidurti, įskaitant makroekonominės aplinkos, kurioje ta įstaiga veikia, riziką, susijusią su verslo ciklo būsena, prisiėmimo, valdymo, stebėjimo ir mažinimo strategiją ir politiką.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad atlikdamas priežiūros funkciją valdymo organas skirtų pakankamai laiko rizikos klausimams nagrinėti.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos įsteigtų rizikos valdymo komitetą, kurį sudarytų valdymo organo nariai, atitinkamoje įstaigoje neinantys jokių vykdomųjų pareigų. Rizikos valdymo komiteto nariai turi tinkamų žinių, įgūdžių ir kompetencijos, kad visiškai suprastų ir kontroliuotų įstaigos rizikos strategiją ir įstaigai priimtiną riziką.

   Rizikos valdymo komitetas pataria valdymo organui, atliekančiam priežiūros funkciją, dėl bendros esamos ir būsimos įstaigai priimtinos rizikos bei strategijos ir padeda valdymo organui, atliekančiam priežiūros funkciją, prižiūrėti, kaip ta strategija įgyvendinama.

   Kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į kredito įstaigos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, gali leisti įstaigai nesteigti atskiro rizikos komiteto.

4. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad rizikos valdymo komitetas, o jeigu toks komitetas nėra įsteigtas – valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją, reguliariai bendrautų su įstaigos rizikos valdymo funkciją atliekančiais asmenimis ir, kai reikia, turėtų galimybę konsultuotis su išorės ekspertais.

   Rizikos valdymo komitetas, o jeigu jis nėra įsteigtas – valdymo organas, atliekantis priežiūros funkciją, nustato iš vyresniosios vadovybės gautinos informacijos apie riziką pobūdį, kiekį, formatą ir pateikimo dažnumą.

5. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigų rizikos valdymo funkcija būtų atskirta nuo veiklos ir valdymo funkcijų ir kad ją atliekantys asmenys būtų pakankamai autoritetingi, svarbūs, turėtų išteklių ir galėtų kreiptis į valdymo organą.

   Rizikos valdymo funkciją atliekantys asmenys atsako už rizikos pozicijų nustatymą, vertinimą ir pranešimą apie jas. Rizikos valdymo funkciją atliekantys asmenys aktyviai dalyvauja rengiant įstaigos rizikos strategiją ir priimant visus reikšmingus sprendimus dėl rizikos valdymo. Rizikos valdymo funkciją atliekantys asmenys turi gebėti pateikti visapusišką visų įstaigos rizikos rūšių apžvalgą.

Rizikos valdymo funkciją atliekantys asmenys, kai reikia, turi galimybę atsiskaityti tiesiogiai valdymo organui, atliekančiam priežiūros funkciją, nepriklausomai nuo vyresniosios vadovybės.

Rizikos valdymo funkciją atliekančių asmenų vadovas yra nepriklausomas vyresnysis vykdomasis pareigūnas, kuriam tenka aiški atsakomybė už rizikos valdymo funkciją. Kai dėl įstaigos veiklos pobūdžio, masto ir sudėtingumo nėra pagrįsta specialiai tam skirti asmenį, kitas tos įstaigos vyresnysis darbuotojas gali atlikti šią funkciją su sąlyga, kad dėl to nekyla interesų konfliktas.

Rizikos valdymo funkciją atliekančių asmenų vadovas atleidžiamas tik iš anksto pritarus valdymo organui, atliekančiam priežiūros funkciją, ir, kai reikia, turi galimybę tiesiogiai bendrauti su valdymo organu, atliekančiu priežiūros funkciją.

76 straipsnis

Vidaus metodai nuosavų lėšų poreikiui apskaičiuoti

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos imtųsi tinkamų veiksmų, kad parengtų vidaus reitingais pagrįstus metodus nuosavų lėšų poreikiui, reikalingam kredito rizikai padengti, apskaičiuoti, kai jų pozicijos absoliučia išraiška yra reikšmingos ir kai jos tuo pat metu turi daug reikšmingų sandorio šalių.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos imtųsi tinkamų veiksmų, kad parengtų ir naudotų vidaus modelius nuosavų lėšų poreikiui, reikalingam skolos priemonių prekybos knygoje specifinei rizikai padengti, apskaičiuoti kartu su vidaus modeliais nuosavų lėšų poreikiui, reikalingam įsipareigojimų neįvykdymo ir kredito reitingo pasikeitimo rizikai padengti, apskaičiuoti, kai specifinės rizikos pozicijos absoliučia išraiška yra reikšmingos ir kai kredito įstaigos turi daug reikšmingų skirtingų emitentų skolos priemonių pozicijų.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose išsamiau apibrėžia 1 ir 2 dalyse nurodytą pozicijų, kurios absoliučia išraiška yra reikšmingos, sąvoką ir nustato reikšmingų sandorio šalių ir skirtingų emitentų skolos priemonių pozicijų didelių skaičių ribas. EBI šių techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 14 straipsnyje nustatyta tvarka.

77 straipsnis

Kredito ir sandorio šalies rizika

Kompetentingos institucijos užtikrina, kad:

(a) kredito suteikimo proceso kriterijai būtų pagrįsti ir aiškiai apibrėžti. Kredito patvirtinimo, pakeitimo, atnaujinimo ir refinansavimo procesas būtų aiškiai apibrėžtas;

(b) įstaigos taikytų vidaus metodikas, leidžiančias joms įvertinti atskirų paskolos gavėjų, vertybinių popierių ar sandorio šalių pozicijų kredito riziką, taip pat kredito riziką portfelio lygmeniu. Visų pirma, vidaus metodikos neturi būti vien tik arba mechaniškai paremtos išorės reitingais. Kai nuosavų lėšų poreikis nustatomas remiantis išorinės kredito rizikos vertinimo institucijos (angl. ECAI) reitingu arba tuo, kad pozicija nėra reitinguojama, įstaigos naudoja savo metodikas, kad įvertintų kredito rizikos, kuri gali būti susijusi su tuo nuosavų lėšų poreikiu, eiliškumo tinkamumą ir atsižvelgia į rezultatą skirstydamos vidaus kapitalą;

(c) įvairūs su kredito rizika susiję įstaigų portfeliai ir pozicijos, taip pat probleminiams kreditams identifikuoti ir valdyti bei tinkamiems vertės koregavimams ir atidėjiniams nustatyti, būtų nuolat administruojami ir stebimi taikant veiksmingas sistemas;

(d) kredito portfelių diversifikavimas būtų pakankamas atsižvelgiant į įstaigos tikslinę rinką ir bendrą kreditavimo strategiją.

78 straipsnis

Likutinė rizika

Kompetentingos institucijos užtikrina, kad rizika, jog įstaigų taikomos pripažintos kredito rizikos mažinimo priemonės gali būti mažiau veiksmingos, nei tikėtasi, būtų vertinama ir kontroliuojama remiantis rašytine politika ir procedūromis.

79 straipsnis

Koncentracijos rizika

Kompetentingos institucijos užtikrina, kad koncentracijos rizika, atsirandanti dėl sandorio šalių, tarp jų ir pagrindinių sandorio šalių, pozicijų, susijusių sandorio šalių grupių pozicijų, tam pačiam ekonomikos sektoriui ar geografiniam regionui priklausančių sandorio šalių pozicijų, dėl panašios veiklos arba biržos prekių atsirandančių pozicijų, dėl kredito rizikos mažinimo metodikos pritaikymo, įskaitant visų pirma riziką, susijusią su didelėmis netiesioginėmis kredito pozicijomis (pvz., vieno užtikrinimo priemonės emitento), būtų vertinama ir kontroliuojama remiantis rašytine politika ir procedūromis.

80 straipsnis

Pakeitimo vertybiniais popieriais rizika

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad rizika, atsirandanti dėl pakeitimo vertybiniais popieriais sandorių, kurių atžvilgiu kredito įstaiga yra investuotoja, iniciatorė arba rėmėja, įskaitant reputacijos riziką (pvz., riziką, kuri kyla dėl sudėtingų struktūrų ar produktų), būtų vertinama ir kontroliuojama taikant tinkamas procedūras ir politiką, siekiant užtikrinti, kad vertinant ir valdant riziką, būtų visapusiškai atsižvelgta į ekonominį sandorio turinį.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigose, kurios yra atnaujinamų pozicijų pakeitimo vertybiniais popieriais su išankstinės amortizacijos nuostata iniciatorės,

būtų parengti likvidumo planai, kuriuose įvertinamos ir planuotos, ir išankstinės amortizacijos pasekmės.

81 straipsnis

Rinkos rizika

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų įgyvendinta politika ir procesai, skirti visiems svarbiausiems rinkos rizikos šaltiniams bei rinkos rizikos padariniams nustatyti ir valdyti.

2. Kai trumposios pozicijos turi būti įvykdytos prieš įvykdant ilgąsias pozicijas, kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos taip pat imtųsi priemonių dėl likvidumo trūkumo rizikos.

3. Vidaus kapitalas yra pakankamas reikšmingai rinkos rizikai, neįtrauktai į nuosavų lėšų poreikį, padengti.

   Įstaigos, kurios apskaičiuodamos pozicijų rizikos nuosavų lėšų poreikį pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyrių, yra tarpusavyje užskaičiusios vienos ar kelių akcijų, sudarančių akcijų indeksą, pozicijas su viena ar keliomis pozicijomis, kurias sudaro akcijų indeksų ateities sandoris arba kitas akcijų indekso produktas, turi pakankamai vidaus kapitalo padengti pagrindinei nuostolių rizikai, kuri kyla dėl to, kad tokio ateities sandorio arba kito produkto vertės pokyčiai nesutaps su juos sudarančių akcijų vertės pokyčiais; įstaigos taip elgiasi ir tada, kai turi priešingas akcijų indeksų ateities sandorių pozicijas, kurios skiriasi savo terminais arba sudėtimi arba ir terminais, ir sudėtimi.

   Naudodamos Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 334 straipsnyje numatytą vertinimą, įstaigos užtikrina, kad turėtų pakankamai vidaus kapitalo padengti nuostolių rizikai, kuri atsiranda nuo pradinio įsipareigojimo iki kitos darbo dienos.

82 straipsnis

Palūkanų normos rizika iš ne prekybos knygos veiklos

Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos įdiegtų sistemas, skirtas rizikai, atsirandančiai dėl galimų palūkanų normų svyravimų, turinčių įtakos įstaigos ne prekybos veiklai, vertinti ir valdyti.

83 straipsnis

Operacinė rizika

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos įdiegtų politiką ir procesus, skirtus operacinei rizikai, įskaitant retai pasitaikančius didelio poveikio įvykius, vertinti ir valdyti. Įstaigos aiškiai nurodo, kas toje politikoje ir procedūrose sudaro operacinę riziką.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų parengti nepaprastosios padėties ir veiklos tęstinumo planai, siekiant užtikrinti nepertraukiamą įstaigos veiklą ir apriboti nuostolius rimtų veiklos sutrikimų atveju.

84 straipsnis

Likvidumo rizika

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad atitinkamu laikotarpiu, įskaitant tą pačią dieną, įstaigos turėtų patikimas likvidumo rizikos identifikavimo, vertinimo, valdymo ir stebėsenos strategijas, politiką, procesus ir sistemas, kad įstaigos išlaikytų pakankamo dydžio likvidumo atsargas. Šios strategijos, politika, procesai ir sistemos pritaikomi prie verslo linijų, valiutų, filialų ir juridinių asmenų ir apima tinkamus likvidumo sąnaudų, naudos ir rizikos paskirstymo mechanizmus.

2. 1 dalyje nurodytos strategijos, politika, procesai ir sistemos yra proporcingi įstaigų sudėtingumui, rizikos pobūdžiui, veiklos aprėpčiai ir valdymo organo nustatytai priimtinai rizikai ir atspindi įstaigos svarbą kiekvienoje valstybėje narėje, kurioje ji vykdo veiklą. Įstaigos praneša apie priimtiną riziką visoms atitinkamoms verslo linijoms.

3. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos parengtų lėšų pozicijų identifikavimo, vertinimo, valdymo ir stebėjimo metodikas. Šios metodikos apima esamus ir planuojamus reikšmingus pinigų srautus, susijusius su turtu, įsipareigojimais, nebalansiniais straipsniais, įskaitant neapibrėžtuosius įsipareigojimus ir galimą reputacijos rizikos poveikį.

4. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos skirtų turimą įkeistą turtą nuo nesuvaržyto turto visada, ypač esant kritinei padėčiai. Jos taip pat atsižvelgia į juridinį asmenį, kuriame laikomas turtas, šalį, kurioje turtas teisiškai įregistruotas registre arba sąskaitoje, taip pat į turto tinkamumą ir stebi, kaip būtų galima jį laiku panaudoti.

5. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos taip pat atsižvelgtų į galiojančius teisinius, reguliavimo ir veiklos apribojimus, taikomus galimam likvidumo ir nesuvaržyto turto perleidimui tarp subjektų ir EEE, ir ne EEE.

6. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos numatytų įvairias likvidumo rizikos mažinimo priemones, įskaitant ribų sistemą ir likvidumo atsargas, kad galėtų atlaikyti įvairius skirtingų nepalankiausių sąlygų įvykius, tinkamai diversifikuotą finansavimo struktūrą ir galimybę pasinaudoti finansavimo šaltiniais. Tos priemonės reguliariai peržiūrimos.

7. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad būtų numatyti alternatyvūs su likvidumo pozicijomis ir rizikos mažinimo priemonėmis susiję scenarijai, o sprendimų dėl lėšų pozicijos prielaidos būtų reguliariai peržiūrimos. Todėl alternatyvūs scenarijai visų pirma yra susiję su nebalansiniais straipsniais ir kitais galimais įsipareigojimais, įskaitant specialiosios paskirties pakeitimo vertybiniais popieriais subjektus (SPPVPS) arba kitus specialiosios paskirties subjektus, kaip nurodyta Reglamente

[įrašo Leidinių biuras], kurių atžvilgiu įstaiga veikia kaip rėmėja arba suteikia reikšmingą likvidumo palaikymo paramą.

8. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos atsižvelgtų į galimą konkrečios įstaigos, visos rinkos ir bendrojo alternatyvių scenarijų poveikį. Būtina atsižvelgti į skirtingus laikotarpius ir įvairaus laipsnio nepalankias sąlygas.

9. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos koreguotų savo strategijas, vidaus politiką bei ribas, susijusias su likvidumo rizika, ir parengtų veiksmingus nepaprastosios padėties planus, atsižvelgdamos į 7 dalyje numatytų alternatyvių scenarijų rezultatus.

10. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos būtų parengusios likvidumo atkūrimo planus, kuriuose nustatomos tinkamos strategijos ir tinkamos įgyvendinimo priemonės, skirtos galimiems likvidumo trūkumams, įskaitant susijusius su kitoje valstybėje narėje įsteigtais filialais, šalinti. Šie planai reguliariai testuojami, atnaujinami remiantis 7 dalyje numatytų alternatyvių scenarijų rezultatais, apie juos pranešama vyresniajai vadovybei, kuri juos patvirtina, kad būtų galima atitinkamai pakoreguoti vidaus politiką ir procesus. Įstaigos iš anksto imasi būtinų veiksmų, kad likvidumo atkūrimo planus būtų galima nedelsiant įgyvendinti. Kredito įstaigų atveju tokie veiksmai apima užtikrinimo priemones, kurias būtų galima nedelsiant panaudoti centrinių bankų finansavimo tikslais. Jeigu reikia, tai taip pat apima ir užtikrinimo priemones kitos valstybės narės arba trečiosios šalies, kurios pozicijų turi ta kredito įstaiga, valiuta ir, jeigu reikia veiklos požiūriu, priimančiosios valstybės narės arba trečiosios šalies, kurios valiuta ji turi pozicijų, teritorijoje.

85 straipsnis

Pernelyg didelio finansinio sverto rizika

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaiga taikytų pernelyg didelio finansinio sverto rizikos identifikavimo, valdymo ir stebėsenos politiką ir procesus. Pernelyg didelio finansinio sverto rizikos rodikliai yra finansinio sverto koeficientas, nustatomas pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 416 straipsnį, ir turto bei įsipareigojimų neatitikimai.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos pernelyg didelio finansinio sverto riziką valdytų atsargiai, deramai atsižvelgdamos į galimą pernelyg didelio finansinio sverto rizikos padidėjimą įstaigos nuosavoms lėšoms sumažėjus dėl numatytų arba realizuotų nuostolių, atsižvelgiant į taikomas apskaitos taisykles. Todėl įstaigos turi gebėti atlaikyti įvairius skirtingų nepalankiausių sąlygų įvykius, susijusius su pernelyg didelio finansinio sverto rizika.

3 POSKIRSNIS

VALDYMAS

86 straipsnis

Valdymo priemonės

1. Valstybės narės užtikrina, kad valdymo organas nustatytų ir prižiūrėtų valdymo priemonių, kuriomis užtikrinamas veiksmingas ir nuosaikus įstaigos valdymas, įskaitant pareigų atskyrimą organizacijoje ir interesų konfliktų prevenciją, įgyvendinimą.

   Šios priemonės atitinka šiuos principus:

   (a) valdymo organas prisiima bendrą atsakomybę už įstaigą, įskaitant įstaigos strateginių tikslų, rizikos strategijos bei vidaus valdymo tvirtinimą ir įgyvendinimo priežiūrą;

   (b) valdymo organas atsako už veiksmingą vyresniosios vadovybės priežiūrą;

   (c) įstaigos valdymo organo pirmininkas vienu metu toje pačioje įstaigoje gali eiti vykdomojo direktoriaus pareigas tik tuomet, jeigu tai pagrįsta ir yra gautas kompetentingų institucijų leidimas.

   Kompetentingos institucijos užtikrina, kad valdymo organas stebėtų ir periodiškai vertintų įstaigos valdymo priemonių veiksmingumą ir imtųsi tinkamų veiksmų trūkumams šalinti.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos įsteigtų valdymo organo narių skyrimo komitetą, kurį sudaro valdymo organo nariai, atitinkamoje įstaigoje neinantys jokių vykdomųjų pareigų.

   Valdymo organų narių skyrimo komitetas atlieka šias funkcijas:

   a) nustato ir rekomenduoja valdymo organui, vykdančiam priežiūros funkcijas, tvirtinti kandidatus į valdymo organą. Tai darydamas valdymo organo narių skyrimo komitetas įvertina valdymo organo narių žinių, įgūdžių, įvairovės ir patirties pusiausvyrą, parengia konkrečiam postui taikomų pareigų ir gebėjimų aprašymą ir įvertina, kiek šiam darbui turėtų būti skiriama laiko;

   b) periodiškai vertina valdymo organo struktūrą, dydį, sudėtį bei darbo rezultatus ir teikia valdymo organui, vykdančiam priežiūros funkcijas, rekomendacijas dėl pakeitimų;

   c) periodiškai vertina pavienių valdymo organo narių ir viso valdymo organo žinias, įgūdžius bei patirtį ir savo vertinimus teikia valdymo organui, vykdančiam priežiūros funkcijas;

d) periodiškai peržiūri valdymo organo vykdomą vyresniosios vadovybės atrankos bei skyrimo politiką ir teikia rekomendacijas valdymo organui.

Vykdydamas savo pareigas, valdymo organo narių skyrimo komitetas gali naudoti visų formų išteklius, kuriuos jis laiko tinkamais, tarp jų išorės konsultacijas, ir tam iš įstaigos gauna tinkamą finansavimą.

Kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į įstaigos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, gali leisti įstaigai nekurti atskiro valdymo organo narių skyrimo komiteto.

Ši dalis netaikoma, jei pagal nacionalinę teisę valdymo organo kompetencija neapima savo narių skyrimo proceso.

87 straipsnis

Valdymo organas

1. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad visi bet kurios įstaigos valdymo organo nariai visada būtų pakankamai geros reputacijos, turėtų pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties, taip pat skirtų pakankamai laiko savo pareigoms vykdyti. Visų pirma valdymo organo nariai turi vykdyti šiuos reikalavimus:

(a) Valdymo organo nariai skiria pakankamai laiko savo funkcijoms įstaigoje atlikti. Vienu metu jie gali derinti pareigas taikydami ne daugiau kaip vieną šių pareigų derinį:

i) vieno vykdomojo direktoriaus ir dviejų nevykdomųjų direktorių pareigas;

ii) keturių nevykdomųjų direktorių pareigas.

Tos pačios grupės atliekamos vykdomojo arba nevykdomojo direktoriaus pareigos laikomos vieno direktoriaus pareigomis.

Kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į konkrečias aplinkybes ir įstaigos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, gali leisti įstaigos valdymo organo nariui derinti daugiau direktorių pareigų, nei leidžiama, jei tai šiam nariui netrukdo skirti pakankamai laiko savo funkcijoms vykdyti įstaigoje.

(b) Visi valdymo organo nariai kartu turi pakankamai žinių, įgūdžių ir patirties, kad gebėtų suprasti įstaigos veiklą, įskaitant pagrindinę riziką.

(c) Kiekvienas valdymo organo narys veikia sąžiningai, dorai ir savarankiškai, kad prireikus veiksmingai kvestionuotų vyresniosios vadovybės sprendimus.

2. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos skirtų pakankamai žmogiškųjų ir finansinių išteklių valdymo organo narių pradiniam ir vėlesniam mokymui.

3. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos taikytų įvairovės principą kaip vieną iš valdymo organo narių atrankos kriterijų. Visų pirma, įstaigos taiko politiką,

kuria skatinama valdymo organo narių įvairovė lyties, amžiaus, geografijos, išsilavinimo ir profesijos požiūriu.

4. Kompetentingos institucijos naudoja surinktą informaciją pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 422 straipsnyje nustatytus informacijos atskleidimo kriterijus lyginamajai įvairovės praktikos analizei atlikti. Šią informaciją kompetentingos institucijos teikia EBI. EBI šią informaciją naudoja lyginamajai įvairovės praktikos analizei atlikti Sąjungos lygmeniu.

5. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose nurodo:

(a) ką reiškia pakankamas laikas, kurį valdymo organo narys turi skirti savo funkcijoms vykdyti, atsižvelgiant į konkrečias aplinkybes ir įstaigos veiklos pobūdį, mastą ir sudėtingumą, ir į kurį kompetentingos institucijos privalo atsižvelgti leisdamos įstaigos valdybos organo nariui derinti daugiau direktoriaus pareigų, negu nurodyta 1 dalies a punkte;

(b) ką reiškia 1 dalies b punkte nurodytos pakankamos valdymo organo narių kartu turimos žinios, įgūdžiai ir patirtis;

(c) ką reiškia 1 dalies c punkte nurodytas valdymo organo nario veikimas sąžiningai, dorai ir savarankiškai;

(d) ką reiškia 2 dalyje nurodyti pakankami žmogiškieji ir finansiniai ištekliai valdymo organo nariams pradiniam ir vėlesniam mokymui;

(e) ką reiškia 3 dalyje nurodyta įvairovė, į kurią reikia atsižvelgti atrenkant valdymo organo narius.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

EBI šiuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia Komisijai iki 2015 m. gruodžio 31 d.

88 straipsnis

Atlyginimų politika

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos taikytų straipsnius nuo 88 straipsnio 2 dalies iki 91 straipsnio įmonių grupės, patronuojančiosios bendrovės ir patronuojamosios įmonės lygmenimis, įskaitant įmones, įsteigtas finansų centruose lengvatinių mokesčių zonose.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad formuodamos ir taikydamos darbuotojų, kurių profesinė veikla turi esminį poveikį įstaigų rizikos pobūdžiui, įskaitant vyresniąją vadovybę, už riziką atsakingus, kontrolės funkcijas atliekančius darbuotojus ir visus darbuotojus, kurie gauna visą atlyginimą, priskiriamą tai pačiai atlyginimų grupei kaip ir vyresnioji vadovybė ir už riziką atsakingi darbuotojai, viso atlyginimo politiką, įskaitant darbo užmokesčio ir savo nuožiūra planuojamų išmokėti pensijų politiką, įstaigos laikytųsi toliau išvardytų principų tokiu būdu ir

tokiu mastu, kad atsižvelgtų į savo dydį, vidaus organizaciją ir veiklos pobūdį, aprėptį ir sudėtingumą:

a) atlyginimų politika dera su patikimu ir veiksmingu rizikos valdymu ir skatina tokį valdymą, bet neskatina prisiimti rizikos, kuri viršytų įstaigos toleruojamos rizikos lygį;

b) atlyginimų politika atitinka įstaigos verslo strategiją, tikslus, vertybes ir ilgalaikius interesus ir apima priemones, kuriomis siekiama išvengti interesų konfliktų;

c) įstaigos valdymo organas, atlikdamas priežiūros funkciją, tvirtina ir periodiškai peržiūri bendruosius atlyginimų politikos principus ir atsako už tos politikos įgyvendinimą;

d) bent kartą per metus atliekama atlyginimų politikos įgyvendinimo centralizuota ir nepriklausoma vidaus peržiūra, tikrinant atitiktį valdymo organo, atliekančio priežiūros funkciją, patvirtintai atlyginimų politikai ir tvarkai;

e) darbuotojai, vykdantys kontrolės funkcijas, turi atitinkamus įgaliojimus ir yra nepriklausomi nuo verslo padalinių, kuriuos jie prižiūri, ir jų atlyginimas už darbą siejamas su jų funkcijomis numatytų tikslų vykdymu, neatsižvelgiant į veiklos sričių, kurias jie kontroliuoja, rezultatus;

f) už rizikos valdymą ir atitikties kontrolę atsakingų vadovaujamų darbuotojų atlyginimus tiesiogiai prižiūri atlyginimų komitetas, nurodytas 91 straipsnyje, arba, jei toks komitetas nėra įsteigtas, valdymo organas, atlikdamas priežiūros funkciją.

89 straipsnis

Įstaigos, kurios naudojasi valstybės pagalba

Tuo atveju, kai įstaigos naudojasi išskirtine valstybės pagalba, be 88 straipsnio 2 dalyje nurodytų principų, papildomai taikomi šie principai:

(a) kintamosios atlyginimo dalies dydis griežtai ribojamas kaip tam tikra grynųjų pajamų procentinė dalis, kai jis nesuderinamas su patikimos kapitalo bazės išlaikymu ir su tuo, kad tinkamu laiku būtų sustabdyta valstybės pagalba;

(b) atitinkamos kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos restruktūrizuotų atlyginimus taip, kad jie atitiktų patikimam rizikos valdymui ir ilgalaikiam augimui keliamus reikalavimus, be kita ko, kai reikia, nustatant asmenų, kurie veiksmingai vadovauja kredito įstaigos veiklai, kaip apibrėžta 13 straipsnio 1 dalyje, atlyginimų ribas;

(c) asmenims, kurie veiksmingai vadovauja įstaigos veiklai, kaip apibrėžta 13 straipsnio 1 dalyje, kintamoji atlyginimo dalis nemokama, nebent tai yra pagrįsta.

90 straipsnis

Kintamosios atlyginimo dalys

1. Be 88 straipsnio 2 dalyje išdėstytų principų, kintamosioms atlyginimo dalims papildomai taikomi šie principai:

(a) kai atlyginimas susietas su veiklos rezultatais, visa atlyginimo suma yra pagrįsta bendru atskiro asmens bei atitinkamo verslo padalinio veiklos rezultatų ir bendrų įstaigos rezultatų vertinimu, o vertinant atskiro asmens veiklos rezultatus atsižvelgiama į finansinius ir nefinansinius kriterijus;

(b) vertinimas vykdomas atsižvelgiant į daugelio metų rezultatus, užtikrinant, kad vertinimo procese būtų remiamasi ilgalaikės veiklos rezultatais ir kad faktinis atlyginimo sudedamųjų dalių, priklausančių nuo rezultatų, dydis būtų paskirstomas per laikotarpį, atitinkantį kredito įstaigos verslo ciklą ir jos veiklos riziką;

(c) visas kintamasis atlyginimas neriboja įstaigos gebėjimo stiprinti kapitalo bazę;

(d) garantuotas kintamasis atlyginimas yra išimtinis, pasitaiko tik samdant naujus darbuotojus ir apsiriboja pirmaisiais įdarbinimo metais;

(e) fiksuotoji ir kintamoji atlyginimo dalys tinkamai subalansuotos, o fiksuotoji dalis sudaro pakankamai didelę viso atlyginimo dalį, kad būtų galima vykdyti visiškai lanksčią politiką, susijusią su kintamosiomis atlyginimo dalimis, įskaitant galimybę nemokėti kintamosios atlyginimo dalies;

(f) įstaigos nustato atitinkamus santykius tarp fiksuotosios ir kintamosios viso atlyginimo dalies;

(g) su ankstyvu sutarties nutraukimu susijusios išmokos nustatomos atsižvelgiant į veiklos rezultatus, pasiektus per tam tikrą laiką, ir taip, kad jomis nebūtų atlyginama už prastus rezultatus;

(h) veiklos rezultatų vertinimas, naudojamas kintamosioms atlyginimo dalims arba kintamųjų atlyginimo dalių fondams apskaičiuoti, apima vertinimą pagal visų tipų dabartinę ir būsimą riziką ir turi būti atsižvelgiama į kapitalo sąnaudas ir reikalingą likvidumą;

(i) skiriant kintamąsias atlyginimo dalis kredito įstaigoje atsižvelgiama į visų tipų dabartinę ir būsimą riziką;

(j) didelė dalis, kuri yra ne mažesnė kaip 50 proc. kintamosios atlyginimo dalies, sudaryta nustačius tinkamą pusiausvyrą tarp:

i) akcijų ar lygiaverčių nuosavybės teisių, atsižvelgiant į atitinkamos įstaigos teisinę struktūrą, arba nebiržinės įstaigos atveju – su akcijomis susijusių priemonių ar lygiaverčių nepiniginių priemonių,

ii) kai tikslinga, kitų priemonių, kaip apibrėžta Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 49 straipsnyje, tinkamai atspindinčių veiklą galinčios tęsti įstaigos kredito kokybę.

Šiame punkte nurodytoms priemonėms taikoma tinkama išsaugojimo politika, skirta paskatoms suderinti su įstaigos ilgesnio laikotarpio interesais. Valstybės narės ar jų kompetentingos institucijos gali nustatyti tų priemonių tipų ar struktūros apribojimus arba atitinkamai uždrausti tam tikras priemones. Šis punktas taikomas ir kintamajai atlyginimo daliai, atidedamai pagal k punktą, ir neatidedamai kintamajai atlyginimo daliai;

(k) didelė dalis, kuri yra ne mažesnė kaip 40 proc. kintamosios atlyginimo dalies, atidedama laikotarpiui, kurio trukmė yra ne trumpesnė kaip treji–penkeri metai ir kuris tinkamai suderinamas su verslo pobūdžiu, jo rizika ir atitinkamo darbuotojo veikla.

Į atlyginimą, mokamą pagal atidėjimo tvarką, teisės suteikiamos ne greičiau kaip *pro rata* pagrindu. Jeigu kintamosios atlyginimo dalies suma yra itin didelė, atidedama ne mažiau kaip 60 proc. tos sumos. Atidėjimo laikotarpio trukmė nustatoma atsižvelgiant į verslo ciklą, pobūdį, riziką ir atitinkamo darbuotojo veiklą;

(l) kintamosios atlyginimo dalies, apimant ir atidedamą dalį, mokėjimas arba teisių suteikimas į ją galimas tik tuomet, jei jis yra tvarus, atsižvelgiant į bendrą kredito įstaigos finansinę padėtį, ir siejamas su kredito įstaigos, verslo padalinio ir atitinkamo asmens veiklos rezultatais.

Nepažeidžiant bendrųjų nacionalinės sutarčių ir darbo teisės principų, bendroji kintamoji atlyginimo dalis paprastai labai sumažinama, jei įstaigos finansinės veiklos rezultatai yra menkesni arba neigiami, tiek atsižvelgiant į dabartinį atlyginimą, tiek sumažinant anksčiau uždirbtų sumų išmokas, be kita ko, taikant sumažinimo arba susigrąžinimo (angl. *malus, clawback*) sistemas;

(m) pensijų politika atitinka kredito įstaigos verslo strategiją, tikslus, vertybes ir ilgalaikius interesus.

Jei darbuotojas išeina iš įstaigos prieš išėjimo į pensiją laiką, įstaiga savo nuožiūra planuojamą išmokėti pensiją laiko 5 metų laikotarpį priemonių, nurodytų j punkte, forma. Jei darbuotojas sulaukia pensinio amžiaus, savo nuožiūra planuojama išmokėti pensija darbuotojui išmokama priemonėmis, nurodytomis j punkte, kurioms taikomas penkerių metų išmokų atidėjimo laikotarpis;

(n) iš darbuotojų reikalaujama nesinaudoti asmeninėmis apsidraudimo strategijomis arba nedalyvauti nuo atlyginimo ir atsakomybės priklausančiame draudime, siekiant sumažinti rizikos išlyginimo poveikį, kuris yra numatytas jų atlyginimo sąlygose;

(o) kintamoji atlyginimo dalis nemokama taikant priemones ar metodus, kuriais lengviau išvengti šios direktyvos arba Reglamento [įrašo Leidinių biuras] reikalavimų.

2. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose nustatomi e punkte nurodyto tinkamo viso atlyginimo fiksuotosios ir kintamosios dalies santykio nustatymo kriterijai ir patikslinamos priemonių, tenkinančių j punkto ii papunktyje nustatytas sąlygas, klasės.

EBI šiuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

91 straipsnis

Atlyginimų komitetas

1. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad įstaigos, kurios yra svarbios atsižvelgiant į jų dydį, organizacinę vidaus struktūrą ir veiklos pobūdį, aprėptį bei sudėtingumą, įsteigtų atlyginimų komitetą. Atlyginimų komitetas sudaromas taip, kad galėtų kompetentingai ir nepriklausomai vertinti atlyginimų politiką, praktiką ir paskatas, sukurtas siekiant valdyti riziką, kapitalą ir likvidumą.

2. Kompetentingos institucijos užtikrina, kad atlyginimų komitetas būtų atsakingas už sprendimų dėl atlyginimo, įskaitant tuos sprendimus, kurie turi poveikį atitinkamos kredito įstaigos rizikai ir jos valdymui ir kuriuos priims valdymo organas, vykdydamas savo priežiūros funkciją, rengimą. Atlyginimų komiteto pirmininkas ir nariai yra valdymo organo, kuris neatlieka jokių atitinkamos kredito įstaigos vykdomųjų funkcijų, nariai. Priimdamas šiuos sprendimus, atlyginimų komitetas atsižvelgia į ilgalaikius įstaigos akcininkų, investuotojų ir kitų suinteresuotųjų šalių interesus.

III SKIRSNIS

PRIEŽIŪRINIO TIKRINIMO IR VERTINIMO PROCESAS

92 straipsnis

Priežiūrinis tikrinimas ir vertinimas

1. Atsižvelgdamos į 94 straipsnyje nurodytus techninius kriterijus, kompetentingos institucijos peržiūri tvarką, strategijas, procesus ir mechanizmus, kuriuos įdiegė įstaigos, siekdamos laikytis šios direktyvos ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] nuostatų ir įvertinti riziką, su kuria įstaigos susiduria arba gali susidurti, taip pat riziką, kurią įstaiga kelia finansų sistemai, atsižvelgiant į sisteminės rizikos nustatymą ir apskaičiavimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 23 straipsnį.

2. 1 dalyje nurodyta peržiūros ir vertinimo apimtis atitinka visus šios direktyvos reikalavimus.

3. Remdamosi 1 dalyje nurodyta peržiūra ir vertinimu, kompetentingos institucijos nustato, ar tvarka, strategijos, procesai ir mechanizmai, kuriuos įdiegė įstaigos, bei jų turimos nuosavos lėšos užtikrina patikimą jų rizikos valdymą ir padengimą.

4. Kompetentingos institucijos nustato 1 dalyje nurodytos peržiūros ir vertinimo dažnumą ir intensyvumą, atsižvelgdamos į atitinkamos įstaigos dydį, sisteminę veiklos svarbą, pobūdį, mastą ir sudėtingumą, ir tai darydamos atsižvelgia į proporcingumo principą. Peržiūra ir vertinimas atliekami bent kartą per metus.

93 straipsnis

Mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių priežiūra

1. Jeigu mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei taikomos lygiavertės nuostatos, ypač susijusios su rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, pagal šią direktyvą ir Direktyvą 2002/87/EB, konsoliduotos priežiūros institucija, pasitarusi su kitomis kompetentingomis institucijomis, atsakingomis už patronuojamųjų įmonių priežiūrą, tai mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei taiko tik Direktyvos 2002/87/EB nuostatas.

2. Jeigu mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei taikomos lygiavertės nuostatos, ypač susijusios su rizikos ribojimu pagrįsta priežiūra, pagal šią direktyvą ir Direktyvą 2009/138/EB, konsoliduotos priežiūros institucija, suderinusi su grupės priežiūros institucija draudimo sektoriuje, tai mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei taiko tik direktyvos nuostatas, susijusias su reikšmingiausiu finansų sektoriumi, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 3 straipsnio 2 dalyje.

3. Konsoliduotos priežiūros institucija informuoja EBI ir Europos draudimo ir profesinių pensijų instituciją (EDPPI), įsteigtą pagal Reglamentą (ES) Nr. 1094/2010[40], apie sprendimus, priimtus pagal 1 ir 2 dalis.

4. EBI, EDPPI ir EVPRI jungtiniame komitete, kaip apibrėžta minėtų reglamentų 54 straipsnyje, parengia gaires, kurių tikslas yra priežiūros praktikos konvergencija, ir per trejus metus nuo tų gairių patvirtinimo parengia techninių reguliavimo standartų projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010, Reglamento (ES) Nr. 1094/2010 ir Reglamento (ES) Nr. 1095/2010[41] 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

---

[40] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1094/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos draudimo ir profesinių pensijų institucija), iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB ir panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/79/EB, OL L 331, 2010 12 15, p. 48.

[41] 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1095/2010, kuriuo įsteigiama Europos priežiūros institucija (Europos vertybinių popierių ir rinkų institucija) ir iš dalies keičiamas Sprendimas Nr. 716/2009/EB bei panaikinamas Komisijos sprendimas 2009/77/EB, OL L 331, 2010 12 15, p. 84.

94 straipsnis

Techniniai priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo kriterijai

1. Be kredito, rinkos ir operacinės rizikos, į kompetentingų institucijų pagal 92 straipsnį atliekamą tikrinimą ir vertinimą įtraukiami visi šie duomenys:

   (a) testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, kurį atlieka įstaigos, taikančios IRB metodą, rezultatai;

   (b) įstaigos koncentracijos rizikos pozicija ir šios rizikos valdymas, įskaitant reikalavimų, numatytų Reglamento [įrašo Leidinių biuras] ketvirtoje dalyje ir šios direktyvos 79 straipsnyje, laikymąsi;

   (c) įstaigų įdiegtos politikos ir procedūrų, skirtų likutinei rizikai dėl pripažintų kredito rizikos mažinimo metodų naudojimo valdyti, taikymo tikslumas, tinkamumas ir metodai;

   (d) nuosavų lėšų, įstaigos laikomų turto pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijoms, adekvatumo mastas, atsižvelgiant į ekonominį sandorio turinį, įskaitant pasiektą rizikos perkėlimo laipsnį;

   (e) įstaigos likvidumo rizikos pozicija, šios rizikos vertinimas ir valdymas, įskaitant alternatyvių scenarijų analizių rengimą, rizikos mažinimo priemonių (visų pirma susijusių su likvidumo atsargų dydžiu, sudėtimi ir kokybe) valdymą ir veiksmingus nepaprastosios padėties planus;

   (f) diversifikacijos efektų poveikis ir kaip tokie efektai įtraukiami į rizikos vertinimo sistemą;

   (g) testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, kurį atlieka įstaigos, taikydamos vidaus modelį su rinkos rizika susijusiam nuosavų lėšų poreikiui pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] trečios dalies IV antraštinės dalies 5 skyriaus nuostatas apskaičiuoti, rezultatai;

   (h) geografinė įstaigos pozicijų padėtis;

   (i) įstaigos verslo modelis.

2. Taikydamos 1 dalies e punktą, kompetentingos institucijos reguliariai atlieka išsamų įstaigų bendro likvidumo rizikos valdymo vertinimą ir skatina rengti patikimas vidaus metodikas. Atlikdamos tikrinimą, kompetentingos institucijos atsižvelgia į įstaigų vaidmenį finansų rinkose. Vienos valstybės narės kompetentingos institucijos tinkamai atsižvelgia į galimą savo sprendimų poveikį finansų sistemos stabilumui visose kitose susijusiose valstybėse narėse.

3. Kompetentingos institucijos stebi, ar įstaiga visiškai parėmė pakeitimą vertybiniais popieriais. Jeigu nustatoma, kad įstaiga visiškai parėmė daugiau nei vienu atveju, kompetentinga institucija imasi deramų priemonių, atsižvelgdama į padidėjusius lūkesčius, kad ji ateityje parems pakeitimą vertybiniais popieriais, taip nepasiekdama reikšmingo rizikos perkėlimo.

4. Taikydamos šios direktyvos 92 straipsnio 3 dalį dėl įstaigų įvertinimo, kompetentingos institucijos apsvarsto, ar vertinimo koregavimų, kurių imtasi į prekybos knygą įtrauktų pozicijų (portfelių) atžvilgiu, kaip numatyta Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 100 straipsnyje, pakanka, kad įstaiga, nepatirdama reikšmingų nuostolių, esant normalioms rinkos sąlygoms per trumpą laiko tarpą galėtų parduoti arba apdrausti savo pozicijas.

5. Atlikdamos tikrinimą ir vertinimą, kompetentingos institucijos atsižvelgia į įstaigoms tenkančią palūkanų normos riziką, kylančią iš ne prekybos veiklos. Reikalaujama taikyti priemones įstaigoms, kurių ekonominė vertė dėl staigaus ir nenumatyto palūkanų normų pokyčio, kurio dydį nustato kompetentingos institucijos ir kuris yra vienodas visoms įstaigoms, sumažėja daugiau kaip 20 % jų nuosavų lėšų.

6. Atlikdamos tikrinimą ir vertinimą, kompetentingos institucijos atsižvelgia į įstaigoms tenkančią pernelyg didelio finansinio sverto riziką, kurią parodo pernelyg didelio finansinio sverto rodikliai, įskaitant finansinio sverto koeficientą, nustatytą pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 416 straipsnį. Nustatydamos įstaigų finansinio sverto koeficiento bei tvarkos, strategijų, procesų ir mechanizmų, kuriuos įstaigos naudoja pernelyg didelio finansinio sverto rizikai valdyti, adekvatumą, kompetentingos institucijos gali atsižvelgti į šių įstaigų veiklos modelį.

7. Atlikdamos tikrinimą ir vertinimą, kompetentingos institucijos atsižvelgia į įstaigų valdymo priemones, įstaigos kultūrą ir vertybes bei valdymo organo narių gebėjimą vykdyti savo pareigas. Atlikdamos šį tikrinimą ir vertinimą, kompetentingos institucijos peržiūri bent valdymo organo ir jo komitetų posėdžių darbotvarkes ir patvirtinamuosius dokumentus bei valdymo organo darbo vidaus arba išorės vertinimo rezultatus.

95 straipsnis

Priežiūros priemonių taikymas skirtingų tipų įstaigoms

1. Jeigu kompetentinga institucija pagal 92 straipsnį nustato, kad tam tikro tipo įstaiga turi arba gali įgyti panašios rizikos poziciją arba sukelti panašią riziką finansų sistemai, toms įstaigoms panašiai taiko 98 ir 99 straipsnius.

   Įstaigos tipą visų pirma galima nustatyti pagal 94 straipsnio 1 dalies h ir i punktuose nurodytus kriterijus.

2. Kompetentingos institucijos praneša EBI, jei taiko 1 dalį. EBI stebi priežiūros praktiką ir teikia gaires, kuriose konkrečiai nurodo, kaip reikėtų vertinti panašią riziką. Šios gairės priimamos pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį.

96 straipsnis

Priežiūros analizės programa

1. Kompetentingos institucijos ne rečiau kaip kasmet tvirtina prižiūrimų įstaigų priežiūros analizės programą. Tokia programa rengiama atsižvelgiant į priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo procesą pagal 92 straipsnį. Joje nurodoma:

(a) kaip kompetentingos institucijos ketina vykdyti savo užduotis ir paskirstyti savo išteklius;

(b) kurioms įstaigoms ketinama taikyti griežtesnę priežiūrą ir suformuluojama nuostata dėl tokios priežiūros, kaip nurodyta 3 dalyje;

(c) patikrinimų vietoje įstaigos patalpose, įskaitant jos filialus ir patronuojamąsias įmones, įsteigtas kitose valstybėse narėse pagal 53, 114 ir 116 straipsnius.

2. Priežiūros analizės programos taikomos šioms įstaigoms:

a) įstaigoms, kurių testavimo nepalankiausiomis sąlygomis, kaip apibrėžta 94 straipsnio 1 dalies g punkte ir 97 straipsnyje, arba priežiūrinio tikrinimo ir vertinimo proceso pagal 92 straipsnį rezultatai rodo didelę riziką jų finansiniam patikimumui arba šios direktyvos ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] reikalavimų pažeidimus;

b) įstaigoms, kurios kelia sisteminę riziką finansų sistemai;

c) bet kuriai kitai įstaigai, kuriai, kompetentingų institucijų nuomone, būtina taikyti šią programą.

3. Kai manoma esant tinkama pagal 92 straipsnį, prireikus imamasi vienos ar daugiau iš šių priemonių:

a) dažnesnis įstaigos tikrinimas vietoje arba daugiau tokių patikrinimų;

b) nuolatinis kompetentingos institucijos dalyvavimas įstaigos veikloje;

c) papildomos arba dažnesnės įstaigos ataskaitos;

d) papildomas arba dažnesnis įstaigos veiklos, strateginių arba verslo planų tikrinimas;

e) teminės analizės, padedančios stebėti specifinę riziką, kuri gali realizuotis.

97 straipsnis

Priežiūrinis testavimas nepalankiausiomis sąlygomis

1. Kompetentingos institucijos kasmet atlieka prižiūrimų įstaigų priežiūrinį testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, kai tikrinimo ir vertinimo procesas pagal 92 straipsnį rodo, kad toks testavimas yra būtinas, o pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 32 straipsnį atliekamu testavimu nepalankiausiomis sąlygomis nepakankamai atsižvelgiama į proceso pagal 92 straipsnį rezultatus.

2. EBI pateikia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, siekdama užtikrinti, kad atlikdamos metinį priežiūrinį testavimą nepalankiausiomis sąlygomis, kompetentingos institucijos naudotų bendras metodikas.

98 straipsnis

Nuolatinė leidimo naudoti vidaus metodus peržiūra

1. Kompetentingos institucijos nuolat peržiūri arba ne rečiau kaip kas 3 metus pakartotinai įvertina, kaip įstaiga laikosi vidaus metodų. Ypatingą dėmesį jos skiria įstaigos veiklos pokyčiams ir šių metodų taikymui naujiems produktams.

2. Kompetentingos institucijos visų pirma peržiūri ir įvertina, ar įstaigos, kurioms suteiktas leidimas naudoti vidaus metodus, taiko gerai parengtus ir naujausius metodus bei praktiką.

3. Jeigu daugelis nukrypimų nuo vidaus rinkos rizikos modelio, kaip apibrėžta Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 355 straipsnyje, rodo, kad modelis yra nepakankamai tikslus, kompetentingos institucijos panaikina leidimą naudoti vidaus modelį arba taiko tinkamas priemones, kad tas modelis būtų nedelsiant patobulintas.

4. Jeigu įstaigai leista naudoti vidaus metodą, bet jis nebeatitinka taikomų reikalavimų, kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaiga pateiktų metodo pakeitimo pagal tuos reikalavimus planą, ir nustato galutinį plano įgyvendinimo terminą. Kompetentingos institucijos reikalauja patobulinti planą, jeigu mažai tikėtina, kad jis visiškai atitiks taikomus reikalavimus, arba jeigu galutinis terminas yra netinkamas. Jeigu mažai tikėtina, kad įstaiga galės patenkinti reikalavimus iki tinkamo termino, leidimas naudoti vidaus metodą panaikinamas arba suteikiamas tik toms sritims, kuriose reikalavimai tenkinami arba kuriose taikomus reikalavimus galima patenkinti iki tinkamo termino. Jeigu tikėtina, kad dėl reikalavimų nesilaikymo atsiras nuosavų lėšų trūkumas, kompetentingos institucijos laiku pareikalauja atitinkamų papildomų nuosavų lėšų. Kompetentingos institucijos stebi, kaip įgyvendinamas planas, ir taiko tinkamas sankcijas pagal 64 straipsnį, jeigu įstaiga iš esmės atsilieka nuo plano.

5. Siekdama skatinti nuolatinį vidaus metodų patikimumą Sąjungoje, EBI išanalizuoja visų įstaigų vidaus metodus, įskaitant įsipareigojimų neįvykdymo apibrėžties įgyvendinimo nuoseklumą ir tai, kaip tos įstaigos vertina panašią riziką arba pozicijas.

   EBI parengia gaires pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 16 straipsnį, kuriose pateikiami ta analize paremti lyginamieji dydžiai.

   Kompetentingos institucijos atsižvelgia į tą analizę ir lyginamuosius dydžius, vykdydamos leidimų naudoti vidaus metodus, kuriuos suteikia įstaigoms, peržiūrą.

IV SKIRSNIS

PRIEŽIŪROS PRIEMONĖS

99 straipsnis

Priežiūros priemonės

1. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad kiekviena įstaiga ankstyvajame etape imtųsi būtinų priemonių atitinkamoms problemoms spręsti susidarius toliau išvardytoms aplinkybėms:

   a) įstaiga neatitinka šios direktyvos reikalavimų;

   b) tikėtina, kad įstaiga pažeis šios direktyvos reikalavimus.

2. 1 daliai įgyvendinti kompetentingoms institucijoms suteikiami 64 straipsnyje nurodyti įgaliojimai.

100 straipsnis

Specialus nuosavų lėšų poreikis

1. Kompetentingos institucijos taiko specialų nuosavų lėšų poreikį, susijusį su rizika, kuri nereglamentuojama Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 1 straipsniu, bent toms įstaigoms, kurios neatitinka 72–74 straipsnių ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 382 straipsnio reikalavimų arba kuriose, remiantis 92 straipsnio 3 dalimi, nustatytas neigiamas rezultatas, jeigu nepanašu, kad vien tik kitų priemonių taikymas deramai pagerintų tvarką, procesus, mechanizmus ir strategijas per tinkamą laikotarpį.

2. Nustatydamos tinkamą nuosavų lėšų lygį, remdamosi pagal 92 straipsnį atlikto tikrinimo ir vertinimo rezultatais, kompetentingos institucijos įvertina, ar būtina taikyti specialų, didesnį už kapitalo poreikį, nuosavų lėšų poreikį rizikai, su kuria įstaiga susiduria arba gali susidurti, padengti, atsižvelgiant į:

   a) kiekybinius ir kokybinius įstaigų vertinimo proceso aspektus, nurodytus 72 straipsnyje;

   b) įstaigų tvarką, procesus ir mechanizmus, nurodytus 73 ir 74 straipsniuose;

   c) tikrinimo ir vertinimo, vykdomų pagal 92 straipsnį, rezultatus.

3. Jeigu įstaiga pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 367 straipsnio 5 dalį praneša kompetentingai institucijai, kad pagal tame straipsnyje nurodyto testavimo nepalankiausiomis sąlygomis rezultatus jos nuosavų lėšų poreikis koreliaciniam prekybos portfeliui yra daug didesnis, kompetentingos institucijos apsvarsto galimybę taikyti specialų nuosavų lėšų poreikį šiam koreliaciniam prekybos portfeliui, kad šis perteklius būtų padengtas.

101 straipsnis

Specialūs informacijos skelbimo reikalavimai

1. Valstybės narės įgalioja kompetentingas institucijas reikalauti, kad įstaigos:

   a) dažniau nei kartą per metus skelbtų Reglamento [įrašo Leidinių biuras] aštuntoje dalyje nurodytą informaciją ir nustatytų galutinius informacijos skelbimo terminus;

   b) naudotų specialias priemones ir vietas kitokiai nei finansinės ataskaitos informacijai skelbti; valstybės narės įgalioja kompetentingas institucijas reikalauti, kad patronuojančiosios įmonės kasmet skelbtų visą savo teisinės struktūros ir įstaigų grupės valdymo bei organizacinės struktūros aprašymą arba nuorodas į atitinkamą informaciją pagal 14 straipsnio 3 dalį, 73 straipsnio 1 dalį ir 104 straipsnio 2 dalį.

102 straipsnis

Priežiūrinių tikrinimų, vertinimų ir priežiūros priemonių nuoseklumas

1. Kompetentingos institucijos praneša EBI apie:

   a) tai, kaip veikia 92 straipsnyje nurodyta tikrinimo ir vertinimo sistema;

   b) tai, kokia metodika remiantis priimami 94 straipsnio 3 dalyje ir 97, 98 ir 99 straipsniuose nurodyti sprendimai dėl a punkte nurodytų sistemų.

   Kompetentingos institucijos EBI praneša apie sprendimus (ir jų pagrindą), kurie priimti pagal 94 straipsnio 3 dalį ir 97, 98 ir 99 straipsnius.

2. EBI kasmet teikia ataskaitas Europos Parlamentui ir Tarybai apie šio skyriaus nuostatų taikymo valstybėse narėse konvergenciją.

   Kad tokia konvergencija didėtų, EBI atlieka tarpusavio vertinimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 30 straipsnį.

3. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus, kuriuose papildomai nurodo:

   (a) bendrą 1 dalyje ir 92 straipsnyje nurodytų tikrinimo ir vertinimo sistemų tvarką ir metodiką;

   (b) 75–85 straipsniuose nurodytos rizikos valdymo ir vertinimo kriterijus ir 92 straipsnyje nurodyto kompetentingų institucijų atliekamo tikrinimo ir vertinimo kriterijus.

4. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 3 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

EBI 3 dalyje nurodytų techninių standartų projektus Komisijai pateikia iki 2015 m. gruodžio 31 d.

V SKIRSNIS

TAIKYMO LYGIS

103 straipsnis

Vidaus kapitalo pakankamumo vertinimo procesas

1. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad kiekviena įstaiga, kuri nėra nei patronuojamoji įmonė valstybėje narėje, kurioje jai išduotas veiklos leidimas ir vykdoma jos priežiūra, nei patronuojančioji įmonė ar bet kuri įstaiga, kuriai netaikoma konsoliduota priežiūra pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 17 straipsnį, individualiai laikytųsi 72 straipsnyje nustatytų įpareigojimų.

   Kompetentingos institucijos 72 straipsnio gali netaikyti įstaigai, kuri atitinka Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 9 straipsnyje išdėstytas sąlygas.

   Kai kompetentingos institucijos konsoliduotai netaiko nuosavų lėšų poreikio reikalavimo, kaip numatyta Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 14 straipsnyje, individualiai taikomi 72 straipsnio reikalavimai.

2. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad patronuojančiosios įstaigos valstybėje narėje laikytųsi 72 straipsnyje nustatytų įpareigojimų tiek ir tokiu būdu, kaip nurodyta Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 16 straipsnyje, pagal savo konsoliduotą finansinę padėtį.

3. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos, kurias kontroliuoja patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje, laikytųsi 72 straipsnyje numatytų įpareigojimų tiek ir tokiu būdu, kaip nurodyta Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 16 straipsnyje, atsižvelgiant į tos finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės konsoliduotą finansinę padėtį.

   Kai patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje kontroliuoja daugiau kaip vieną įstaigą, pirma pastraipa taikoma tik įstaigai, kurios konsoliduota priežiūra vykdoma pagal 106 straipsnį.

4. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad patronuojamosios įstaigos iš dalies konsoliduotai taikytų 72 straipsnyje nurodytus reikalavimus, jeigu tos įstaigos arba patronuojančioji įmonė, kai ji yra finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, turi įstaigą arba finansų įstaigą, arba turto valdymo bendrovę, kaip apibrėžta Direktyvos 2002/87/EB 2 straipsnio 5 dalyje, kaip patronuojamąją įmonę trečiojoje šalyje, arba dalyvauja valdant tokią įmonę.

5. Konsoliduota finansinė padėtis nustatoma pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyriaus 2 ir 3 skirsnius.

104 straipsnis

Įstaigų tvarka, procesai ir mechanizmai

1. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos individualiai laikytųsi II skirsnyje nustatytų įpareigojimų, jeigu valstybė narė netaiko išimties pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 6 straipsnį.

2. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad patronuojančiosios ir patronuojamosios įmonės, kurioms taikoma ši direktyva, konsoliduotai arba iš dalies konsoliduotai vykdytų šio skyriaus II skirsnyje nustatytus įpareigojimus, kad užtikrintų, jog pagal tas nuostatas privalomos jų tvarka, procesai ir mechanizmai būtų nuoseklūs ir tinkamai integruoti ir kad būtų galima pateikti bet kokius su priežiūra susijusius duomenis ir informaciją. Visų pirma jos turi užtikrinti, kad patronuojamosios įmonės, kurioms netaikoma ši direktyva, įgyvendintų tvarką, procesus ir mechanizmus ir atitiktų minėtas nuostatas.

3. Pagal šio skyriaus II skirsnį atsirandantys įpareigojimai dėl patronuojamųjų įmonių, kurioms pačioms netaikoma ši direktyva, netaikomi, jeigu ES patronuojančioji kredito įstaiga arba kredito įstaigos, kurias kontroliuoja ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, gali kompetentingoms institucijoms įrodyti, kad pagal trečiosios šalies, kurioje įsteigta patronuojamoji įmonė, įstatymus neteisėta taikyti II skirsnį.

105 straipsnis

Tikrinimas, vertinimas bei priežiūros priemonės

1. Kompetentingos institucijos taiko III skirsnyje nurodytus tikrinimo ir vertinimo procesą bei IV skirsnyje nurodytas priežiūros priemones, atsižvelgdamos į Reglamento [įrašo Leidinių biuras] reikalavimų, išdėstytų to reglamento pirmos dalies I antraštinėje dalyje, taikymo lygį.

2. Kai kompetentingos institucijos konsoliduotai netaiko nuosavų lėšų poreikio reikalavimų pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 14 straipsnį, šios direktyvos 92 straipsnio reikalavimai investicinių įmonių priežiūrai taikomi individualiai.

3 skyrius

Konsoliduota priežiūra

I SKIRSNIS

KONSOLIDUOTOS PRIEŽIŪROS VYKDYMO PRINCIPAI

106 straipsnis

Konsoliduotos priežiūros institucijos nustatymas

1. Jeigu patronuojančioji įmonė yra patronuojančioji įstaiga valstybėje narėje arba ES patronuojančioji įstaiga, konsoliduotą priežiūrą atlieka kompetentingos institucijos, išdavusios jai veiklos leidimą.

2. Jeigu įstaigos patronuojančioji įmonė yra patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje arba ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, konsoliduotą priežiūrą atlieka kompetentingos institucijos, išdavusios šiai įstaigai veiklos leidimą.

3. Jeigu įstaigų, gavusių veiklos leidimą dviejose ar daugiau valstybių narių, patronuojančioji įmonė yra ta pati patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė valstybėje narėje arba ta pati ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, konsoliduotą priežiūrą atlieka valstybėje narėje, kurioje įsteigta finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, veiklos leidimą gavusios įstaigos kompetentingos institucijos.

   Jeigu įstaigų, gavusių veiklos leidimą dviejose ar daugiau valstybių narių, patronuojančiąsias įmones sudaro daugiau kaip viena finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, kurių buveinės yra skirtingose valstybėse narėse, o kiekvienoje iš šių valstybių yra po kredito įstaigą, konsoliduotą priežiūrą atlieka kredito įstaigos, kurios bendras balansas didžiausias, kompetentinga institucija.

4. Jeigu daugiau nei vienos įstaigos, gavusios veiklos leidimą Sąjungoje, patronuojančioji įmonė yra ta pati finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė ir nė viena iš šių įstaigų nėra gavusi veiklos leidimo valstybėje narėje, kurioje įsteigta finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, konsoliduotą priežiūrą atlieka kompetentinga institucija, išdavusi veiklos leidimą įstaigai, kurios bendras balansas yra didžiausias ir kuri taikant šią direktyvą laikoma

įstaiga, kurią kontroliuoja ES patronuojančioji finansų kontroliuojančioji bendrovė arba ES patronuojančioji mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė.

5. Ypatingais atvejais kompetentingos institucijos gali bendru susitarimu netaikyti 1 ir 2 dalyse nurodytų kriterijų, jeigu netiktų juos taikyti, atsižvelgiant į įstaigas ir santykinę jų veiklos svarbą skirtingose šalyse, ir paskirti kitą kompetentingą instituciją konsoliduotai priežiūrai atlikti. Šiais atvejais, prieš priimdamos sprendimą, kompetentingos institucijos suteikia atitinkamai ES patronuojančiajai įstaigai, ES patronuojančiajai finansų kontroliuojančiajai bendrovei, ES patronuojančiajai mišrią veiklą vykdančiai finansų kontroliuojančiajai bendrovei arba įstaigai, kurios bendras balansas didžiausias, galimybę pareikšti nuomonę apie tokį sprendimą.

6. Kompetentingos institucijos praneša Komisijai ir EBI apie susitarimus, kuriems taikoma 5 dalis.

107 straipsnis

Konsoliduotos priežiūros institucijos veiklos koordinavimas

1. Be įpareigojimų, nustatytų šios direktyvos ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] nuostatomis, konsoliduotos priežiūros institucija atlieka šias užduotis:

   a) svarbios ar esminės informacijos rinkimo ir skleidimo koordinavimas įprastose veiklos tęstinumo požiūriu ir kritinėse situacijose;

   b) priežiūros veiklos planavimas ir koordinavimas įprastose veiklos tęstinumo požiūriu situacijose, įskaitant veiklą, nurodytą VII antraštinės dalies 3 skyriuje, bendradarbiaujant su priežiūroje dalyvaujančiomis kompetentingomis institucijomis;

   c) priežiūros veiklos planavimas ir koordinavimas bendradarbiaujant su priežiūroje dalyvaujančiomis kompetentingomis institucijomis, o jeigu reikia, ir su centriniais bankais, kai rengiamasi kritinėms situacijoms ir jų metu, įskaitant neigiamus pokyčius įstaigose arba finansų rinkose, jeigu įmanoma, pasinaudojant esamais nustatytais ryšių kanalais, siekiant palengvinti krizių valdymą.

2. Jei konsoliduotos priežiūros institucija nevykdo pirmoje pastraipoje nurodytų užduočių ar jei kompetentingos institucijos nebendradarbiauja su konsoliduotos priežiūros institucija tiek, kiek tai reikalinga siekiant vykdyti pirmoje pastraipoje nurodytas užduotis, bet kuri iš susijusių kompetentingų institucijų gali perduoti klausimą EBI, kuri gali veikti pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnį.

3. 1 dalies c punkte nurodytas priežiūros veiklos planavimas ir koordinavimas apima išimtines priemones, nurodytas 112 straipsnio 1 dalies d punkte ir 112 straipsnio 4 dalies b punkte, bendrų vertinimų rengimą, nepaprastosios padėties planų įgyvendinimą ir visuomenės informavimą.

108 straipsnis

Bendri sprendimai dėl konkrečios įstaigos rizikos ribojimo reikalavimų

1. Konsoliduotos priežiūros institucija ir kompetentingos institucijos, atsakingos už ES patronuojančiosios įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamųjų įmonių priežiūrą valstybėje narėje deda visas pastangas, kad priimtų bendrą sprendimą:

   (a) dėl 72 ir 92 straipsnių taikymo, siekdamos nustatyti įstaigų grupės turimų konsoliduotų nuosavų lėšų pakankamumą atsižvelgiant į jos finansinę padėtį ir rizikos pobūdį, taip pat reikalaujamą nuosavų lėšų dydį taikant 98 straipsnį kiekvienam tos įstaigų grupės subjektui ir konsoliduotai;

   (b) dėl priemonių svarbiems klausimams ir reikšmingiems rezultatams, susijusiems su likvidumo priežiūra, įskaitant rizikos valdymo ir vertinimo pakankamumą pagal 84 straipsnį, ir su konkrečiai įstaigai taikomais kriterijais, kurie skiriasi nuo Reglamento [įrašo Leidinių biuras] šeštoje dalyje numatytų kriterijų, poreikiu, svarstyti pagal šios direktyvos 99 straipsnį.

2. 1 dalyje nurodytas bendras sprendimas priimamas:

   (a) taikant 1 dalies a punktą, per keturis mėnesius po to, kai konsoliduotos priežiūros institucija kitoms atitinkamoms kompetentingoms institucijoms pateikia ataskaitą apie grupės rizikos vertinimą pagal 72 ir 92 straipsnius;

   (b) taikant 1 dalies b punktą, per vieną mėnesį po to, kai konsoliduotos priežiūros institucija pateikia ataskaitą apie grupės likvidumo rizikos pobūdžio vertinimą pagal 84 straipsnį.

   Priimant bendrą sprendimą taip pat tinkamai atsižvelgiama į atitinkamų kompetentingų institucijų pagal 72 ir 92 straipsnius atliktą patronuojamųjų įmonių rizikos vertinimą.

   Bendras sprendimas pateikiamas dokumente, kuriame išdėstomas sprendimas su visais motyvais ir kurį konsoliduotos priežiūros institucija pateikia ES patronuojančiajai kredito įstaigai. Nesusitarus konsoliduotos priežiūros institucija bet kurios kitos susijusios kompetentingos institucijos prašymu konsultuojasi su EBI. Konsoliduotos priežiūros institucija gali konsultuotis su EBI savo iniciatyva.

3. Kompetentingoms institucijoms nepriėmus tokio bendro sprendimo iki 2 dalyje nurodyto termino, konsoliduotos priežiūros institucija, deramai apsvarsčiusi atitinkamų kompetentingų institucijų atliktą patronuojamųjų įmonių rizikos vertinimą, priima konsoliduotą sprendimą dėl 72, 84, 92, 98 ir 99 straipsnių taikymo. Jei, pasibaigus 2 dalyje nurodytam terminui, kuri nors iš susijusių kompetentingų institucijų klausimą perdavė EBI, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnyje, konsoliduotos priežiūros institucija atideda savo sprendimą, kol EBI priims sprendimą pagal to reglamento 19 straipsnio 3 dalį, ir priima sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. 2 dalyje nurodytas terminas laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per 1 mėnesį.

Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

Sprendimą dėl 72, 84, 92, 98 ir 99 straipsnių taikymo priima atitinkamos kompetentingos institucijos, atsakingos už ES patronuojančiosios kredito įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamųjų įmonių individualią arba iš dalies konsoliduotą priežiūrą, deramai atsižvelgusios į konsoliduotos priežiūros institucijos pareikštas nuomones ir išlygas. Jei, pasibaigus 2 dalyje nurodytam terminui, kuri nors iš susijusių kompetentingų institucijų klausimą perdavė EBI, kaip numatyta Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnyje, kompetentingos institucijos atideda savo sprendimą, kol EBI priims sprendimą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsnio 3 dalį, ir priima sprendimą vadovaudamasi EBI sprendimu. 2 dalyje nurodytas terminas laikomas taikinimo terminu, kaip apibrėžta tame reglamente. EBI sprendimą priima per 1 mėnesį. Pasibaigus keturių mėnesių laikotarpiui arba priėmus bendrą sprendimą klausimas EBI neperduodamas.

Sprendimai išdėstomi dokumente, kuriame pateikiami sprendimai su visais motyvais ir kuriame atsižvelgiama į kitų kompetentingų institucijų per 2 dalyje nurodytą terminą pateiktą rizikos vertinimą, pareikštas nuomones ir išlygas. Dokumentą konsoliduotos priežiūros institucija pateikia visoms susijusioms kompetentingoms institucijoms ir ES patronuojančiajai įstaigai.

Tais atvejais, kai konsultuojamasi su EBI, visos kompetentingos institucijos apsvarsto jos patarimus ir paaiškina bet kokius didesnius nukrypimus nuo jų.

4. 1 dalyje numatytas bendras sprendimas ir sprendimai, kuriuos kompetentingos institucijos priima, kai nėra 3 dalyje nurodyto bendro sprendimo, yra privalomi atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

2 dalyje nurodytas bendras sprendimas ir bet kuris sprendimas, priimtas, kai nėra 3 dalyje nurodyto bendro sprendimo, peržiūrimi kasmet arba išimtiniais atvejais, kai kompetentinga institucija, atsakinga už ES patronuojančiosios įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamųjų įmonių priežiūrą, raštu pateikia visiškai pagrįstą prašymą konsoliduotos priežiūros institucijai atnaujinti sprendimą dėl 98 ir 99 straipsnių taikymo. Pastaruoju atveju sprendimus dvišaliais pagrindais gali atnaujinti konsoliduotos priežiūros institucija ir prašančioji kompetentinga institucija.

5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus, siekdama užtikrinti vienodas šiame straipsnyje nurodyto bendro sprendimo proceso, susijusio su 72, 84, 92, 98 ir 99 straipsnių taikymu, taikymo sąlygas, kad būtų supaprastintas bendrų sprendimų priėmimas.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juos pateikia Komisijai iki 2013 m. gruodžio 31 d.

109 straipsnis

Informavimo susidarius kritinei padėčiai reikalavimai

1. Susidarius kritinei padėčiai, įskaitant Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 18 straipsnyje numatytą atvejį arba neigiamų pokyčių rinkose atvejus, kurie gali kelti grėsmę rinkos likvidumui ir finansinės sistemos stabilumui bet kurioje iš valstybių narių, kurioje grupės subjektai yra gavę veiklos leidimus arba kurioje įsteigti sistemai svarbūs filialai, nurodyti 52 straipsnyje, konsoliduotos priežiūros institucija iš karto, kai tik praktiškai tai įmanoma padaryti, vadovaudamasi 1 skyriaus 2 skirsniu ir, jei taikoma, Direktyvos 2004/39/EB 54 ir 58 straipsniais, įspėja EBI, ESRV ir 59 straipsnio 4 dalyje bei 60 straipsnyje nurodytas institucijas ir perduoda visą informaciją, kuri yra būtina vykdant jų užduotis. Šie įpareigojimai taikomi visoms kompetentingoms institucijoms, jei 59 straipsnio 4 dalyje nurodyta institucija, sužinojusi apie padėtį, apibūdintą pirmoje pastraipoje, iš karto, kai tik praktiškai tai įmanoma padaryti, įspėja 107 straipsnyje nurodytas kompetentingas institucijas ir EBI.

   Kiek įmanoma, kompetentinga institucija ir 59 straipsnio 4 dalyje nurodyta institucija naudojasi esamais nustatytais informavimo kanalais.

2. Kai konsoliduotos priežiūros institucijai, atsakingai už konsoliduotą priežiūrą, reikia informacijos, kuri jau buvo pateikta kitai kompetentingai institucijai, ji kreipiasi į pastarąją instituciją, kai tik įmanoma, siekdama išvengti dvigubo informacijos pateikimo įvairioms institucijoms, dalyvaujančioms priežiūroje.

110 straipsnis

Koordinavimo ir bendradarbiavimo susitarimai

1. Siekdamos palengvinti ir įdiegti veiksmingą priežiūrą, konsoliduotos priežiūros institucija ir kitos kompetentingos institucijos turi turėti raštiškus koordinavimo ir bendradarbiavimo susitarimus.

   Vadovaujantis šiais susitarimais, konsoliduotos priežiūros institucijai gali būti pavestos papildomos užduotys ir gali būti tiksliai apibrėžtos sprendimų priėmimo proceso ir bendradarbiavimo su kitomis kompetentingomis institucijomis procedūros.

2. Kompetentingos institucijos, kurios atsako už veiklos leidimo išdavimą patronuojančiosios įmonės, kuri yra įstaiga, patronuojamajai įmonei, dvišalio susitarimo pagrindu pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 28 straipsnį gali perduoti įgaliojimus atlikti priežiūrą kompetentingoms institucijoms, kurios veiklos leidimą yra išdavusios patronuojančiajai įmonei ir kurios atlieka patronuojančiosios įmonės priežiūrą, kad pastarosios kompetentingos institucijos prisiimtų atsakomybę už patronuojamosios įmonės priežiūrą pagal šią direktyvą. Apie tokius susitarimus ir jų turinį nuolat informuojama EBI. Ji perduoda tokią informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir Europos bankininkystės komitetui.

111 straipsnis

Priežiūros institucijų kolegijos

1. Konsoliduotos priežiūros institucija įsteigia priežiūros institucijų kolegijas, kad būtų lengviau vykdyti straipsniuose nuo 107 straipsnio iki 109 straipsnio 1 dalies nurodytas užduotis ir, laikantis šio straipsnio 2 dalyje numatytų konfidencialumo reikalavimų ir Sąjungos teisės, prireikus užtikrinti tinkamą koordinavimą ir bendradarbiavimą su atitinkamomis trečiųjų šalių kompetentingomis institucijomis.

   EBI padeda skatinti ir stebėti veiksmingą, efektyvią ir nuoseklią šiame straipsnyje minimų priežiūros institucijų kolegijų veiklą pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 21 straipsnį. Šiuo tikslu EBI dalyvauja taip, kaip mano, kad tai tinkama, ir yra laikoma kompetentinga institucija.

   Priežiūros institucijų kolegijos sudaro sistemą, kad konsoliduotos priežiūros institucija, EBI ir kitos suinteresuotos kompetentingos institucijos galėtų vykdyti šias užduotis:

   a) keistis informacija tarpusavyje ir su EBI pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 21 straipsnį;

   b) susitarti dėl savanoriško užduočių patikėjimo ir prireikus savanoriško atsakomybės perdavimo;

   c) nustatyti priežiūros analizės programas, numatytas 94 straipsnyje, remiantis grupės rizikos vertinimu pagal 92 straipsnį;

   d) didinti priežiūros veiksmingumą šalinant nebūtiną priežiūros reikalavimų, įskaitant reikalavimus, susijusius su 109 straipsnyje ir 112 straipsnio 2 dalyje nurodytais prašymais suteikti informaciją, dubliavimą;

   e) nuosekliai taikyti rizikos ribojimo reikalavimus pagal šią direktyvą ir Reglamentą [įrašo Leidinių biuras] visiems įstaigų grupės subjektams, nedarant poveikio Sąjungos teisės aktuose numatytoms pasirinkimo galimybėms ir kompetencijai;

   f) taikyti 107 straipsnio 1 dalies c punktą atsižvelgiant į kitų forumų, kurie gali būti įsteigti toje srityje, darbą.

2. Priežiūros institucijų kolegijose dalyvaujančios kompetentingos institucijos ir EBI glaudžiai bendradarbiauja. Konfidencialumo reikalavimai pagal šios direktyvos 1 skyriaus II skirsnį bei Direktyvos 2004/39/EB 54 ir 58 straipsnius nekliudo kompetentingoms institucijoms keistis konfidencialia informacija priežiūros institucijų kolegijose. Priežiūros institucijų kolegijų įsteigimas ir veikla nedaro įtakos kompetentingų institucijų teisėms ir pareigoms pagal šią direktyvą ir Reglamentą [įrašo Leidinių biuras].

3. Kolegijos įsteigiamos ir veikia remiantis raštiškais susitarimais, nurodytais 110 straipsnyje, kuriuos, pasikonsultavusi su suinteresuotomis kompetentingomis institucijomis, nustato konsoliduotos priežiūros institucija.

4. EBI parengia techninių reguliavimo standartų projektus ir juose nustato bendrąsias priežiūros institucijų kolegijų veiklos sąlygas.

EBI šiuos techninių reguliavimo standartų projektus pateikia iki 2013 m. gruodžio 31 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsniuose nustatyta tvarka.

5. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų projektus ir juose nustato priežiūros institucijų kolegijų veiklos funkcijas.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnyje nustatyta tvarka.

EBI šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus pateikia iki 2013 m. gruodžio 31 d.

6. Priežiūros institucijų kolegijose gali dalyvauti kompetentingos institucijos, atsakingos už ES patronuojančiosios kredito įstaigos, ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės patronuojamųjų įmonių priežiūrą, ir priimančiosios valstybės narės, kurioje įsteigti 52 straipsnyje nurodyti svarbūs filialai, kompetentingos institucijos, jeigu reikia, centriniai bankai, ir, jeigu reikia, trečiųjų šalių kompetentingos institucijos, taikant konfidencialumo reikalavimus, kurie, visų kompetentingų institucijų nuomone, yra lygiaverčiai 1 skyriaus II skirsnio ir, jeigu reikia, Direktyvos 2004/39/EB 54 ir 58 straipsnių reikalavimams.

7. Konsoliduotos priežiūros institucija pirmininkauja kolegijos posėdžiuose ir sprendžia, kurios kompetentingos institucijos dalyvauja posėdyje arba konkrečioje kolegijos veikloje. Konsoliduotos priežiūros institucija visus kolegijos narius iš anksto visapusiškai informuoja apie tokių posėdžių organizavimą ir apie tai, kokie pagrindiniai klausimai bus aptariami ir kokia veikla nagrinėjama. Be to, konsoliduotos priežiūros institucija visiems kolegijos nariams laiku teikia visapusišką informaciją apie veiksmus, kurių buvo imtasi minėtų posėdžių metu, arba apie įvykdytas priemones.

8. Priimdama sprendimą, konsoliduotos priežiūros institucija atsižvelgia į priežiūros veiklos, kurią reikia suplanuoti arba koordinuoti, svarbą šioms institucijoms, visų pirma į jos galimą poveikį susijusių valstybių narių finansų sistemos stabilumui, kaip numatyta 8 straipsnyje, ir 52 straipsnio 2 dalyje numatytiems įpareigojimams.

9. Vadovaudamasi 1 skyriaus II skirsnyje ir, jeigu reikia, Direktyvos 2004/39/EB 54 ir 58 straipsniuose išdėstytais konfidencialumo reikalavimais, konsoliduotos priežiūros institucija informuoja EBI apie priežiūros institucijų kolegijos veiklą, įskaitant jos veiklą kritinėse situacijose, ir perduoda EBI visą informaciją, kuri yra ypač svarbi priežiūros konvergencijai.

112 straipsnis

Įpareigojimai bendradarbiauti

1. Kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja viena su kita. Jos teikia viena kitai visą informaciją, kuri yra esminė ar svarbi pagal šią direktyvą ir Reglamentą [įrašo Leidinių biuras] kitų institucijų vykdomoms priežiūros užduotims atlikti. Atsižvelgdamos į tai, kompetentingos institucijos perduoda visą svarbią informaciją pagal pareikalavimą ir perduoda visą esminę informaciją savo iniciatyva.

   Šios direktyvos ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] tikslais kompetentingos institucijos bendradarbiauja su EBI pagal Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010.

   Kompetentingos institucijos teikia EBI visą informaciją, būtiną jos pareigoms vykdyti pagal šią direktyvą, Reglamentą [įrašo Leidinių biuras] ir Reglamentą (ES) Nr. 1093/2010, atsižvelgiant į to reglamento 35 straipsnį.

   Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta informacija laikoma esmine, jeigu ji galėtų gerokai paveikti kitoje valstybėje narėje esančios įstaigos ar finansų įstaigos finansinio patikimumo vertinimą.

   Visų pirma, ES patronuojančiųjų kredito įstaigų ir įstaigų, kurias kontroliuoja ES patronuojančiosios finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba ES patronuojančiosios mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės, konsoliduotos priežiūros institucijos teikia visą svarbią informaciją kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, kurios prižiūri šių patronuojančiųjų įmonių patronuojamąsias įmones. Nustatant svarbios informacijos apimtį, reikia atsižvelgti į šių patronuojamųjų įmonių svarbą tų valstybių narių finansų sistemoje.

   Šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyta esminė informacija visų pirma apima šiuos dalykus:

   (a) grupės teisinės struktūros bei valdymo ir organizacinės struktūros, įskaitant visas grupei priklausančias kontroliuojamas įmones, nekontroliuojamas įmones, nekontroliuojamas patronuojamąsias įmones ir svarbius filialus, patronuojančiąsias įmones pagal 14 straipsnio 3 dalį, 73 straipsnio 1 dalį ir 104 straipsnio 2 dalį, taip pat kompetentingų institucijų, prižiūrinčių grupei priklausančius kontroliuojamus subjektus, nustatymą;

   (b) informacijos surinkimo iš įstaigų grupės procedūras ir tos informacijos patikrinimą;

   (c) neigiamus pokyčius įstaigose arba kitose grupės įmonėse, kurie galėtų rimtai paveikti įstaigas;

   (d) esmines sankcijas ir išskirtines priemones, kurias kompetentingos institucijos yra pritaikiusios pagal šią direktyvą, įskaitant specialaus nuosavų lėšų poreikio įvedimą pagal 100 straipsnį ir bet kokių apribojimų, taikomų pažangiojo vertinimo metodo naudojimui, apskaičiuojant nuosavų lėšų poreikį pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 301 straipsnio 2 dalį, įvedimą.

2. Kompetentingos institucijos gali pranešti EBI apie bet kurį iš toliau nurodytų atvejų:

(a) kai kompetentinga institucija nepranešė esminės informacijos;

(b) kai prašymas bendradarbiauti, visų pirma keistis svarbia informacija, buvo atmestas arba nebuvo imtasi veiksmų per pagrįstą laiką.

Nedarant poveikio SESV 258 straipsnio taikymui, EBI gali imtis veiksmų pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 19 straipsniu jai suteiktus įgaliojimus.

3. Kompetentingos institucijos, atsakingos už kredito įstaigų, kurias kontroliuoja ES patronuojančioji kredito įstaiga, priežiūrą, kai tik įmanoma, kreipiasi į konsoliduotos priežiūros instituciją, kai joms reikia informacijos apie šioje direktyvoje ir Reglamente [įrašo Leidinių biuras] nurodytų metodų ir metodikos įgyvendinimą, kurią jau gali turėti ta kompetentinga institucija.

4. Prieš priimdamos sprendimą, atitinkamos kompetentingos institucijos konsultuojasi viena su kita dėl toliau išvardytų punktų, kai šie sprendimai svarbūs kitų kompetentingų institucijų atliekamoms priežiūros funkcijoms:

a) grupei priklausančių kredito įstaigų akcininkų, organizacinės arba valdymo struktūros pakeitimai, kuriems įgyvendinti reikia kompetentingų institucijų patvirtinimo arba leidimo; ir

b) esminės sankcijos ar išimtinės priemonės, kurias kompetentingos institucijos yra pritaikiusios, įskaitant papildomo nuosavų lėšų poreikio įvedimą pagal 99 straipsnį ir bet kokių apribojimų, taikomų pažangiojo vertinimo metodo naudojimui, apskaičiuojant nuosavų lėšų poreikį pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 301 straipsnio 2 dalį, įvedimą.

Taikant b punktą, visada konsultuojamasi su konsoliduotos priežiūros institucija.

Tačiau kompetentinga institucija gali nuspręsti nesikonsultuoti skubiais atvejais arba tada, kai dėl tokios konsultacijos galėtų nukentėti sprendimų veiksmingumas. Šiuo atveju kompetentinga institucija neatidėliodama informuoja kitas kompetentingas institucijas.

113 straipsnis

Informacijos, susijusios su subjektais kitose valstybėse narėse, patikrinimas

Jeigu, taikydamos šią direktyvą ir Reglamentą [įrašo Leidinių biuras], vienos valstybės narės kompetentingos institucijos konkrečiais atvejais pageidauja patikrinti informaciją, susijusią su įstaiga, finansų kontroliuojančiąja bendrove, mišrią veiklą vykdančia finansų kontroliuojančiąja bendrove, finansų įstaiga, papildomas paslaugas teikiančia įmone, mišrią veiklą vykdančia kontroliuojančiąja bendrove, 119 straipsnyje arba 114 straipsnio 3 dalyje nurodytomis patronuojamosiomis įmonėmis, esančiomis kitos valstybės narės teritorijoje, jos prašo tos kitos valstybės narės kompetentingų institucijų patikrinti informaciją. Tokį prašymą gavusios institucijos pagal savo kompetenciją patenkina jį pačios arba leidžia tai padaryti prašymą pateikusioms institucijoms, auditoriui arba ekspertui. Prašymą pateikusi kompetentinga institucija, jei nori, gali dalyvauti patikrinime, kurį atlieka ne ji pati.

II SKIRSNIS

FINANSŲ KONTROLIUOJANČIOSIOS BENDROVĖS IR MIŠRIĄ VEIKLĄ VYKDANČIOS FINANSŲ KONTROLIUOJANČIOSIOS BENDROVĖS

114 straipsnis

Kontroliuojančiųjų bendrovių įtraukimas į konsoliduotą priežiūrą

1. Prireikus valstybės narės priima visas priemones, būtinas finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms įtraukti į konsoliduotą priežiūrą. Nepažeidžiant 115 straipsnio, finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės finansinės padėties konsolidavimas jokiais atvejais nereiškia, kad kompetentingos institucijos privalo vykdyti atskirą tos finansų kontroliuojančiosios arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės priežiūrą, išskyrus atvejus, kai reikia taikyti 3 skyrių.

2. Jeigu vienu iš Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 13 straipsnio a ir b punktuose nurodytų atvejų valstybės narės kompetentingos institucijos patronuojamajai įstaigai netaiko konsoliduotos priežiūros, valstybės narės, kurios teritorijoje yra ta patronuojamoji kredito įstaiga, kompetentingos institucijos gali prašyti patronuojančiosios įmonės suteikti informaciją, kuri palengvintų minėtos įstaigos priežiūrą.

3. Valstybės narės numato, kad jų kompetentingos institucijos, kurios atsako už konsoliduotą priežiūrą, galėtų prašyti kredito įstaigoms, finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms arba mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms priklausančių patronuojamųjų įmonių, kurioms nėra taikoma konsoliduota priežiūra, pateikti 116 straipsnyje nurodytą informaciją. Šiuo atveju taikoma tame straipsnyje nustatyta informacijos perdavimo ir patikrinimo tvarka.

115 straipsnis

Vadovų kvalifikacija

Valstybės narės reikalauja, kad finansų kontroliuojančiosios bendrovės arba mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės veiklai veiksmingai vadovautų pakankamai geros reputacijos asmenys, turintys pakankamai patirties tokioms pareigoms vykdyti.

116 straipsnis

Prašymai pateikti informaciją ir tikrinimai

1. Toliau derinant konsolidavimo metodus valstybės narės numato, kad tuo atveju, kai patronuojančioji įmonė, kuriai priklauso viena arba kelios įstaigos, yra mišrią veiklą vykdanti kontroliuojančioji bendrovė, kompetentingos institucijos, kurios atsako už veiklos leidimų išdavimą šioms įstaigoms bei jų priežiūrą, tiesiogiai arba per patronuojamąsias įstaigas kreipdamosi į mišrią veiklą vykdančią kontroliuojančiąją bendrovę ir jos patronuojamąsias bendroves, reikalauja, kad būtų pateikta visa informacija, reikalinga atliekant patronuojamųjų įstaigų priežiūrą.

2. Valstybės narės numato, kad jų kompetentingos institucijos, pasitelkdamos išorės inspektorius, gali vietoje patikrinti informaciją, kurią pateikė mišrią veiklą vykdanti kontroliuojančioji bendrovė arba jai priklausančios patronuojamosios įmonės. Jeigu mišrią veiklą vykdanti kontroliuojančioji bendrovė arba viena iš jai priklausančių patronuojamųjų įmonių yra draudimo įmonė, galima taikyti ir 119 straipsnyje nustatytą tvarką. Jeigu mišrią veiklą vykdanti kontroliuojančioji bendrovė arba viena iš jai priklausančių patronuojamųjų įmonių yra ne tos valstybės narės teritorijoje, kurioje yra patronuojamoji įstaiga, informacija vietoje tikrinama vadovaujantis 113 straipsnyje nustatyta tvarka.

117 straipsnis

Priežiūra

1. Nepažeidžiant Reglamento [įrašo Leidinių biuras] V dalies, valstybės narės numato, kad tais atvejais, kai vienos ar daugiau įstaigų patronuojančioji įmonė yra mišrią veiklą vykdanti kontroliuojančioji bendrovė, kompetentingos institucijos, atsakingos už minėtųjų įstaigų priežiūrą, vykdo bendrą sandorių, vykdomų tarp įstaigos ir mišrią veiklą vykdančios kontroliuojančiosios bendrovės bei jos patronuojamųjų įmonių, priežiūrą.

2. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaigos taikytų atitinkamus rizikos valdymo procesus ir vidaus kontrolės mechanizmus, įskaitant patikimas atskaitomybės ir apskaitos procedūras, siekdamos tinkamai nustatyti, įvertinti, stebėti ir kontroliuoti su jų patronuojančiąja mišrią veiklą vykdančia kontroliuojančiąja bendrove ir jos patronuojamosiomis įmonėmis vykdomus sandorius. Kompetentingos institucijos reikalauja, kad įstaiga teiktų ataskaitas apie kiekvieną su minėtomis įmonėmis vykdomą svarbų sandorį, kuris nėra Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 383 straipsnyje nurodyta operacija. Kompetentingos institucijos peržiūri taikomas procedūras ir svarbius sandorius.

   Jeigu grupės vidaus sandoriai kelia grėsmę įstaigos finansinei padėčiai, kompetentinga institucija, atsakinga už įstaigos priežiūrą, imasi atitinkamų priemonių.

118 straipsnis

Keitimasis informacija

1. Valstybės narės imasi reikalingų priemonių siekdamos garantuoti, kad nebus jokių teisinių kliūčių, neleidžiančių įmonėms, kurioms taikoma konsoliduota priežiūra, mišrią veiklą vykdančioms kontroliuojančiosioms bendrovėms ir joms priklausančioms patronuojamosioms įmonėms arba 114 straipsnyje nurodytoms patronuojamosioms įmonėms, laisvai tarpusavyje keistis visa informacija, reikalinga priežiūrai atlikti, vadovaujantis 3 skyriumi, 105–114 straipsniais ir šiuo straipsniu.

2. Jeigu patronuojančioji įmonė ir kuri nors iš jai priklausančių patronuojamųjų įstaigų yra skirtingų valstybių narių teritorijose, kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos viena kitai pateikia visą reikalingą informaciją, kuri gali leisti arba padėti atlikti konsoliduotą priežiūrą.

   Jeigu valstybės narės, kurioje yra patronuojančioji įmonė, kompetentingos institucijos pačios neatlieka konsoliduotos priežiūros vadovaudamosi 106 straipsniu, šią priežiūrą atliekančios kompetentingos institucijos gali paprašyti, kad minėtos priežiūros neatliekančios institucijos iš patronuojančiosios įmonės pareikalautų pateikti visą informaciją, kurios prireikia atliekant konsoliduotą priežiūrą, ir perduotų šią informaciją jos prašančioms institucijoms.

3. Valstybės narės įgalioja savo kompetentingas institucijas keistis 2 dalyje nurodyta informacija suprasdamos, kad tai jokiu būdu nereiškia, jog rinkdamos ar kaupdamos informaciją, susijusią su finansų kontroliuojančiosiomis bendrovėmis, mišrią veiklą vykdančiomis finansų kontroliuojančiosiomis bendrovėmis, finansų įstaigomis arba papildomas paslaugas teikiančiomis įmonėmis, kompetentingos institucijos turi atskirai atlikti minėtų institucijų arba įmonių priežiūrą.

   Valstybės narės taip pat įgalioja savo kompetentingas institucijas keistis 116 straipsnyje nurodyta informacija suprasdamos, kad tai jokiu būdu nereiškia, jog rinkdamos ar kaupdamos informaciją, susijusią su mišrią veiklą vykdančia kontroliuojančiąja bendrove ir jos patronuojamosiomis įmonėmis, kurios nėra kredito įstaigos, arba su 114 straipsnio 3 dalyje nurodytomis patronuojamosiomis įmonėmis, kompetentingos institucijos atlieka jų priežiūrą.

119 straipsnis

Bendradarbiavimas

1. Jeigu įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė, mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti kontroliuojančioji bendrovė kontroliuoja vieną arba kelias patronuojamąsias įmones, kurios yra draudimo įmonės arba kitos investavimo paslaugas teikiančios įmonės ir kurios turi gauti veiklos leidimą, kompetentingos institucijos ir institucijos, kurias valstybė įgaliojo atlikti draudimo įmonių ir tų kitų investavimo paslaugas teikiančių įmonių priežiūrą, glaudžiai bendradarbiauja. Nepažeisdamos savo atitinkamų įsipareigojimų, šios institucijos teikia viena kitai visą informaciją, kuri gali palengvinti joms atlikti savo

uždavinius ir leidžia atlikti jų prižiūrimų įmonių veiklos ir bendrosios finansinės padėties priežiūrą.

2. Informacijai, gautai atliekant konsoliduotą priežiūrą, ypač bet kokiam šioje direktyvoje numatytam kompetentingų institucijų keitimuisi informacija, taikomas įpareigojimas laikytis profesinės paslapties, 1 skyriaus 2 skirsnyje apibrėžtas kredito įstaigoms arba Direktyvoje 2004/39/EB apibrėžtas investicinėms įmonėms.

3. Kompetentingos institucijos, kurios atsako už konsoliduotą priežiūrą, sudaro Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 10 straipsnyje nurodytų finansų kontroliuojančiųjų bendrovių arba mišrią veiklą vykdančių finansų kontroliuojančiųjų bendrovių sąrašus. Šie sąrašai perduodami kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, EBI ir Komisijai.

120 straipsnis

Sankcijos

Pagal VII antraštinės dalies 1 skyriaus IV skirsnį valstybės narės užtikrina, kad sankcijos ar priemonės, skirtos nustatytiems pažeidimams arba jų priežastims pašalinti, gali būti taikomos finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms, mišrią veiklą vykdančioms finansų kontroliuojančiosioms bendrovėms ir mišrią veiklą vykdančioms kontroliuojančiosioms bendrovėms arba jų veiksmingiems vadovams, kurie pažeidžia įstatymus ir kitus teisės aktus, priimtus 3 skyriui įgyvendinti.

121 straipsnis

Konsoliduotos priežiūros trečiosiose šalyse lygiavertiškumo vertinimas

1. Jeigu įstaigai, kurios patronuojančioji įmonė yra įstaiga, finansų kontroliuojančioji bendrovė arba mišrią veiklą vykdanti finansų kontroliuojančioji bendrovė, turinti pagrindinę buveinę trečiojoje šalyje, netaikoma 106 straipsnyje nustatyta konsoliduota priežiūra, kompetentingos institucijos tikrina, ar trečiosios šalies kompetentingos institucijos vykdo pirmiau nurodytos įstaigos konsoliduotą priežiūrą, lygiavertę šioje direktyvoje nustatytais principais ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] pirmos dalies II antraštinės dalies 2 skyriaus reikalavimais reglamentuojamai priežiūrai.

   Patronuojančiosios įmonės arba bet kurios iš Sąjungoje veiklos leidimą gavusių kontroliuojamų įmonių prašymu arba savo iniciatyva tikrinimą atlieka kompetentinga institucija, kuri, taikant 3 dalį, būtų atsakinga už konsoliduotą priežiūrą. Minėtoji kompetentinga institucija konsultuojasi su kitomis susijusiomis kompetentingomis institucijomis.

2. Komisija gali pareikalauti, kad Europos bankininkystės komitetas pateiktų bendrus nurodymus dėl to, ar trečiųjų šalių kompetentingų institucijų konsoliduotos priežiūros priemonėmis galima įgyvendinti šiame skyriuje nustatytus konsoliduotos priežiūros tikslus, susijusius su įstaigomis, kurių patronuojančiosios įmonės pagrindinė buveinė yra trečiojoje šalyje. Komitetas nuolat peržiūri visus tokius nurodymus ir atsižvelgia į visus minėtųjų kompetentingų institucijų vykdomos

konsoliduotos priežiūros priemonių pakeitimus. EBI padeda Komisijai ir Europos bankininkystės komitetui atlikti šias užduotis, taip pat nuspręsti, ar šiuos nurodymus reikėtų atnaujinti.

1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą tikrinimą atliekanti kompetentinga institucija atsižvelgia į visus pirmiau minėtus nurodymus. Dėl to, prieš priimdama sprendimą, kompetentinga institucija konsultuojasi su EBI.

3. Jeigu pirmiau nurodyta lygiavertė priežiūra netaikoma, valstybės narės įstaigoms analogiškai taiko šios direktyvos ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] nuostatas arba leidžia savo kompetentingoms institucijoms taikyti kitus atitinkamus priežiūros metodus, kuriais įgyvendinami įstaigų konsoliduotos priežiūros tikslai.

Tokiems priežiūros metodams, pasikonsultavusi su kitomis susijusiomis kompetentingomis institucijomis, turi pritarti kompetentinga institucija, kuri atsakinga už konsoliduotą priežiūrą.

Kompetentingos institucijos pirmiausia gali reikalauti įsteigti finansų kontroliuojančiąją bendrovę arba mišrią veiklą vykdančią finansų kontroliuojančiąją bendrovę, kurios pagrindinė buveinė yra Sąjungoje, ir tos finansų kontroliuojančiosios bendrovės konsoliduotai pozicijai arba tos mišrią veiklą vykdančios finansų kontroliuojančiosios bendrovės įstaigų konsoliduotai pozicijai taikyti konsoliduotos priežiūros nuostatas.

Pirmiau nurodytais priežiūros metodais užtikrinamas šiame skyriuje nustatytų konsoliduotos priežiūros tikslų įgyvendinimas ir apie juos pranešama kitoms susijusioms kompetentingoms institucijoms, EBI ir Komisijai.

4 skyrius

Kapitalo rezervai

I SKIRSNIS
KAPITALO APSAUGOS IR ANTICIKLINIS KAPITALO REZERVAI

122 straipsnis
Apibrėžtys

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

(1) kapitalo apsaugos rezervas – nuosavos lėšos, kurias įstaiga privalo turėti pagal 123 straipsnį;

(2) jungtinio rezervo poreikis – viso bendro 1 lygio akcinio kapitalo, kuris reikalingas kapitalo apsaugos rezervo ir įstaigos anticiklinio kapitalo rezervo (kai jis sudaro daugiau kaip 0 proc. pagal riziką įvertinto turto) poreikiams patenkinti, dydis;

(3) anticiklinio kapitalo rezervo norma – norma, kurią įstaigos privalo taikyti apskaičiuodamos savo įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą ir kuri nustatoma pagal 126, 127 straipsnius arba kurią nustato trečiosios šalies institucija (tam tikrais atvejais);

(4) šalyje veiklos leidimą gavusi įstaiga – valstybėje narėje veiklos leidimą gavusi įstaiga, už kurią atsakinga konkreti paskirta institucija;

(5) įstaigos anticiklinis kapitalo rezervas – nuosavos lėšos, kurias įstaiga privalo turėti pagal 124 straipsnį.

123 straipsnis
Reikalavimas turėti kapitalo apsaugos rezervą

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos, be bendro 1 lygio akcinio kapitalo, turimo nuosavų lėšų reikalavimui, nustatytam pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnį, įvykdyti, turėtų kapitalo apsaugos rezervą, kuris būtų sudarytas iš bendro 1 lygio akcinio kapitalo ir lygus 2,5 proc. bendros rizikos pozicijos sumos, apskaičiuotos pagal to reglamento 87 straipsnio 3 dalį individualiai ir konsoliduotai, kaip taikoma pagal to reglamento pirmos dalies II antraštinę dalį.

2. Įstaigos nenaudoja bendro 1 lygio akcinio kapitalo, skirto 1 dalyje nustatytam reikalavimui įvykdyti, 100 straipsnyje nustatytiems reikalavimams įvykdyti.

3. Jeigu įstaiga nevisiškai įvykdo 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jai taikomi 131 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti paskirstymo apribojimai.

124 straipsnis
Reikalavimas turėti įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą

1. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos turėtų pagal 130 straipsnį apskaičiuotą įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą.

2. 1 dalyje nustatytam reikalavimui įvykdyti įstaigos naudoja bendrą 1 lygio akcinį kapitalą, bet ne tą bendro 1 lygio akcinio kapitalo dalį, kuri turima nuosavų lėšų reikalavimui pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnį, reikalavimui turėti kapitalo apsaugos rezervą pagal 123 straipsnį ir bet kuriems 100 straipsnyje nustatytiems reikalavimams įvykdyti.

3. Jeigu įstaiga nevisiškai įvykdo 1 dalyje nustatytą reikalavimą, jai taikomi 131 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodyti paskirstymo apribojimai.

II SKIRSNIS
ANTICIKLINIO KAPITALO REZERVO NUSTATYMAS IR APSKAIČIAVIMAS

125 straipsnis
ESRV gairės dėl anticiklinio kapitalo rezervo normų nustatymo

1. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnį ESRV gali valstybėse narėse pagal 126 straipsnio 1 dalį paskirtoms institucijoms pateikti rekomendacines gaires dėl anticiklinio rezervo normų nustatymo, įskaitant šiuos dalykus:

   a) principus, kuriais paskirtos institucijos vadovautųsi priimdamos sprendimą dėl tinkamos anticiklinio rezervo normos, kuriais būtų užtikrinta, kad institucijos naudotų pagrįstus metodus atitinkamiems makroekonomikos ciklų klausimams spręsti, ir būtų skatinamas pagrįstas ir nuoseklus sprendimų priėmimas;

   b) gaires dėl:

      i) nuokrypio nuo kreditų ir BVP santykio ilgalaikių tendencijų vertinimo ir apskaičiavimo;

      ii) 126 straipsnio 2 dalyje reikalaujamų orientacinių rezervų apskaičiavimo;

   c) gaires dėl kintamųjų, kurie rodo arba galėtų rodyti, kad finansų sistemoje didėja sisteminė rizika, ir dėl kitų atitinkamų veiksnių, į kuriuos paskirtos institucijos turėtų atsižvelgti priimdamos sprendimus dėl tinkamos 126 straipsnyje nurodytos anticiklinio rezervo normos;

   d) gaires dėl kintamųjų, kurie rodo, kad rezervas turėtų būti sumažintas arba jo visai nereikalaujama.

2. Jeigu ESRV parengia rekomendaciją pagal 1 dalį, ji ją prireikus peržiūri ir atnaujina, remdamasi patirtimi, įgyta nustatant rezervus pagal šią direktyvą, arba atsižvelgdama į tarptautiniu lygmeniu taikomos praktikos pokyčius.

126 straipsnis
Anticiklinio rezervo normų nustatymas

1. Kiekviena valstybė narė paskiria instituciją (toliau – paskirta institucija), kuri būtų atsakinga už anticiklinio rezervo normos toje valstybėje narėje nustatymą.

2. Kiekviena paskirta institucija nustato kiekvieno ketvirčio orientacinį rezervą, kuriuo remiasi spręsdama dėl to, kokią anticiklinio rezervo normą nustatyti pagal 3 dalį. Orientacinis rezervas grindžiamas kreditų ir BVP santykio nuokrypiu nuo ilgalaikės tendencijos, atsižvelgiant į:

   a) kreditų lygio toje jurisdikcijoje augimą ir, konkrečiai, toje valstybėje narėje suteiktų kreditų ir BVP santykio pokyčius;

b) visas kitas pagal 125 straipsnio 1 dalies b punktą ESRV pateiktas galiojančias gaires.

3. Kiekviena paskirta institucija kas ketvirtį vertina ir nustato tinkamą anticiklinio rezervo normą savo valstybėje narėje ir tuo tikslu atsižvelgia į:

a) orientacinį rezervą, apskaičiuotą pagal 2 dalį;

b) visas kitas pagal 125 straipsnio 1 dalies a, c ir d punktus ESRV pateiktas galiojančias gaires ir pagal 9 dalį pateiktas rekomendacijas ir

c) visus kitus kintamuosius, kurie, paskirtos institucijos nuomone, yra svarbūs.

4. 3 dalies c punkte nurodyti kintamieji, be kita ko, gali būti struktūriniai kintamieji ir bankų sektoriaus patiriami tam tikri rizikos veiksniai arba visi kiti veiksniai, susiję su rizika finansiniam stabilumui.

Jeigu paskirta institucija, nustatydama anticiklinio rezervo normą, atsižvelgia į c punkte nurodytus kintamuosius ir jeigu rezervo norma būtų nustatyta mažesnė, jei į c punkte nurodytus kintamuosius nebūtų atsižvelgta, paskirta institucija informuoja EBI ir ESRV. EBI ir ESRV įvertina, ar kintamieji, kuriais grindžiama rezervo norma, yra susiję su rizika finansiniam stabilumui ir ar kapitalo normos nustatymas atsižvelgiant į tuos kintamuosius atitinka pagrindinius finansinių paslaugų vidaus rinkos principus, nustatytus finansinių paslaugų srities Sąjungos teisės aktuose.

Nukrypstant nuo 3 dalies, paskirta institucija anticiklinio rezervo normos dalį, pagrįstą kitais 3 dalies c punkte nurodytais kintamaisiais, persvarsto tik kas metus. Įstaigos, įsteigtos kitoje valstybėje narėje, į tą dalį neatsižvelgia apskaičiuodamos savo įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą.

5. Anticiklinio rezervo norma nustatoma kaip įstaigų, kurios turi kredito pozicijų toje valstybėje narėje, Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 3 dalyje nurodytos bendros rizikos pozicijos sumos procentinė dalis ir turi sudaryti 0–2,5 proc., ją galima tikslinti 0,25 procentinio punkto arba 0,25 procentinio punkto kartotinių intervalais. Jeigu pagal 3 dalies nuostatas tai pagrįsta 130 straipsnio 3 dalyje nurodytais tikslais, paskirta institucija gali nustatyti anticiklinio rezervo normą, kuri būtų didesnė kaip 2,5 proc. Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 3 dalyje nurodytos bendros rizikos pozicijos sumos.

6. Kai paskirta institucija pirmą kartą nustato anticiklinio rezervo normą, kuri yra didesnė už 0, arba kai po to paskirta institucija padidina galiojančią anticiklinio rezervo normą, ji taip pat nusprendžia, nuo kada įstaigos privalo taikyti tą padidintą rezervo normą apskaičiuodamos savo įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą. Šis terminas negali sukakti vėliau negu po 12 mėnesių nuo padidintos rezervo normos paskelbimo pagal 8 dalį. Jeigu šis terminas sukanka anksčiau negu po 12 mėnesių nuo padidintos rezervo normos paskelbimo, toks trumpesnis terminas iki taikymo pradžios turi būti pagrįstas išimtinėmis aplinkybėmis.

7. Jeigu paskirta institucija sumažina galiojančią anticiklinio rezervo normą, nepaisant to, ar ji sumažinama iki 0, ar ne, ji taip pat nusprendžia dėl orientacinio laikotarpio, kurį rezervo normos nenumatoma didinti. Tačiau šis orientacinis laikotarpis paskirtos institucijos neįpareigoja.

8. Kiekviena paskirta institucija skelbia kas ketvirtį nustatomą anticiklinio rezervo normą savo tinklalapyje. Pranešime skelbiama bent ši informacija:

a) taikoma anticiklinio rezervo norma;

b) atitinkamas kreditų ir BVP santykis ir jo nuokrypis nuo ilgalaikės tendencijos;

c) orientacinis rezervas, apskaičiuotas pagal 2 dalį;

d) tokios rezervo normos pagrindimas, be kitų dalykų, nurodant visus kintamuosius, išskyrus tuos, kurie susiję su orientaciniu rezervu ir į kuriuos paskirta institucija pagal 3 dalies c punktą atsižvelgė nustatydama anticiklinio rezervo normą;

e) kai rezervo norma didinama, data, nuo kurios įstaigos privalo taikyti padidintą rezervo normą apskaičiuodamos savo įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą;

f) jeigu e punkte nurodytas terminas sukanka anksčiau negu po 12 mėnesių nuo paskelbimo pagal šią dalį, nurodomos išimtinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas trumpesnis terminas iki taikymo pradžios;

g) jeigu rezervo norma yra mažinama, orientacinis laikotarpis, kurį rezervo normos nenumatoma didinti, kartu su pagrindimu dėl šio laikotarpio;

h) jeigu paskirta institucija atsižvelgė į 3 dalies c punkte minėtus kintamuosius, nurodoma su tais kintamaisiais susijusi rezervo normos suma.

Paskirtos institucijos imasi visų pagrįstų veiksmų šio paskelbimo laikui suderinti.

Paskirtos institucijos ESRV praneša apie kiekvieną kas ketvirtį nustatomą anticiklinio rezervo normą ir pateikia a–g punktuose nurodytą informaciją. ESRV visas taip praneštas rezervo normas ir su jomis susijusią informaciją skelbia savo tinklalapyje.

9. Pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnį ESRV gali teikti rekomendacijas dėl kas ketvirtį nustatomos anticiklinio rezervo normos tam tikroje valstybėje narėje arba, jei reikia, daugiau kaip vienoje valstybėje narėje.

127 straipsnis
Didesnių kaip 2,5 proc. anticiklinio rezervo normų pripažinimas

1. Jeigu pagal 126 straipsnio 5 dalį paskirta institucija arba atitinkama trečiosios šalies institucija nustatė anticiklinio rezervo normą, kuri sudaro daugiau kaip 2,5 proc. Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 3 dalyje nurodytos bendros rizikos pozicijos sumos, kitos paskirtos institucijos gali pripažinti tą rezervo normą šalyje veiklos leidimą gavusioms įstaigoms apskaičiuojant savo įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą.

2. Jeigu paskirta institucija pripažįsta rezervo normą, kuri sudaro daugiau kaip 2,5 proc. Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 3 dalyje nurodytos bendros rizikos

pozicijos sumos, ji apie tai praneša savo tinklalapyje. Pranešime skelbiama bent ši informacija:

a) taikoma anticiklinio rezervo norma;

b) valstybė narė, kurioje ji taikoma;

c) kai rezervo norma didinama, data, nuo kurios paskirtos institucijos valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios įstaigos privalo taikyti padidintą rezervo normą apskaičiuodamos savo įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą;

d) jeigu c punkte nurodytas terminas sukanka greičiau negu po 12 mėnesių nuo paskelbimo pagal šią dalį dienos, nurodomos išimtinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas trumpesnis terminas iki taikymo pradžios.

128 straipsnis
ESRV rekomendacija dėl trečiosios šalies anticiklinio rezervo normų

Pagal Reglamento (ES) Nr. 1092/2010 16 straipsnį ESRV gali paskirtoms institucijoms teikti rekomendaciją dėl tinkamos anticiklinio rezervo normos pozicijoms toje trečiojoje šalyje, kai:

a) atitinkama trečiosios šalies, kurioje viena arba daugiau Sąjungos įstaigų turi kredito pozicijų, institucija (toliau – atitinkama trečiosios šalies institucija) trečiojoje šalyje nėra nustačiusi ir paskelbusi anticiklinio rezervo normos;

b) ESRV mano, kad atitinkamos trečiosios šalies institucijos trečiojoje šalyje nustatyta ir paskelbta anticiklinio rezervo norma yra nepakankama Sąjungos įstaigoms tinkamai apsaugoti nuo pernelyg didelio kreditų augimo toje šalyje rizikos, arba paskirta institucija ESRV praneša, kad mano, jog rezervo norma tuo tikslu nėra pakankama.

129 straipsnis
Paskirtų institucijų sprendimas dėl trečiosios šalies anticiklinio rezervo normų

1. Šis straipsnis taikomas nepaisant to, ar ESRV yra pateikusi rekomendaciją paskirtoms institucijoms, kaip nurodyta 128 straipsnyje.

2. 128 straipsnio a punkte nurodytomis aplinkybėmis paskirtos institucijos gali nustatyti anticiklinio rezervo normą, kurią šalyje veiklos leidimą gavusios įstaigos privalo taikyti apskaičiuodamos savo įstaigos anticiklinio kapitalo rezervo normą.

3. Jeigu atitinkama trečiosios šalies institucija yra nustačiusi ir paskelbusi anticiklinio rezervo normą trečiojoje šalyje, paskirta institucija gali nustatyti kitokią tai trečiajai šaliai taikomą rezervo normą šalyje veiklos leidimą gavusioms įstaigoms apskaičiuojant savo įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą, jei pagrįstai mano, kad atitinkamos trečiosios šalies institucijos nustatyta anticiklinio kapitalo rezervo norma yra nepakankama siekiant tinkamai apsaugoti tas įstaigas nuo pernelyg didelio kreditų augimo toje šalyje rizikos.

Naudodamasi pirmoje pastraipoje nurodytais įgaliojimais paskirta institucija negali nustatyti anticiklinio rezervo normos, kuri būtų mažesnė už atitinkamos trečiosios šalies institucijos nustatytąją, išskyrus tuos atvejus, kai toji rezervo norma yra didesnė kaip 2,5 proc. Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 3 dalyje nurodytos įstaigų, turinčių kredito pozicijų toje trečiojoje šalyje, bendros rizikos pozicijos sumos.

4. Jeigu atitinkama trečiosios šalies institucija pagal 2 arba 3 dalį nustato anticiklinio rezervo normą trečiajai šaliai, kuria padidinama taikoma anticiklinio rezervo norma, ji nusprendžia, nuo kada šalyje veiklos leidimą gavusios įstaigos privalo taikyti tą rezervo normą apskaičiuodamos savo įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą. Tas terminas negali sukakti vėliau negu po 12 mėnesių nuo rezervo normos paskelbimo pagal 5 dalį dienos. Jeigu tas terminas sukanka anksčiau negu po 12 mėnesių nuo paskelbimo dienos, trumpesnis terminas iki taikymo pradžios privalo būti pagrįstas išimtinėmis aplinkybėmis.

5. Paskirtos institucijos skelbia visas pagal 2 arba 3 dalį nustatytas anticiklinio rezervo normas trečiajai šaliai savo tinklalapiuose, pateikdamos bent šią informaciją:

a) anticiklinio rezervo normą ir trečiąją šalį, kuriai ji taikoma;

b) tos rezervo normos pagrindimą;

c) jeigu pirmą kartą nustatoma didesnė už 0 rezervo norma arba ji yra didinama, datą, nuo kurios įstaigos privalo taikyti padidintą rezervo normą apskaičiuodamos savo įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą;

d) jeigu c punkte nurodytas terminas sukanka anksčiau negu po 12 mėnesių nuo nustatytos normos paskelbimo pagal šią dalį dienos, nurodomos išimtinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas trumpesnis terminas iki taikymo pradžios.

130 straipsnis
Įstaigos anticiklinio kapitalo rezervo apskaičiavimas

1. Įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą sudaro svertinis anticiklinio rezervo normų, taikomų jurisdikcijose, kuriose įstaiga turi atitinkamų kredito pozicijų, arba taikomų šiam straipsniui taikyti pagal 129 straipsnio 2 arba 3 dalį, vidurkis.

Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos apskaičiuodamos pirmoje pastraipoje nurodytą svertinį vidurkį, kiekvienai taikomai anticiklinio rezervo normai taikytų savo bendrą nuosavų lėšų poreikį kredito rizikai, nustatytai pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] trečios dalies II antraštinę dalį ir susijusiai su atitinkamomis kredito pozicijomis aptariamoje teritorijoje, padalintą iš bendro nuosavų lėšų poreikio kredito rizikai, susijusiai su visomis atitinkamomis kredito pozicijomis.

2. Jeigu pagal 126 straipsnio 5 dalį paskirta institucija nustato anticiklinio rezervo normą, kuri sudaro daugiau kaip 2,5 proc. Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 3 dalyje nurodytos bendros rizikos pozicijos sumos, valstybės narės užtikrina, kad atitinkamoms kredito pozicijoms, esančioms tos paskirtos institucijos valstybėje narėje (toliau – A valstybė narė), atliekant 1 dalyje reikalaujamus

skaičiavimus, taip pat, jei reikia, apskaičiuojant su atitinkama įstaiga susijusią konsoliduoto kapitalo dalį, būtų taikomos šios rezervo normos:

a) šalyje veiklos leidimą gavusios įstaigos taiko rezervo normą, kuri sudaro daugiau kaip 2,5 proc. bendros rizikos pozicijos sumos;

b) kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios įstaigos taiko anticiklinio rezervo normą, kurią sudaro 2,5 proc. bendros rizikos pozicijos sumos, jeigu valstybės narės, kurioje jos yra gavusios veiklos leidimą, paskirta institucija nėra pripažinusi didesnės už 2,5 proc. rezervo normos pagal 127 straipsnio 1 dalį;

c) kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusios įstaigos taiko A valstybės narės paskirtos institucijos nustatytą anticiklinio rezervo normą, jei valstybės narės, kurioje jos yra gavusios veiklos leidimą, yra pripažinusios tą rezervo normą pagal 127 straipsnį.

3. Jeigu atitinkamos trečiosios šalies institucijos nustatyta anticiklinio rezervo norma trečiajai šaliai yra didesnė už 2,5 proc. Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 3 dalyje nurodytos bendros rizikos pozicijos sumos, valstybės narės užtikrina, kad atitinkamoms toje trečiojoje šalyje turimoms kredito pozicijoms, atliekant 1 dalyje reikalaujamus skaičiavimus, taip pat, jei reikia, apskaičiuojant su atitinkama įstaiga susijusią konsoliduoto kapitalo dalį, būtų taikomos šios rezervo normos:

a) įstaigos taiko anticiklinio rezervo normą, kurią sudaro 2,5 proc. bendros rizikos pozicijos sumos, jeigu valstybės narės, kurioje jos yra gavusios veiklos leidimą, paskirta institucija nėra pripažinusi didesnės kaip 2,5 proc. rezervo normos pagal 127 straipsnio 1 dalį;

b) įstaigos taiko atitinkamos trečiosios šalies institucijos nustatytą anticiklinio rezervo normą, jeigu valstybės narės, kurioje jos yra gavusios veiklos leidimą, yra pripažinusios tą rezervo normą pagal 127 straipsnį.

4. Atitinkamas kredito pozicijas, be kita ko, sudaro visų klasių pozicijos, išskyrus nurodytąsias Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 107 straipsnio a, b, d, e ir f punktuose, kurioms taikomas:

(a) nuosavų lėšų poreikis kredito rizikai pagal to reglamento trečios dalies II antraštinę dalį;

(b) jeigu pozicija įtraukta į prekybos knygą – nuosavų lėšų poreikis specifinei rizikai pagal to reglamento trečios dalies IV antraštinės dalies 2 skyrių arba papildomai įsipareigojimų neįvykdymo ir pasikeitimo rizikai pagal to reglamento trečios dalies IV antraštinės dalies 5 skyrių;

(c) pakeitimo vertybiniais popieriais pozicijos atveju – nuosavų lėšų poreikis pagal to reglamento trečios dalies II antraštinės dalies 5b skyrių.

5. Įstaigos nustato atitinkamos kredito pozicijos geografinę vietą vadovaudamosi pagal 6 dalį priimtais techniniais reguliavimo standartais.

6. Atliekant 1 dalyje reikalaujamus skaičiavimus:

a) anticiklinio rezervo norma valstybei narei taikoma nuo datos, kuri nurodoma informacijos skelbime pagal 126 straipsnio 8 dalies e punktą arba 127 straipsnio 2 dalies c punktą, jeigu tuo sprendimu rezervo norma padidinama;

b) laikantis c punkto, anticiklinio rezervo norma trečiajai šaliai taikoma praėjus 12 mėnesių nuo tos dienos, kai atitinkama trečiosios šalies institucija paskelbia pakeistą rezervo normą, nepaisant to, ar ta institucija reikalauja, kad toje trečiojoje šalyje įsteigtos įstaigos pakeitimą pradėtų taikyti per trumpesnį laikotarpį, jei tuo sprendimu rezervo norma padidinama;

c) jeigu įstaigos buveinės valstybės narės paskirta institucija nustato anticiklinio rezervo normą trečiajai šaliai pagal 129 straipsnio 2 arba 3 dalį arba pripažįsta anticiklinio rezervo normą trečiajai šaliai pagal 127 straipsnį, ta rezervo norma pradedama taikyti nuo informacijos skelbime nurodytos datos pagal 129 straipsnio 5 dalies c punktą arba 127 straipsnio 2 dalies c punktą, jeigu tuo sprendimu rezervo norma didinama;

d) anticiklinio rezervo norma pradedama taikyti iškart, jeigu tuo sprendimu rezervo norma mažinama.

Taikant b punktą laikoma, kad pakeista anticiklinio rezervo norma trečiajai šaliai paskelbta tą dieną, kai ją atitinkama trečiosios šalies institucija paskelbia pagal taikomas nacionalines taisykles.

7. EBI parengia techninių reguliavimo standartų, kuriuose nurodomas 5 dalyje nurodytos geografinės atitinkamų kredito pozicijų vietos nustatymo metodas, projektus.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.

EBI šių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. gruodžio 31 d.

III SKIRSNIS
KAPITALO APSAUGOS PRIEMONĖS

131 straipsnis
Paskirstymo apribojimai

1. Valstybės narės draudžia įstaigoms, kurios tenkina jungtinio rezervo poreikį, atlikti su bendru 1 lygio akciniu kapitalu susijusius paskirstymus tiek, kiek tai sumažintų jų bendrą 1 lygio akcinį kapitalą iki tokio lygio, kad jungtinio rezervo poreikis nebebūtų tenkinamas.

2. Valstybės narės reikalauja įstaigų, kurios netenkina jungtinio rezervo poreikio, apskaičiuoti didžiausią galimą paskirstyti sumą pagal 4 dalį.

Jeigu taikoma pirma pastraipa, valstybė narė draudžia bet kuriai tokiai įstaigai imtis toliau išvardytų veiksmų tol, kol ji neapskaičiuoja didžiausios galimos paskirstyti sumos:

a) atlikti su bendru 1 lygio akciniu kapitalu susijusius paskirstymus;

b) sukurti įsipareigojimą mokėti kintamąją atlyginimo dalį arba savo nuožiūra mokamas pensijų išmokas arba mokėti kintamąją atlyginimo dalį, jeigu mokėjimo prievolė sukurta tada, kai įstaiga netenkino jungtinio rezervo poreikio;

c) vykdyti mokėjimus už papildomas 1 lygio kapitalo priemones.

3. Jeigu įstaiga netenkina jungtinio rezervo poreikio, valstybės narės jai draudžia paskirstyti už didžiausią galimą paskirsti sumą, apskaičiuotą pagal 4 dalį, didesnę sumą vykdant bet kuriuos 2 dalies a–c punktuose nurodytus veiksmus.

4. Valstybės narės reikalauja, kad įstaigos apskaičiuotų didžiausią galimą paskirstyti sumą padaugindamos pagal a punktą apskaičiuotą sumą iš daugiklio, nustatyto pagal b punktą. Didžiausia galima paskirstyti suma mažinama bet kuriuo iš 2 dalies a, b arba c punkte nurodytų veiksmų.

a) Daugintiną sumą sudaro:

i) tarpinis pelnas, neįskaitytas į bendrą 1 lygio akcinį kapitalą pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 24 straipsnio 2 dalį, kuris buvo gautas po paskutinio sprendimo dėl pelno paskirstymo arba bet kurio iš 2 dalies a, b arba c punkte nurodytų veiksmų;

pridėjus

ii) į bendrą 1 lygio akcinį kapitalą neįskaitytą metų pabaigos pelną pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 24 straipsnio 4 dalį, kuris buvo gautas po paskutinio sprendimo dėl pelno paskirstymo arba bet kurio iš 2 dalies a, b arba c punkte nurodytų veiksmų;

atėmus

iii) sumas, mokėtinas kaip mokesčiai, jeigu i ir ii punktuose nurodyti straipsniai nepaskirstomi.

b) Daugiklis nustatomas taip:

i) jeigu įstaigos turimas bendras 1 lygio akcinis kapitalas, kuris nėra naudojamas nuosavų lėšų poreikiui padengti pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 1 dalies c punktą, išreikštas procentine to reglamento 87 straipsnio 3 dalyje apibrėžtos bendros rizikos pozicijos sumos dalimi, priklauso pirmajai (tai yra žemiausiajai) jungtinio rezervo poreikio kvartilei, daugiklis bus lygus 0;

ii) jeigu įstaigos turimas bendras 1 lygio akcinis kapitalas, kuris nėra naudojamas nuosavų lėšų poreikiui padengti pagal Reglamento [įrašo

Leidinių biuras] 87 straipsnio 1 dalies c punktą, išreikštas procentine to reglamento 87 straipsnio 3 dalyje apibrėžtos bendros rizikos pozicijos sumos dalimi, priklauso antrajai jungtinio rezervo poreikio kvartilei, daugiklis bus lygus 0,2;

iii) jeigu įstaigos turimas bendras 1 lygio akcinis kapitalas, kuris nėra naudojamas nuosavų lėšų poreikiui padengti pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 1 dalies c punktą, išreikštas procentine to reglamento 87 straipsnio 3 dalyje apibrėžtos bendros rizikos pozicijos sumos dalimi, priklauso trečiajai jungtinio rezervo poreikio kvartilei, daugiklis bus lygus 0,4;

iv) jeigu įstaigos turimas bendras 1 lygio akcinis kapitalas, kuris nėra naudojamas nuosavų lėšų poreikiui padengti pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 1 dalies c punktą, išreikštas procentine to reglamento 87 straipsnio 3 dalyje apibrėžtos bendros rizikos pozicijos sumos dalimi, priklauso ketvirtajai (tai yra aukščiausiajai) jungtinio rezervo poreikio kvartilei, daugiklis bus lygus 0,6.

Žemiausia ir aukščiausia kiekvienos jungtinio rezervo poreikio kvartilės atkarpa apskaičiuojama taip:

Žemiausia kvartilės atkarpa $= \frac{2{,}5\% + ISCCB}{4} \times (Q_n - 1)$

Aukščiausia kvartilės atkarpa $= \frac{2{,}5\% + ISCCB}{4} \times Q_n$

ISCCB yra įstaigos anticiklinis kapitalo rezervas (angl. *Institution specific countercyclical capital buffer*), o Qn rodo atitinkamos kvartilės eilės numerį.

5. Pagal šį straipsnį nustatomi apribojimai taikomi tik mokėjimams, dėl kurių mažėja bendras 1 lygio akcinis kapitalas arba pelnas, ir jei mokėjimų nutraukimas arba nesumokėjimas nereiškia įsipareigojimų neįvykdymo arba padėties, kuriai susiklosčius pradedama byla pagal įstaigai taikomą nemokumo režimą.

6. Jeigu įstaiga netenkina jungtinio rezervo poreikio ir ketina paskirstyti bet kurią paskirstytino pelno dalį arba imtis 2 dalies a–c punktuose nurodytų veiksmų, ji apie tai praneša kompetentingai institucijai ir pateikia šią informaciją:

a) įstaigos turimas kapitalas, suskirstytas pagal šias kategorijas:

i) bendras 1 lygio akcinis kapitalas,

ii) papildomas 1 lygio kapitalas,

iii) 2 lygio kapitalas;

b) tarpinė ir metų pabaigos pelno suma;

c) pagal 4 dalį apskaičiuota didžiausia galima paskirstyti suma;

d) paskirstytino pelno suma, kurią ketinama skirti toliau išvardytiems tikslams:

i) dividendams mokėti,

ii) akcijoms išpirkti,

iii) mokėti už papildomas 1 lygio kapitalo priemones,

iv) mokėti kintamąją atlyginimo dalį arba savo nuožiūra mokamas pensijų išmokas, arba sukuriant naują mokėjimo prievolę, arba atliekant mokėjimą pagal mokėjimo prievolę, sukurtą tuo metu, kai įstaiga netenkino jungtinio rezervo poreikio.

7. Įstaigos nustato tvarką, kuria užtikrina, kad paskirstytino pelno suma ir didžiausia galima paskirstyti suma būtų apskaičiuotos tiksliai, ir turi gebėti įrodyti tą skaičiavimo tikslumą kompetentingai institucijai paprašius.

8. Taikant 1 ir 2 dalis, su bendru 1 lygio akciniu kapitalu susijęs paskirstymas yra:

(a) piniginių dividendų mokėjimas;

(b) visiškai ar iš dalies apmokėtų premijinių akcijų ar kitų kapitalo priemonių, nurodytų Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 24 straipsnio 1 dalies a punkte, paskirstymas;

(c) įstaigos vykdomas savo akcijų ar kitų kapitalo priemonių, nurodytų to reglamento 24 straipsnio 1 dalies a punkte, išpirkimas arba pirkimas;

(d) išmokėtų sumų, susijusių su to reglamento 24 straipsnio 1 dalies a punkte nurodytomis kapitalo priemonėmis, grąžinimas;

(e) to reglamento 24 straipsnio 1 dalies b–e punktuose nurodytų straipsnių paskirstymas.

132 straipsnis
Kapitalo apsaugos planas

1. Jeigu įstaiga netenkina jungtinio rezervo poreikio, ji parengia kapitalo apsaugos planą ir jį pateikia kompetentingai institucijai ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo to momento, kai nustatė, kad netenkina to poreikio.

2. Kapitalo apsaugos plane nurodoma:

a) pajamų ir išlaidų sąmatos ir prognozuojamas balansas;

b) priemonės įstaigos kapitalo pakankamumui padidinti;

c) nuosavų lėšų padidinimo planas ir grafikas, siekiant visiškai tenkinti jungtinio rezervo poreikį;

d) visa kita informacija, kuri, kompetentingos institucijos manymu, yra būtina pagal 3 dalį reikalaujamam vertinimui atlikti.

3. Kompetentinga institucija įvertina kapitalo apsaugos planą ir jį patvirtina tik tuomet, jei mano, kad įgyvendinus planą pagrįstai būtų galima tikėtis apsaugoti kapitalą arba jį pakankamai padidinti, kad įstaiga galėtų tenkinti jungtinio rezervo poreikį per, kompetentingos institucijos manymu, tinkamą laikotarpį.

4. Jei kompetentinga institucija kapitalo apsaugos plano nepatvirtina pagal 3 dalį, ji nustato vieną arba abi šias priemones:

   a) reikalauja, kad įstaiga padidintų nuosavas lėšas iki nurodyto lygio per nurodytą laikotarpį;

   b) pasinaudoja įgaliojimais pagal 99 straipsnį nustatyti griežtesnius apribojimus lėšų paskirstymui, negu reikalaujama pagal 131 straipsnį.

VIII antraštinė dalis

Kompetentingų institucijų atskleidžiama informacija

133 straipsnis

Bendrieji reikalavimai

1. Kompetentingos institucijos skelbia šią informaciją:

   (a) įstatymų ir kitų teisės aktų bei bendrųjų nurodymų tekstus, priimtus jų valstybėse narėse rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros srityje;

   (b) Sąjungos teisės aktuose numatyto pasirinkimo ir kompetencijos taikymą;

   (c) bendruosius kriterijus ir metodiką, kurią jos naudoja 92 straipsnyje nurodytuose peržiūros bei įvertinimo procesuose;

   (d) nepažeidžiant šios direktyvos VII antraštinės dalies 1 skyriaus II skirsnio bei Direktyvos 2004/39/EB 54 ir 58 straipsnių nuostatų, suvestinius statistinius pagrindinių rizikos ribojimu pagrįstos sistemos įgyvendinimo kiekvienoje valstybėje narėje aspektų duomenis, įskaitant priežiūros priemonių, kurių imtasi pagal 99 straipsnį, skaičių ir pobūdį.

2. Pagal 1 dalį skelbiama informacija turi būti pakankama, kad būtų galima prasmingai palyginti skirtingų valstybių narių kompetentingų institucijų taikomus metodus. Informacija pateikiama bendru formatu ir reguliariai atnaujinama. Informaciją galima gauti elektroniniu būdu, pasinaudojus bendru adresu.

3. EBI parengia techninių įgyvendinimo standartų, kuriuose nustatoma 1 dalyje numatytos informacijos forma, struktūra, turinys ir metinio skelbimo data, projektus.

   EBI šiuos techninių įgyvendinimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2014 m. sausio 1 d.

   Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti pirmoje pastraipoje nurodytus techninius įgyvendinimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 15 straipsnį.

134 straipsnis

Specialūs informacijos atskleidimo reikalavimai

1. Taikydamos Reglamento [įrašo Leidinių biuras] šeštą dalį, kompetentingos institucijos skelbia šią informaciją:

   (a) bendruosius kriterijus ir metodiką, patvirtintus siekiant peržiūrėti, ar laikomasi Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 394 straipsnio,

(b) nepažeidžiant VII antraštinės dalies 1 skyriaus II skirsnio nuostatų, priežiūrinio tikrinimo rezultatų suvestinę ir priemonių, taikomų kartą per metus nustačius Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 394 straipsnio pažeidimus, aprašymą.

2. Valstybių narių, kurios naudojasi Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 6 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta veiksmų laisve, kompetentinga institucija skelbia šią informaciją:

(a) kriterijus, pagal kuriuos ji nustato, ar tuo metu nėra arba nenumatoma esminių, praktinių ar teisinių kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas ar padengti įsipareigojimus;

(b) patronuojančiųjų įstaigų, kurios gauna naudos iš Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 6 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos veiksmų laisvės, ir tokių įstaigų, turinčių patronuojamųjų įmonių trečiojoje šalyje, skaičių;

(c) apibendrintai, valstybei narei:

i) patronuojančiosios įstaigos valstybėje narėje, kuri gauna naudos iš to reglamento 6 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos veiksmų laisvės, nuosavų lėšų, turimų patronuojamosiose įmonėse trečiojoje šalyje, bendrą konsoliduotą sumą;

ii) patronuojamosiose įmonėse trečiojoje šalyje turimų nuosavų lėšų patronuojančiųjų įstaigų valstybėje narėje, kurios gauna naudos iš to reglamento 6 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos veiksmų laisvės, bendrų konsoliduotų nuosavų lėšų procentinę dalį;

iii) patronuojamosiose įmonėse trečiojoje šalyje turimų nuosavų lėšų patronuojančiųjų įstaigų valstybėje narėje, kurios gauna naudos iš Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 6 straipsnio 3 dalyje įtvirtintos veiksmų laisvės, bendrų konsoliduotų nuosavų lėšų, kurių reikalaujama pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnį, procentinę dalį.

3. Kompetentingos institucijos, kurios naudojasi Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta veiksmų laisve, skelbia šią informaciją:

(a) kriterijus, pagal kuriuos nustato, ar tuo metu nėra arba nenumatoma esminių, praktinių ar teisinių kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas ar padengti įsipareigojimus;

(b) patronuojančiųjų įstaigų, kurios gauna naudos iš Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos veiksmų laisvės, ir tokių įstaigų, turinčių patronuojamųjų įmonių trečiojoje šalyje, skaičių;

(c) apibendrintai, valstybei narei:

i) patronuojančiųjų įstaigų, kurios gauna naudos iš Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos veiksmų laisvės, nuosavų lėšų, turimų patronuojamosiose įmonėse trečiojoje šalyje, bendrą sumą;

ii) patronuojamosiose įmonėse trečiojoje šalyje turimų nuosavų lėšų patronuojančiųjų įstaigų, kurios gauna naudos iš Reglamento [įrašo

Leidinių biuras] 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos veiksmų laisvės, bendrų nuosavų lėšų procentinę dalį;

iii) patronuojamosiose įmonėse trečiojoje šalyje turimų nuosavų lėšų patronuojančiųjų įstaigų, kurios gauna naudos iš Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 8 straipsnio 1 dalyje įtvirtintos veiksmų laisvės, bendrų nuosavų lėšų, kurių reikalaujama pagal to reglamento 87 straipsnį, procentinę dalį.

IX antraštinė dalis

Deleguotieji ir įgyvendinimo teisės aktai

135 straipsnis

Deleguotieji teisės aktai

Komisijai suteikiami įgaliojimai pagal 138 straipsnį priimti deleguotuosius teisės aktus, kuriais:

(a) išaiškinamos 4 ir 122 straipsniuose nurodytos apibrėžtys, siekiant užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą;

(b) išaiškinamos 4 ir 122 straipsniuose nurodytos apibrėžtys, siekiant atsižvelgti į finansų rinkų pokyčius šios direktyvos taikymo metu;

(c) derinami terminai ir performuluojamos 4 straipsnyje nurodytos apibrėžtys, atsižvelgiant į vėliau priimtus teisės aktus, taikomus įstaigoms ir kitoms susijusioms sritims;

(d) atsižvelgiant į finansų rinkų plėtrą, išplečiamas 33 ir 34 straipsniuose nurodytas ir šios direktyvos I priede pateikiamas sąrašas arba keičiami tame sąraše vartojami terminai;

(e) keičiamos sritys, kuriose kompetentingos institucijos privalo keistis informacija, nurodyta 51 straipsnyje;

(f) tikslinamos 75–86 straipsnių ir 94 straipsnio nuostatos, siekiant atsižvelgti į pokyčius finansų rinkose (ypač naujus finansinius produktus), apskaitos standartų ar reikalavimų, parengtų pagal Sąjungos teisės aktus, pakeitimus arba priežiūros praktikos konvergenciją;

(g) koreguojami 23 straipsnio 1 dalyje nurodyti kriterijai, siekiant atsižvelgti į būsimus pokyčius ir užtikrinti vienodą šios direktyvos taikymą.

136 straipsnis

Įgyvendinimo teisės aktai

Toliau išvardytos priemonės priimamos kaip įgyvendinimo teisės aktai vadovaujantis 137 straipsnio 2 dalyje nurodyta nagrinėjimo procedūra:

(a) 2 straipsnyje pateikto sąrašo techniniai patikslinimai;

(b) pakeičiama 12 straipsnyje ir IV antraštinėje dalyje nustatyto pradinio kapitalo suma, kad būtų atsižvelgta į ekonominės ir pinigų srities pokyčius.

137 straipsnis

Europos bankininkystės komitetas

1. Priimti įgyvendinimo teisės aktus Komisijai padeda Europos bankininkystės komitetas, įsteigtas Komisijos sprendimu 2004/10/EB. Šis komitetas laikomas komitetu, kaip apibrėžta Reglamento (ES) Nr. 182/2011 3 straipsnio 2 dalyje.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

138 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius teisės aktus atsižvelgiant į šiame straipsnyje nurodytas sąlygas.

2. 135 straipsnyje numatyti įgaliojimai neribotam laikui suteikiami nuo 153 straipsnyje nurodytos dienos.

3. 135 straipsnyje numatytų įgaliojimų perdavimą bet kuriuo metu gali atšaukti Europos Parlamentas arba Taryba. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas jame nurodytų įgaliojimų perdavimas. Jis įsigalioja kitą dieną nuo sprendimo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje arba jame nurodytą vėlesnę dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų teisės aktų galiojimui.

4. Priėmusi deleguotąjį aktą, Komisija apie tai iškart tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 135 straipsnį priimtas deleguotasis teisės aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu Europos Parlamentas arba Taryba nepareiškia prieštaravimų per 2 mėnesius nuo pranešimo Europos Parlamentui ir Tarybai apie tą teisės aktą dienos arba jeigu iki pasibaigiant tam laikotarpiui ir Europos Parlamentas, ir Taryba praneša Komisijai apie savo sprendimą nereikšti prieštaravimų. Šis laikotarpis pratęsiamas 2 mėnesiams Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva.

X antraštinė dalis

Direktyvos 2002/87/EB pakeitimai

139 straipsnis

Direktyvos 2002/87/EB pakeitimas

1. 21a straipsnio 2 dalies a punktas išbraukiamas.

2. Po 21a straipsnio 2a dalies įterpiama ši dalis:

„3. Siekiant užtikrinti nuoseklų I priedo II dalyje, Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 45 straipsnio 2 dalyje ir Direktyvos 2009/138/EB 228 straipsnio 1 dalyje nurodytų skaičiavimo metodų suderinimą, bet nepažeidžiant 6 straipsnio 4 dalies, EBI, EDPPI ir EVPRI, veikdamos per Jungtinį komitetą, parengia 6 straipsnio 2 dalies techninių reguliavimo standartų projektus.

EPI tuos techninių reguliavimo standartų projektus Komisijai pateikia iki 2013 m. sausio 1 d.

Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 3 dalyje nurodytus techninius reguliavimo standartus pagal Reglamento (ES) Nr. 1093/2010 10–14 straipsnius.“

XI antraštinė dalis

Pereinamojo laikotarpio ir baigiamosios nuostatos

1 skyrius

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl kredito įstaigų, kurios naudojasi įsisteigimo laisve ir laisve teikti paslaugas, priežiūros

140 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šio skyriaus nuostatos taikomos vietoj 40, 41, 43, 51 ir 52 straipsnių iki 2015 m. sausio 1 d. ir, jei Komisija priėmė deleguotąjį teisės aktą pagal 2 dalį, – papildomu laikotarpiu iki 2 metų.

2. Siekiant užtikrinti, kad likvidumo priežiūros tvarka būtų palaipsniui nustatyta visapusiškai laikantis kuriamų vienodų likvidumo taisyklių, Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius teisės aktus pagal 135 straipsnį ir nukelti 1 dalyje nurodytą terminą ne ilgiau kaip 2 metams, jei iki 1 dalyje nurodytos datos vienodos likvidumo taisyklės Sąjungoje dar nebus nustatytos dėl to, kad dar nebus suderinti tarptautiniai likvidumo priežiūros standartai.

141 straipsnis

Ataskaitų teikimo reikalavimai

Statistikos tikslais priimančiosios valstybės narės gali reikalauti, kad visos kredito įstaigos, turinčios filialų jų teritorijoje, apie savo veiklą šiose priimančiosiose valstybėse narėse periodiškai teiktų ataskaitas šių priimančiųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

Priimančiosios valstybės narės, vykdydamos šios direktyvos 145 straipsnyje joms nustatytus įpareigojimus, gali reikalauti, kad kitų valstybių narių kredito įstaigų filialai teiktų tokią pat informaciją, kokios tuo tikslu jos reikalauja iš nacionalinių kredito įstaigų.

142 straipsnis

Priemonės, kurių imasi buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos dėl priimančiojoje valstybėje narėje vykdomos veiklos

1. Jei priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos išsiaiškina, kad kredito įstaiga, jos teritorijoje turinti filialą ar teikianti paslaugas, nesilaiko teisės nuostatų, priimtų toje valstybėje įgyvendinant šios direktyvos nuostatas, susijusias su

priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų įgaliojimais, šios institucijos reikalauja, kad ta kredito įstaiga pašalintų atsiradusius pažeidimus.

2. Jei tokia kredito įstaiga nesiima reikalingų veiksmų, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos atitinkamai informuoja buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas.

3. Buveinės valstybės narės institucijos kuo greičiau imasi visų tinkamų priemonių, kad užtikrintų, kad atitinkama kredito įstaiga nutrauktų pažeidimą. Apie šių priemonių pobūdį pranešama priimančiosios valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

4. Jei – nors buveinės valstybė narė ėmėsi tam tikrų priemonių arba jei šios priemonės buvo nepakankamai veiksmingos ar negali būti pritaikytos atitinkamoje valstybėje narėje – kredito įstaiga ir toliau pažeidinėja 1 dalyje nurodytus priimančiojoje valstybėje narėje galiojančius teisinius reikalavimus, priimančioji valstybė narė, iš anksto informavusi buveinės valstybės narės kompetentingas institucijas, gali imtis tinkamų priemonių, kad užkirstų kelią tolesniems pažeidimams, arba bausti už juos ir, kai to reikia, neleisti tai kredito įstaigai toliau sudarinėti sandorių jos teritorijoje. Valstybės narės užtikrina, kad jose būtų galima pateikti reikiamus teisinius dokumentus dėl tokių priemonių taikymo kredito įstaigoms.

143 straipsnis

Atsargumo priemonės

Prieš pradėdamos 142 straipsnyje nurodytas procedūras, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos kritiniais atvejais gali imtis atsargumo priemonių, būtinų indėlininkų, investuotojų ir kitų asmenų, kuriems teikiamos paslaugos, interesams apsaugoti. Apie tokias priemones kuo greičiau pranešama Komisijai ir kitų suinteresuotųjų valstybių narių kompetentingoms institucijoms.

Komisija, pasikonsultavusi su suinteresuotųjų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, gali nuspręsti, kad atitinkama valstybė narė šias priemones turi iš dalies pakeisti arba atšaukti.

144 straipsnis

Atsakomybė

1. Už kredito įstaigos, įskaitant pagal 33 ir 34 straipsnius jos vykdomą veiklą, rizikos ribojimu pagrįstą priežiūrą atsako buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, nepažeisdamos šios direktyvos nuostatų, kuriose numatoma priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų atsakomybė.

2. Šio straipsnio 1 dalies nuostatomis neužkertamas kelias konsoliduotai priežiūrai vykdyti pagal šią direktyvą.

3. Vienos valstybės narės kompetentingos institucijos, vykdydamos savo bendrąsias pareigas, remdamosi atitinkamu laikotarpiu turima informacija deramai atsižvelgia,

visų pirma kritiniais atvejais, į galimą savo sprendimų poveikį visų atitinkamų valstybių narių finansų sistemų stabilumui.

145 straipsnis

Likvidumo priežiūra

Priimančiosios valstybės narės, bendradarbiaudamos su buveinės valstybių narių kompetentingomis institucijomis ir atsižvelgdamos į tolesnį derinimą, lieka atsakingos už kredito įstaigų filialų likvidumo priežiūrą.

Nepažeisdamos priemonių, kurių reikia Europos pinigų sistemai stiprinti, priimančiosios valstybės narės lieka visiškai atsakingos už priemones, taikomas įgyvendinant savo pinigų politiką.

Pagal tokias priemones negalima numatyti diskriminacinių ar ribojamųjų sąlygų, paremtų tuo, kad kredito įstaiga veiklos leidimą yra gavusi kitoje valstybėje narėje.

146 straipsnis

Bendradarbiavimas priežiūros srityje

Atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos glaudžiai bendradarbiauja prižiūrėdamos kredito įstaigų, kurios veikia, ypač per filialus, vienoje ar keliose valstybėse narėse, ne tose, kuriose yra jų pagrindinė buveinė, veiklą. Valstybės narės viena kitai teikia visą informaciją apie šių kredito įstaigų valdymą ir savininkus, kuri gali palengvinti jų priežiūrą ir veiklos leidimų išdavimo sąlygų nagrinėjimą, taip pat visą informaciją, kuri gali padėti vykdyti šių įstaigų stebėseną, visų pirma jų likvidumo, mokumo, indėlių garantijų, didelių pozicijų apribojimų, administravimo bei apskaitos procedūrų ir vidaus kontrolės mechanizmų stebėseną.

147 straipsnis

Svarbūs filialai

1. Priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos gali prašyti, kad konsoliduotos priežiūros institucija, kai taikoma 107 straipsnio 1 dalis, arba buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos kredito įstaigos filialą laikytų svarbiu.

2. Prašyme nurodomos priežastys tą filialą laikyti svarbiu visų pirma atsižvelgiant į:

   (a) tai, ar kredito įstaigos filialo rinkos dalis pagal indėlius priimančiojoje valstybėje narėje viršija 2 proc.;

   (b) tikėtiną kredito įstaigos veiklos sustabdymo arba nutraukimo poveikį priimančiosios valstybės narės rinkos likvidumui, mokėjimo, tarpuskaitos ir atsiskaitymo sistemoms;

(c) filialo dydį ir svarbą pagal klientų skaičių atsižvelgiant į priimančiosios valstybės narės bankų arba finansų sistemą.

Buveinės valstybės narės ir priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos ir konsoliduotos priežiūros institucija, kai taikoma 107 straipsnio 1 dalis, deda visas įmanomas pastangas, kad priimtų bendrą sprendimą dėl filialo paskelbimo svarbiu.

Jei per du mėnesius nuo prašymo pagal pirmą pastraipą gavimo bendras sprendimas nepriimamas, priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos pačios priima sprendimą, ar filialas yra svarbus, per papildomą dviejų mėnesių laikotarpį. Priimdamos sprendimą priimančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos atsižvelgia į bet kokią konsoliduotos priežiūros institucijos arba buveinės valstybės narės kompetentingų institucijų nuomonę ir išlygas.

Trečioje ir ketvirtoje pastraipose nurodyti sprendimai pateikiami dokumente, kuriame išdėstomas sprendimas su visais motyvais, jie perduodami suinteresuotoms kompetentingoms institucijoms, jie yra galutiniai ir juos taiko suinteresuotųjų valstybių narių kompetentingos institucijos.

Filialo paskelbimas svarbiu nedaro įtakos kompetentingų institucijų teisėms ir pareigoms pagal šią direktyvą.

3. Buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos priimančiosios valstybės narės, kurioje yra įsteigtas svarbus filialas, kompetentingoms institucijoms praneša 112 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodytą informaciją ir atlieka 107 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytas užduotis bendradarbiaudamos su priimančiosios valstybės narės kompetentingomis institucijomis.

4. Jeigu buveinės valstybės narės kompetentinga institucija sužino apie kritinę kredito įstaigos padėtį, kaip nurodyta 109 straipsnio 1 dalyje, ji kuo greičiau įspėja 59 straipsnio 4 dalyje ir 60 straipsnyje nurodytas institucijas.

5. Kai 111 straipsnis netaikomas, kompetentingos institucijos, prižiūrinčios įstaigą, turinčią svarbių filialų kitose valstybėse narėse, įsteigia priežiūros institucijų kolegiją ir jai pirmininkauja, kad palengvintų bendradarbiavimą pagal šio straipsnio 2 dalį ir 61 straipsnį. Kolegija įsteigiama ir veikia remdamasi raštiškais susitarimais, kuriais, pasikonsultavusi su suinteresuotosiomis kompetentingomis institucijomis, nustato buveinės valstybės narės kompetentinga institucija. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija sprendžia, kurios kompetentingos institucijos dalyvaus kolegijos posėdžiuose ar veikloje.

6. Priimdama sprendimą, buveinės valstybės narės kompetentinga institucija atsižvelgia į planuotinos ir koordinuotinos priežiūros veiklos svarbą toms institucijoms, visų pirma į jos galimą poveikį atitinkamų valstybių narių finansų sistemos stabilumui, kaip nurodyta 144 straipsnio 3 dalyje, ir šio straipsnio 2 dalyje nustatytoms prievolėms.

7. Buveinės valstybės narės kompetentinga institucija visiems kolegijos nariams iš anksto teikia išsamią informaciją apie tai, kad bus rengiami tokie posėdžiai, juose svarstytinus pagrindinius klausimus ir nagrinėtiną veiklą. Buveinės valstybės narės

kompetentinga institucija visiems kolegijos nariams taip pat laiku teikia visą informaciją apie veiksmus, kurių imtasi tų posėdžių metu, arba apie įgyvendintas priemones.

148 straipsnis

Patikros vietoje

1. Priimančiosios valstybės narės numato, kad – jeigu kitoje valstybėje narėje veiklos leidimą gavusi kredito įstaiga savo veiklą vykdo per filialą – buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos, prieš tai pirmiausia informavusios priimančiosios valstybės narės kompetentingas institucijas, pačios arba pasitelkusios tuo tikslu savo paskirtus tarpininkus gali vietoje patikrinti 52 straipsnyje nurodytą informaciją.

2. Kad patikrintų filialus, buveinės valstybės narės kompetentingos institucijos taip pat gali pasinaudoti viena iš kitų 113 straipsnyje nustatytų procedūrų.

3. 1 ir 2 dalys nepažeidžia priimančiosios valstybės narės kompetentingų institucijų teisės, vykdant savo pareigas pagal šią direktyvą, vietoje tikrinti jų teritorijoje įsteigtus filialus.

2 skyrius

Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl kapitalo rezervų

149 straipsnis
Pereinamojo laikotarpio nuostatos dėl kapitalo rezervų

1. Šiuo straipsniu pereinamuoju laikotarpiu nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d. pakeičiami 122 ir 123 straipsnių reikalavimai.

2. Laikotarpiu nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d.:

   (a) kapitalo apsaugos rezervą sudaro bendro 1 lygio akcinio kapitalo dalis, lygi 0,625 proc. bendros pagal riziką įvertintos įstaigos pozicijos sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 3 dalį;

   (b) įstaigos anticiklinis kapitalo rezervas sudaro ne daugiau kaip 0,625 proc. tos bendros sumos, o jungtinio rezervo poreikis tada turi sudaryti 0,625–1,25 proc. bendros pagal riziką įvertintos įstaigos pozicijos sumos.

3. Laikotarpiu nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2017 m. gruodžio 31 d.:

   (a) kapitalo apsaugos rezervą sudaro bendro 1 lygio akcinio kapitalo dalis, lygi 1,25 proc. bendros pagal riziką įvertintos įstaigos pozicijos sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 3 dalį;

(b) įstaigos anticiklinis kapitalo rezervas sudaro ne daugiau kaip 1,25 proc. tos bendros sumos, o jungtinio rezervo poreikis tada turi sudaryti 1,25–2,50 proc. bendros pagal riziką įvertintos įstaigos pozicijos sumos.

4. Laikotarpiu nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d.:

(a) kapitalo apsaugos rezervą sudaro bendro 1 lygio akcinio kapitalo dalis, lygi 1,875 proc. bendros pagal riziką įvertintos įstaigos pozicijos sumos, apskaičiuotos pagal Reglamento [įrašo Leidinių biuras] 87 straipsnio 3 dalį;

(b) įstaigos anticiklinis kapitalo rezervas sudaro ne daugiau kaip 1,875 proc. tos bendros sumos, o jungtinio rezervo poreikis tada turi sudaryti 1,875–3,750 proc. bendros pagal riziką įvertintos įstaigos pozicijos sumos.

5. 131 ir 132 straipsniuose nustatyti reikalavimai dėl kapitalo apsaugos plano ir paskirstymo apribojimai taikomi pereinamuoju laikotarpiu nuo 2016 m. sausio 1 d. iki 2018 m. gruodžio 31 d., jei institucijos neįvykdo pakeistų 2–4 dalyse nustatytų reikalavimų.

6. Valstybės narės gali nustatyti trumpesnį pereinamąjį laikotarpį, negu nurodyta 1 dalyje, jei tai pagrįsta dėl pernelyg didelio kreditų augimo tuo laikotarpiu. Jei valstybė narė taip nusprendžia, trumpesnis laikotarpis taikomas tik valstybėje narėje veiklos leidimą gavusioms įstaigoms, už kurias atsakinga paskirta institucija, apskaičiuojant įstaigos anticiklinį kapitalo rezervą.

3 skyrius

Baigiamosios nuostatos

150 straipsnis

Peržiūra

1. Iki 2013 m. balandžio 1 d. Komisija peržiūri šios direktyvos ir Reglamento [įrašo Leidinių biuras] nuostatas dėl atlyginimų, ypatingą dėmesį skirdama jų veiksmingumui, įgyvendinimui ir vykdymo užtikrinimui ir atsižvelgdama į tarptautinius pokyčius, ir parengia ataskaitą. Per šią peržiūrą nustatomos spragos, kurių atsiranda dėl proporcingumo principo taikymo toms nuostatoms. Ataskaitą ir prireikus teisės akto pasiūlymą Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

Periodiškai peržiūrėdama, kaip taikoma ši direktyva, Komisija užtikrina, kad taikant direktyvą neatsirastų akivaizdžios įstaigų diskriminacijos dėl jų teisinės struktūros arba nuosavybės modelio.

2. Nuo 2014 m. EBI, bendradarbiaudama su EDPPI ir EVPRI, du kartus per metus skelbia ataskaitą apie tai, kokia apimtimi valstybių narių teisės aktuose remiamasi išorės reitingais ir apie valstybių narių pritaikytas priemones šiam rėmimuisi mažinti. Ataskaitoje taip pat nurodoma, kaip kompetentingos institucijos vykdo 76 straipsnio

1 ir 2 dalyse ir 77 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytas prievoles. Toje ataskaitoje taip pat nurodomas šios srities priežiūros konvergencijos lygis.

3. Iki 2013 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri, kaip taikomi 103 ir 104 straipsniai, parengia ataskaitą ir ją bei prireikus teisės akto pasiūlymą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

4. Iki 2016 m. gruodžio 31 d. Komisija peržiūri pagal 87 straipsnio 4 dalį pasiektus rezultatus, įskaitant įvairovės praktikos lyginamosios analizės tinkamumą, parengia ataskaitą ir ją bei prireikus teisės akto pasiūlymą pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai.

151 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės iki 2012 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą bei tų nuostatų ir šios direktyvos atitikties lentelę.

   Tas nuostatas valstybės narės taiko nuo 2013 m. sausio 1 d.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, VII antraštinės dalies 4 skyrius taikomas nuo 2016 m. sausio 1 d.

3. Valstybės narės, priimdamos 1 ir 2 dalyse nurodytas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Jos taip pat įtraukia teiginį, kad dabartiniuose įstatymuose ir kituose teisės aktuose esančios nuorodos į direktyvas, kurios panaikinamos šia direktyva, laikomos nuorodomis į šią direktyvą. Nuorodos darymo tvarką ir to teiginio formuluotę nustato valstybės narės.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai ir EBI šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės aktų nuostatų tekstą.

152 straipsnis

Panaikinimas

Direktyvos 2006/48/EB ir 2006/49/EB kartu su vėlesniais jų pakeitimais panaikinamos 2013 m. sausio 1 d.

Nuorodos į panaikintas direktyvas laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos, vadovaujantis II priede pateikta atitikties lentele.

153 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja 20-ąją dieną po jos paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

154 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

I priedas

Veiklos rūšių, kurioms taikomas tarpusavio pripažinimo principas, sąrašas

1. Indėlių ir kitų grąžintinų lėšų priėmimas.

2. Skolinimas, įskaitant, *inter alia*: vartojimo kreditą, su nekilnojamuoju turtu susijusias kredito sutartis, faktoringo operacijas (su atgręžtinio reikalavimo teise arba be jos), komercinių sandorių finansavimą (įskaitant teisės į turtą perėmimą).

3. Finansinė nuoma.

4. Mokėjimo paslaugos, kaip apibrėžta 2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje[42] 4 straipsnio 3 dalyje.

5. Kitų mokėjimo priemonių (pvz., kelionės čekių ir vekselių) išdavimas ir tvarkymas, kai ši veikla nėra įtraukta į 4 punktą.

6. Garantijos ir įsipareigojimai.

7. Prekyba savo arba klientų sąskaita bet kuriomis iš šių priemonių:

   a) pinigų rinkos priemonėmis (čekiais, vekseliais, indėlio pažymėjimais ir kt.);

   b) užsienio valiuta;

   c) finansiniais ateities ir pasirinkimo sandoriais;

   d) valiutos keitimo ir palūkanų normos priemonėmis;

   e) perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais.

8. Dalyvavimas leidžiant vertybinius popierius ir su jų leidimu susijusių paslaugų teikimas.

9. Įmonių konsultavimas kapitalo struktūros, verslo strategijos ir su tuo susijusiais klausimais, taip pat su įmonių susijungimais ir pirkimais susijusios paslaugos.

10. Finansų maklerio paslaugos.

11. Portfelio valdymas ir konsultavimas.

12. Vertybinių popierių saugojimas ir tvarkymas.

13. Informacijos apie kreditavimą paslaugos.

14. Saugojimo saugyklose, seifuose paslaugos.

15. Elektroninių pinigų leidimas.

---

[42] OL L 319, 2007 12 5, p. 1.

2004 m. balandžio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/39/EB dėl finansinių priemonių rinkų[43] I priedo A ir B skirsniuose numatytoms paslaugoms ir veiklai, kai kalbama apie finansines priemones, numatytas tos direktyvos I priedo C skirsnyje, pagal šią direktyvą taikomas tarpusavio pripažinimas.

[43] OL L 145, 2004 4 30, p. 1.

II priedas

Atitikties lentelė

Ši direktyva	Direktyva 2006/48/EB	Direktyva 2006/49/EB
1 straipsnis	1 straipsnio 1 dalis	
2 straipsnio 1 dalis	1 straipsnio 2 dalis	
2 straipsnio 2 dalis	1 straipsnio 3 dalis	
2 straipsnio 3 dalis	2 straipsnis	
3 straipsnis	5 straipsnis	
4 straipsnio 1 dalis		
4 straipsnio 2 dalies a punktas	4 straipsnio 20 dalis	
4 straipsnio 2 dalies b punktas		
4 straipsnio 2 dalies c punktas		
5 straipsnio 1 dalis		36 straipsnio 1 dalis
5 straipsnio 2 dalis		36 straipsnio 2 dalis
5 straipsnio 3 dalis		
5 straipsnio 4 dalis		
6 straipsnis	128 straipsnis	
7 straipsnis	42b straipsnio 1 dalis	
8 straipsnis	40 straipsnio 3 dalis	
9 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis	
9 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 2 dalis	
9 straipsnio 3 dalis	6 straipsnio 3 dalies 1 pastraipa	
9 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 3 dalies 2 pastraipa	
10 straipsnis	7 straipsnis	

11 straipsnis	8 straipsnis	
12 straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalies 1 pastraipa	
12 straipsnio 2 dalis	9 straipsnio 1 dalies 2 pastraipa	
12 straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 1 dalies 3 pastraipa	
12 straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 2 dalis	
13 straipsnio 1 dalis	11 straipsnio 1 dalis	
13 straipsnio 2 dalis	11 straipsnio 2 dalis	
14 straipsnio 1 dalis	12 straipsnio 1 dalis	
14 straipsnio 2 dalis	12 straipsnio 2 dalis	
14 straipsnio 3 dalis	12 straipsnio 3 dalis	
15 straipsnis	13 straipsnis	
16 straipsnio 1 dalis	15 straipsnio 1 dalis	
16 straipsnio 2 dalis	15 straipsnio 2 dalis	
16 straipsnio 3 dalis	15 straipsnio 3 dalis	
17 straipsnis	16 straipsnis	
18 straipsnis	17 straipsnio 1 dalis	
19 straipsnis	18 straipsnis	
20 straipsnis	14 straipsnis, 9 straipsnio 4 dalies c punktas ir 17 straipsnio 2 dalis	
21 straipsnis		
22 straipsnio 1 dalis	19 straipsnio 1 dalis	
22 straipsnio 2 dalis	19 straipsnio 2 dalis	
22 straipsnio 3 dalis	19 straipsnio 3 dalis	
22 straipsnio 4 dalis	19 straipsnio 4 dalis	
22 straipsnio 5 dalis	19 straipsnio 5 dalis	
22 straipsnio 6 dalis	19 straipsnio 6 dalis	
22 straipsnio 7 dalis	19 straipsnio 7 dalis	

22 straipsnio 8 dalis	19 straipsnio 8 dalis	
22 straipsnio 9 dalis	19 straipsnio 9 dalis	
23 straipsnio 1 dalis	19a straipsnio 1 dalis	
23 straipsnio 2 dalis	19a straipsnio 2 dalis	
23 straipsnio 3 dalis	19a straipsnio 3 dalis	
23 straipsnio 4 dalis	19a straipsnio 4 dalis	
23 straipsnio 5 dalis	19a straipsnio 5 dalis	
24 straipsnio 1 dalis	19b straipsnio 1 dalis	
24 straipsnio 2 dalis	19b straipsnio 2 dalis	
25 straipsnis	20 straipsnis	
26 straipsnio 1 dalis	21 straipsnio 1 dalis	
26 straipsnio 2 dalis	21 straipsnio 2 dalis	
27 straipsnis	21 straipsnio 3 dalis	
28 straipsnio 1 dalis		4 straipsnis
28 straipsnio 2 dalis		9 straipsnis
29 straipsnio 1 dalis		5 straipsnio 1 dalis
29 straipsnio 2 dalis		5 straipsnio 2 dalis
29 straipsnio 3 dalis		5 straipsnio 3 dalis
29 straipsnio 4 dalis		5 straipsnio 2 dalis
30 straipsnis		6 straipsnis
31 straipsnio 1 dalis		7 straipsnis
31 straipsnio 2 dalis		8 straipsnis
32 straipsnio 1 dalis		10 straipsnio 1 dalis
32 straipsnio 2 dalis		10 straipsnio 2 dalis
33 straipsnis	23 straipsnis	
34 straipsnio 1 dalis	24 straipsnio 1 dalis	

34 straipsnio 2 dalis	24 straipsnio 2 dalis	
34 straipsnio 3 dalis	24 straipsnio 3 dalis	
35 straipsnio 1 dalis	25 straipsnio 1 dalis	
35 straipsnio 2 dalis	25 straipsnio 2 dalis	
35 straipsnio 3 dalis	25 straipsnio 3 dalis	
35 straipsnio 4 dalis	25 straipsnio 4 dalis	
35 straipsnio 5 dalis	25 straipsnio 5 dalis	
36 straipsnio 1 dalis	26 straipsnio 1 dalis	
36 straipsnio 2 dalis	26 straipsnio 2 dalis	
36 straipsnio 3 dalis	26 straipsnio 3 dalis	
36 straipsnio 4 dalis	26 straipsnio 4 dalis	
36 straipsnio 5 dalis	26 straipsnio 5 dalis	
37 straipsnis	36 straipsnis	
38 straipsnis	27 straipsnis	
39 straipsnio 1 dalis	28 straipsnio 1 dalis	
39 straipsnio 2 dalis	28 straipsnio 2 dalis	
39 straipsnio 3 dalis	28 straipsnio 3 dalis	
39 straipsnio 4 dalis	28 straipsnio 4 dalis	
40 straipsnis	29 straipsnio 1 dalis	
41 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 1 dalis	
41 straipsnio 2 dalis		
42 straipsnis	32 straipsnis	
43 straipsnio 1 dalis	33 straipsnio 1 dalis	
43 straipsnio 2 dalis		
43 straipsnio 3 dalis		
43 straipsnio 4 dalis		

43 straipsnio 5 dalis		
43 straipsnio 6 dalis	33 straipsnio 2 dalis	
44 straipsnio 1 dalis	34 straipsnis	
44 straipsnio 2 dalis	31 straipsnis	
45 straipsnis	35 straipsnis	
46 straipsnis	37 straipsnis	
47 straipsnio 1 dalis	38 straipsnio 1 dalis	
47 straipsnio 2 dalis	38 straipsnio 2 dalis	
47 straipsnio 3 dalis	38 straipsnio 3 dalis	
48 straipsnio 1 dalis	39 straipsnio 1 dalis	
48 straipsnio 2 dalis	39 straipsnio 2 dalis	
48 straipsnio 3 dalis	39 straipsnio 3 dalis	
48 straipsnio 4 dalis	39 straipsnio 4 dalis	
49 straipsnio 1 dalis	40 straipsnio 1 dalis	
49 straipsnio 2 dalis	40 straipsnio 2 dalis	
50 straipsnis	41 straipsnio 3 dalis	
51 straipsnio 1 dalis	42 straipsnio 1 dalis	
51 straipsnio 2 dalis		
51 straipsnio 3 dalis		
51 straipsnio 4 dalis		
51 straipsnio 5 dalis	42 straipsnio 2 ir 3 dalys	
51 straipsnio 6 dalis	42 straipsnio 4 ir 5 dalys	
51 straipsnio 7 dalis	42 straipsnio 6 ir 7 dalys	
52 straipsnio 1 dalis	42a straipsnio 1 dalis	
52 straipsnio 2 dalis	42a straipsnio 2 dalis	
52 straipsnio 3 dalis	42a straipsnio 3 dalis	

52 straipsnio 4 dalis		
52 straipsnio 5 dalis		
53 straipsnio 1 dalis	43 straipsnio 1 dalis	
53 straipsnio 2 dalis	43 straipsnio 2 dalis	
54 straipsnio 1 dalis	44 straipsnio 1 dalis	
54 straipsnio 2 dalis	44 straipsnio 2 dalis	
54 straipsnio 3 dalis		
55 straipsnis	45 straipsnis	
56 straipsnis	46 straipsnis	
57 straipsnis	47 straipsnis	
58 straipsnio 1 dalis	48 straipsnio 1 dalis	
58 straipsnio 2 dalis	48 straipsnio 1 dalis	
58 straipsnio 3 dalis	48 straipsnio 2 dalis	
59 straipsnis	49 straipsnis	
60 straipsnio 1 dalis	50 straipsnis	
60 straipsnio 2 dalis		
61 straipsnis	51 straipsnis	
62 straipsnis	52 straipsnis	
63 straipsnio 1 dalis	53 straipsnio 1 dalis	
63 straipsnio 2 dalis	53 straipsnio 2 dalis	
64 straipsnis	136 straipsnio 2 dalis	
64 straipsnio 3 dalis		
65 straipsnis		
66 straipsnio 1 dalis		
66 straipsnio 2 dalis		
67 straipsnio 1 dalis		

67 straipsnio 2 dalis		
68 straipsnio 1 dalis		
68 straipsnio 2 dalis		
69 straipsnis		
70 straipsnio 1 dalis		
70 straipsnio 2 dalis		
70 straipsnio 3 dalis		
71 straipsnis	55 straipsnis	
72 straipsnio 1 dalis	123 straipsnis	
72 straipsnio 2 dalis		
72 straipsnio 3 dalis		I priedo 38 punktas
73 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 1 dalis	
73 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 2 dalis	
73 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 3 dalis (2010/78)	
74 straipsnio 1 dalis	22 straipsnio 3 dalis (2010/76)	
74 straipsnio 2 dalis	22 straipsnio 4 dalis	
74 straipsnio 3 dalis	22 straipsnio 5 dalis	
75 straipsnio 1 dalis	V priedo 2 punktas	
75 straipsnio 2 dalis		
75 straipsnio 3 dalis		
75 straipsnio 4 dalis		
75 straipsnio 5 dalis		
76 straipsnio 1 dalis		
76 straipsnio 2 dalis		
76 straipsnio 3 dalis		
77 straipsnio 1 dalis	V priedo 3 punktas	

77 straipsnio 2 dalis	V priedo 4 punktas	
77 straipsnio 3 dalis	V priedo 5 punktas	
78 straipsnis	V priedo 6 punktas	
79 straipsnis	V priedo 7 punktas	
80 straipsnio 1 dalis	V priedo 8 punktas	
80 straipsnio 2 dalis	V priedo 9 punktas	
81 straipsnis	V priedo 10 punktas	IV priedo 5 punktas
82 straipsnis	V priedo 11 punktas	
83 straipsnio 1 dalis	V priedo 12 punktas	
83 straipsnio 2 dalis	V priedo 13 punktas	
84 straipsnio 1 dalis	V priedo 14 punktas	
84 straipsnio 2 dalis	V priedo 14a punktas	
84 straipsnio 3 dalis	V priedo 15 punktas	
84 straipsnio 4 dalis	V priedo 16 punktas	
84 straipsnio 5 dalis	V priedo 17 punktas	
84 straipsnio 6 dalis	V priedo 18 punktas	
84 straipsnio 7 dalis	V priedo 19 punktas	
84 straipsnio 8 dalis	V priedo 20 punktas	
84 straipsnio 9 dalis	V priedo 21 punktas	
84 straipsnio 10 dalis	V priedo 22 punktas	
85 straipsnio 1 dalis		
85 straipsnio 2 dalis		
86 straipsnio 1 dalis		
86 straipsnio 2 dalis		
87 straipsnio 1 dalis		
87 straipsnio 2 dalis		

87 straipsnio 3 dalis		
87 straipsnio 4 dalis		
87 straipsnio 5 dalis		
88 straipsnio 1 dalis	V priedo 23 punkto paskutinė pastraipa	
88 straipsnio 2 dalis	V priedo 23 punkto a–f papunkčiai ir pirma pastraipa	
89 straipsnis	V priedo 23 punkto k papunktis	
90 straipsnio 1 dalis	V priedo 23 punkto g–t papunkčiai	
90 straipsnio 2 dalis	150 straipsnio 3 dalies b punktas	
91 straipsnio 1 dalis	V priedo 24 punktas	
91 straipsnio 2 dalis	V priedo 24 punktas	
92 straipsnio 1 dalis	124 straipsnio 1 dalis	
92 straipsnio 2 dalis	124 straipsnio 2 dalis	
92 straipsnio 3 dalis	124 straipsnio 3 dalis	
92 straipsnio 4 dalis	124 straipsnio 4 dalis	
92 straipsnio 5 dalis	124 straipsnio 5 dalis	
92 straipsnio 6 dalis		
92 straipsnio 7 dalis		
92 straipsnio 8 dalis		
92 straipsnio 9 dalis		
93 straipsnis		
94 straipsnio 1 dalis	XI priedo 1 punktas	
94 straipsnio 2 dalis	XI priedo 1a punktas	
94 straipsnio 3 dalis	XI priedo 2 punktas	
94 straipsnio 4 dalis	XI priedo 3 punktas	
95 straipsnis		
96 straipsnio 1 dalis		

96 straipsnio 2 dalis		
96 straipsnio 3 dalis		
97 straipsnio 1 dalis		
97 straipsnio 2 dalis		
98 straipsnio 1 dalis		
98 straipsnio 2 dalis		
98 straipsnio 3 dalis		
98 straipsnio 4 dalis		
98 straipsnio 5 dalis		
99 straipsnio 1 dalis	136 straipsnio 1 dalis	
99 straipsnio 2 dalis		
100 straipsnio 1 dalis	136 straipsnio 2 dalies 1 pastraipa	
100 straipsnio 2 dalis	136 straipsnio 2 dalies 2 pastraipa	
101 straipsnis	149 straipsnis	
102 straipsnis		
103 straipsnio 1 dalis	68 straipsnio 2 dalis	
103 straipsnio 1 dalis	3 straipsnis	
103 straipsnio 1 dalis	123 straipsnis	
103 straipsnio 2 dalis	71 straipsnio 1 dalis	
103 straipsnio 3 dalis	71 straipsnio 2 dalis	
103 straipsnio 4 dalis	73 straipsnio 2 dalis	
103 straipsnio 5 dalis		
104 straipsnio 1 dalis	68 straipsnio 1 dalis	
104 straipsnio 2 dalis	73 straipsnio 3 dalis	
104 straipsnio 3 dalis		
105 straipsnio 1 dalis	124 straipsnio 2 dalis	

105 straipsnio 2 dalis	23 straipsnis	
106 straipsnio 1 dalis	125 straipsnio 1 dalis	2 straipsnis
106 straipsnio 2 dalis	125 straipsnio 2 dalis	2 straipsnis
106 straipsnio 3 dalis	126 straipsnio 1 dalis	
106 straipsnio 4 dalis	126 straipsnio 2 dalis	
106 straipsnio 5 dalis	126 straipsnio 3 dalis	
106 straipsnio 6 dalis	126 straipsnio 4 dalis	
107 straipsnio 1 dalis	129 straipsnio 1 dalies 1 pastraipa	
107 straipsnio 2 dalis	129 straipsnio 1 dalies 2 pastraipa	
107 straipsnio 3 dalis	129 straipsnio 1 dalies 3 pastraipa	
108 straipsnio 1 dalies a punktas	129 straipsnio 3 dalies 1 pastraipa	
108 straipsnio 1 dalies b punktas		
108 straipsnio 2 dalies a punktas	129 straipsnio 3 dalies 2 pastraipa	
108 straipsnio 2 dalies b punktas		
108 straipsnio 3 dalis	129 straipsnio 3 dalies 4–7 pastraipos	
108 straipsnio 4 dalis	129 straipsnio 3 dalies 8 pastraipa	
108 straipsnio 5 dalis	129 straipsnio 3 dalies 9 pastraipa	
108 straipsnio 6 dalis	129 straipsnio 3 dalies 10 pastraipa	
109 straipsnio 1 dalis	130 straipsnio 1 dalis	
109 straipsnio 2 dalis	130 straipsnio 2 dalis	
110 straipsnis	131 straipsnis	
111 straipsnio 1 dalis	131a straipsnio 1 dalis	
111 straipsnio 2 dalis	131a straipsnio 2 dalis	
112 straipsnio 1 dalis	132 straipsnio 1 dalis	

112 straipsnio 2 dalis	132 straipsnio 2 dalis	
112 straipsnio 3 dalis	132 straipsnio 3 dalis	
112 straipsnio 4 dalis	???	
113 straipsnis	141 straipsnis	
114 straipsnio 1 dalis	127 straipsnio 1 dalis	
114 straipsnio 2 dalis	127 straipsnio 2 dalis	
114 straipsnio 3 dalis	127 straipsnio 3 dalis	
115 straipsnis	135 straipsnis	
116 straipsnio 1 dalis	137 straipsnio 1 dalis	
116 straipsnio 2 dalis	137 straipsnio 2 dalis	
117 straipsnio 1 dalis	138 straipsnio 1 dalis	
117 straipsnio 2 dalis	138 straipsnio 2 dalis	
118 straipsnio 1 dalis	139 straipsnio 1 dalis	
118 straipsnio 2 dalis	139 straipsnio 2 dalis	
118 straipsnio 3 dalis	139 straipsnio 3 dalis	
119 straipsnio 1 dalis	140 straipsnio 1 dalis	2 straipsnis
119 straipsnio 2 dalis	140 straipsnio 2 dalis	2 straipsnis
119 straipsnio 3 dalis	140 straipsnio 3 dalis	2 straipsnis
120 straipsnis	142 straipsnis	
121 straipsnio 1 dalis	143 straipsnio 1 dalis	
121 straipsnio 2 dalis	143 straipsnio 2 dalis	
121 straipsnio 3 dalis	143 straipsnio 3 dalis	
122 straipsnis		
123 straipsnis		
124 straipsnis		
125 straipsnis		

126 straipsnis		
127 straipsnis		
128 straipsnis		
129 straipsnis		
130 straipsnis		
131 straipsnis		
133 straipsnio 1 dalis	144 straipsnis	
133 straipsnio 2 dalis		
133 straipsnio 3 dalis		
134 straipsnio 1 dalis	122a straipsnio 9 dalis	
134 straipsnio 2 dalis	69 straipsnio 4 dalis	
134 straipsnio 3 dalis	70 straipsnio 4 dalis	
135 straipsnis	150 straipsnio 1 dalis	
136 straipsnio 1 dalis	150 straipsnio 1 dalies a punktas	
136 straipsnio 2 dalis	150 straipsnio 2 dalis	
137 straipsnio 1 dalis	151 straipsnio 1 dalis	
137 straipsnio 2 dalis	151 straipsnio 2 dalis	
138 straipsnio 1 dalis	151a, b, c straipsniai	
138 straipsnio 2 dalis	151a, b, c straipsniai	
138 straipsnio 3 dalis	151a, b, c straipsniai	
138 straipsnio 4 dalis	151a, b, c straipsniai	
138 straipsnio 5 dalis	151a, b, c straipsniai	
139 straipsnis		
140 straipsnis		
141 straipsnis	29 straipsnis	
142 straipsnis	30 straipsnis	

143 straipsnis	33 straipsnis	
144 straipsnis	40 straipsnis	
145 straipsnis	41 straipsnis	
146 straipsnis	42 straipsnis	
147 straipsnis	42a straipsnis	
148 straipsnis	43 straipsnis	
149 straipsnis		
150 straipsnio 1 dalis	156 straipsnio 4 dalis	
150 straipsnio 2 dalis		
151 straipsnio 1 dalis	157 straipsnio 1 dalis	
151 straipsnio 2 dalis		
151 straipsnio 3 dalis	157 straipsnio 2 dalis	
151 straipsnio 4 dalis	157 straipsnio 2 dalis	
152 straipsnis	158 straipsnis	
153 straipsnis	159 straipsnis	
154 straipsnis	160 straipsnis	
I priedas	I priedas	